

“Singurul joc de puzzle pe care l-am terminat vreodată a fost unul de copii, cu 111 de piese. Am mai avut unul de 1111, dar mi-a fost peste puterile mele de răbdare să-l termin. Trebuie să fie cel puțin de ca să nu înnebunești.

Dar închipuie-ți unul de 11111 sau de 111111 sau de o viață de mii de piese. Ce m-aș face eu cu un asemenea joc de puzzle? Ce te-ai face tu cu el? Ce s-ar face însă lumea dacă acesta nu ar exista?”

“Puzzle este cea de-a doua apariție în volum a lui Dorin David, după *Anarhic*, Editura Paralela 45, 2001, autorul demonstrând și cu acest un “(alt)fel de roman” că știe prea bine ce face.

Aflăm și aici un text imprevizibil, plin de forță și de substanță, prins într-o formă inedită, ca într-un joc.

De puzzle...”

cuvinte românești

ISBN 973-86604-0-8

puzzle

puzzle

Dorin David

Redactor: Laurențiu Mihăileanu lmcluj@yahoo.com
Tehnoredactare, concepție copertă și desene interioare:
Dorin David hesperos@itcbv.ro
Coperta I și IV : Arina Gheorghită
Editor format PDF: Laurențiu Mihăileanu lmcluj@yahoo.com

© Text: Dorin David 2004
Toate drepturile rezervate autorului.

© 2004 Editura *Cuvinte Românești* pentru versiunea Adobe PDF

PUZZLE — ISBN 973-86604-0-8

Editura *Cuvinte Românești*, Cluj-Napoca 2004

This electronic edition is a non-profit publication.

dorin david
puzzle

soției mele,
Laura

cu mulțumiri fratelui meu **Daniel David**,
fără ajutorul căruia această carte ar fi
zăcut încă multă vreme prin
sertare-le hard disk-ului

Singurul joc de puzzle pe care l-am terminat vreodată a fost unul de copii, cu 111 de piese. Am mai avut unul de 1111, dar mi-a fost peste puterea mea de răbdare să-l termin. Trebuie să fii cel puțin de.....¹ ca să nu înnebunești.

Dar închipuie-ți unul de 11111 sau de 111111 sau de o viață de mii de piese. Ce m-aș face eu cu un asemenea joc de puzzle? Ce te-ai face tu cu el? Ce s-ar face însă lumea dacă acesta nu ar exista?

Ceea ce urmează aici nu e nici din vina mea și nici datorită mie. Eu sînt doar modestul purtător de cuvînt al unei instituții universale, inexistentă atîta timp cît e necunoscută, pretutindeni prezentă, fără de care nici eu cel ce-l povestesc, nici tu cel ce-l ascuți, nici voi toți ceilalți care nu ați aflat de poveste, însă o trăiți, n-am fi fost.

A fost odată ca niciodată, adică întotdeauna. A fost odată un om. Și nimicul. Stătea omul acesta singur cu nimicul și gîndea: ce-ar fi dacă aș face și eu ceva, să am și eu un tovarăș, sau și mai bine, o consoartă? Atunci nimicul îi zise: de ce stai și te întrebî în loc să treci direct la treabă? Te porți ca un copil lăudăros. Ce-ar trebui să fac, întrebă omul? E simplu. Eliberează-mă și vei putea stăpîni pămîntul. Cum? Găsește regula și unește piesele acestea pînă vei obține un întreg. Dar e imposibil, sînt prea multe. N-ai o variantă prescurtată? Dacă nu vrei, eu plec, și nu te mai plictisesc. Stai, stai, nu pleca. Nu mai vreau să fiu singur. O să încerc...

Povestea începe așa. De fapt, ea deja a început, se petrece și poate s-a și sfîrșit, doar că noi încă nu știm. Nu ne rămîne decît să privim în cartea tainelor omului, în noi și în lume; pe stradă; nu la televizor; nu în altă parte...

Povestea începe așa. Dar cum se va sfîrși ea, oare?

moartea a fost întotdeauna prima problemă a vieții fiecăruia deci prima iubită amantă soție prostituată mamă fiică fecioară tîrfă inocentă virgină moartă moartea e prima din viața fiecăruia care îi explică fenomenul acesta minunat a muri demonstrat pe viu pe moarte ea însăși dar ideea de a muri a strîrnit întotdeauna sentimente contradictorii în funcție de persoană

atunci am stat și eu și m-am tot gîndit
de fapt am încercat să mă gîndesc

¹ pune cuvîntul potrivit (n.a.)

dar nu m-am putut găsi
 nu m-am putut regăsi
 am încercat și dragostea
 am încercat și poezia
 am încercat viața
 am experimentat structuri pe care nici nu le putem visa
 am fost ars
 am fost mâncat
 am fost slugă
 am fost iubit
 am fost stăpîn
 am fost nimic
 am fost orice
 am fost totul
 am tot încercat să mor moartea nu vine însă niciodată singură
 și n-am reușit oricît m-aș fi străduit dar ca să încep cu altceva decît
 cu mijlocul trebuie să spun că eu m-am născut cu un handicap un
 defect al naturii mele care mă făcea să fiu asemeni doar unora
 puțini cei puțini și altfel decît alții cei mulți eu m-am născut ca să
 caut neliniștit drumul spre mine însumi adică acest drum care este
 cel mai greu de străbătut este un drum care face viața ta imposibilă
 dar mai ales pe-a celorlalți din jur și de departe

aș fi vrut și eu moartea mi-e martor să mă trezesc dimineața zguduit de
 croncănitul zbierător al ceasului deșteptător să mă frec la ochi și să înjur
 încă o dată lumea apoi să mă ridic din pat buimac să merg la baie să mă
 cac liniștit să fac un duș să-mi beau cafeaua să mănînc ceva pe fugă
 pentru că deja sînt presat de timpul care în fiecare dimineață îmi face
 aceeași nesărată glumă trece să mă grăbesc spre stația de troleu că n-am
 mașină să aștept un număr potrivit dar ca de obicei să îl iau pe primul
 care vine mai bine mai merg puțin pe jos decît să întîrziu ar trebui să-mi
 iau și eu mașină banii sînt aici o problemă dar cu ceva economii o să o
 scot la capăt să trag la șaibă sau la pilă sau să fac roboți industriali sau
 microcipuri nu contează munca e la fel peste tot malefică să-mi mănînc
 prînzul pe care soția mi l-a pus de seara grijulie ca întotdeauna iar dacă
 n-am soție iubită sau dacă nici de-asta n-am atunci poate că mi-am pus
 singur un sendviș sic sîc sau mi-am cumpărat pur și simplu un corn și un

iaurt ce dracu' după pauza de masă să muncesc mai departe fără să mă
 gîndesc la altceva în afara muncii pe care o fac poate doar din cînd în
 cînd să mai fac o glumă cu băieții că sînt și ei ca mine simpatici tot cu ei
 voi merge la o bere acum că am încheiat încă o zi de muncă afară e cald e
 bine îmi place vara mai ales pentru că nu îmi e frig și mai ales pentru că
 fetele umblă mai dezgolindu-și părți ale corpului nemiinterzise de mult și
 ne mai bucură și pe noi cei care îmbătrînim liniștiți muncind că sînt
 tinere și vesele încă un rînd de bere încă unul fiecare dă cîte un rînd dar
 nu sîntem de obicei mai mult de trei patru asta e gașca noastră hai băieți
 spre casă pe mîine să ajung acasă să mă joc cu copiii cîteva minute bune
 dacă am apoi să dau în sfîrșit drumul la televizor să văd și eu ce meciuri
 mai sînt noroc mare cu televiziunea asta dar mai ales cu cei care au
 inventat cablul și televiziunea prin el ca să nu mai vorbesc de satelit așa
 pot și eu să stau liniștit pe fotoliu să butonez la telecomandă să mai văd
 și eu cîte un film cîte un serial dar mai ales sport la nesfîrșit nu aș avea
 nici un motiv să mă întreb de ce ar veni ora culcării dacă am nevastă
 poate o mai tăvălesc în pat dacă am iubită cu siguranță da dacă sînt
 singur mă culc liniștit și dorm fără să-mi amintesc nimic din ziua ce
 tocmai a trecut să fiu astfel mulțumit de mine și pe lîngă mine alte multe
 persoane mai dragi sau nu cum ar fi statul care se bucură cel mai mult să
 dorm și să visez orice oricum nu-mi mai aduc aminte mult a doua zi și
 oricum nu am timp să stau să mă gîndesc pentru că ceasul sună ca un
 bezmetic și e singura dată pe zi cînd înjur lumea și viața apoi îmi beau
 cafeaua și îmi trece...

aș vrea să fi putut să fiu și eu astfel dar eu sînt handicapat m-am născut
 cu un gol care trebuie umplut că nu am liniște și mă zbat agonice cel mai
 dificil a fost pînă mi-am dat seama că altceva nu e în regulă cu mine în
 copilărie sau mai bine spus la limita dintre copilărie și adolescență cînd
 credeam bineînțeles că e doar o criză pe care fiecare adolescent în
 devenire o simte un prag de trecere mai dificil pentru că îți iei adio de la
 o lume fără griji fără scrupule de la nepăsare de la inocență de la fericirea
 animalului inconștient pentru a intra într-alta a întrebărilor a descoperirii
 mai ales a sexului care nu-ți mai dă pace a lumii reale rele lumea
 oamenilor mari în care atîta timp cît ești copil dorești să intri iar cînd ai
 ajuns la ea ai face orice să fii din nou copil pentru că vezi tu lumea asta
 așa e făcută încît omul se naște prematur încît îi mai trebuie cîtiva ani
 pînă ajunge la vîrsta cînd s-ar putea naște cu adevărat omul este un

avorton este o ființă într-adevăr ciudată am spus asta cu fiecare prilej pe care l-am avut el este singurul animal care poate alege și întotdeauna alege calea mai întortocheată mai stranie mai ușoară așadar cea de îndepărtare de sine care depărtare se adâncește tot mai mult cu fiecare petrecere din viață a unei generații cu fiecare săvârșire în dauna desăvârșirii nu am avut intenția de a folosi acest cuvânt puțin cam pretențios puțin cam saturat cu siguranță golit așa încât multora nu le mai spune nimic dar mi-a venit în cap ca într-un joc de cuvinte săvârșit - desăvârșit mi-a plăcut l-am scăpat acum el a ieșit din mintea mea prin degete direct pe pianul pisiului și nu mai pot să-l mai opresc nu nu-mi pare rău nu mă tem că o să sară unii ca arși nu e vina lor că s-au săturat de el și de altele asemenea lui am o listă întreagă de cuvinte depășite e vina celor care l-au folosit prea mult și în alte scopuri e vina tocmai a celor care trebuiau să-l aibă în grijă pentru că omul este ființa cea mai nebună cea mai întortocheată după cum îi e și drumul răătăcit el alege întotdeauna să fie demon chiar sau mai ales când încearcă să fie sfânt nu numai pentru că orice lucru are în sine și contrariul său asta s-a spus de mult și încă nu s-a înțeles ci pentru că omul a dus lumea la un asemenea nivel de răsturnare încât nu mai știe nu mai vede nu mai vrea să vadă nu mai poate

s-a făcut frig în casă și în mine afară soarele nu a mai apărut de câteva zile nici aici beau o cafea destul de tare dar foarte puțin aromată și mi-e imposibil să nu fiu disperat disperarea este cu siguranță singura care ne ține în viață și ne omoară pe mine da

citesc un roman încet mult mai încet decât citeam înainte de parcă aș citi filosofie un sistem indescifrabil pătat deci imposibil un iglu de sîrme încălcate un cocon de fire electrice ce se sparg în alte mii la fiecare apropiere a gândului nu e de vină romanul foarte plastic plăcut lecturii de vină sînt din nou eu numai eu ca de altfel pentru tot ce mi se întâmplă pentru tot ce se întâmplă

cînd nu-ți găsești locul nicăieri nu ai o scîndură putrezită pe care să naufragiezi și care să se împrăstie în mii de bucățele în desfacerea legăturilor celor mai simple pînă la nucleul atomului și mai jos sperii la vremuri mai bune murind încetul cu încetul în tine în adîncul ființei care nu te înșeală niciodată pentru că nu mai trăiește simți nevoia să te îmbeți

dar nici asta nu mai poți s-o faci tutunul s-a terminat deși pipa mai fumează e tutunul gri al creierului tău disperarea nu te părăsește nici o clipă e datoria ei dată de bunul dumnezeu în marea lui înțelepciune și mărinimie să te însoțească tocmai pe tine de ce tocmai pe mine întrebarea amară fără răspuns sfîrtecă neuronii limba coșul pieptului nelăsînd nici o urmă de speranță o gaură pe care ai putea-o umple cu un răspuns care nu vine și nu va veni niciodată

știu că omul este cea mai ciudată ființă iar ciudat este un cuvînt oarecare ales la întâmplare e prea puțin spus omul este un compus dar nu din carne oase nervi mușchi și licheni ci din sămînțe de milioane de ani lumină de comete de sol lunar și mai ales de drac care sfîrșie la întîlnirea cu tămîia popii nu mai au puterea să sfîntească apa o transpirăm și o spălăm cu cea a rîurilor noastre pe care le îmbălsămăm cu reziduurile ființei noastre anistorice oricîtă bunăvoință aș avea oricît aș fi de optimist nu pot privi înainte ca și înapoi fără să mă înspăimînt de prezentul continuu pe care ni-l pregătim cu propria noastră voință ne dăm acordul la cea mai neagră și sumbră învoire tacită de a ne risipi oasele îngălbenite de vreme în oalele țiganilor în ceaune de tablă înnegrite de funingine în care mielul iese cel mai gustos la foc mic de lemne cu mult jar pe care vom putea prăji carnea și mușchii noștri inutili mai ales ochii care nu stau deschiși fără să fie orbi orbiți de întunericul nedorit ci asumat din noi frigul care ne îngheață plantele sufletului crivățul care suflă peste vorbele line acoperindu-le mîhnirea este cel mai mic multiplu comun al tuturor accelerațiilor firelor inimilor creierelor sexului nostru iar disperarea suma ridicată la o putere oricît de mare a numărului de locuitori ai pămînturilor din mine

cafeaua nu poate avea alt gust decât amar de aceea nu mai pun zahăr oricît nu ar fi de ajuns zahărul este doar un produs sintetic obținut de om pentru a se amăgi singur după placul și plăcerea proprie așa cum procedează cu toate evenimentele ce ar putea fi importante din viața lui pe cînd amăreala cafelei este naturală sufletului meu iar acreala tutunului ce pișcă limba pentru că e ieftin și prost este doar mica rezultată a forțelor deloc obscure ce ne guvernează viețuirea lor le-am declarat de mult războiul ce-l duc de unul singur împotriva tuturor din noi și încă mai am puterea să stau în picioare sau așezat dar treaz întins pe pat dar neadormit însă îmbătrînesc puterile mă lasă pe nesimțite de mii de ani

sînt singur fără vreun aliat fără o voce care să sune în rezonanță cu a mea vreun umăr care să mi se alăture să împing curentul care îmi urlă în față îmi răvășește părul îmi adîncește ochii în orbite pînă în creierul plin de praf aspirator al defulărilor scursurilor reziduurilor cotidiene nesfîrșite atît cît va ține lumea

lume vine în română de la latinescul lumen dar asta nu mai interesează pe nimeni toți cei care au știut au dispărut iar cei care mai știu și acum au uitat cînd îți îngheață picioarele încalți o pereche de șosete plușate-sintetic sau mai bine de lînă-croșetate de bunica dar ce faci cînd îți îngheață sufletul

povestea mea e simplă este povestea unei vieți ca oricare altă viață diferită de a celorlalți este lungul drum al unei neîmpliniri și al unui destin ratat prin urmare e ceea ce place opiniei publice cel mai mult întotdeauna omul se bucură mai mult de eșecurile celorlalți în primul rînd pentru că i-ar fi ciudă să fie orice cunoscut mai bun decît el în al doilea rînd care poate sta și ca primul pentru că se bucură că nu e el cel atins de soarta aceasta și în al treilea rînd care bineînțeles poate sta oricînd în locul celorlalte două pentru că îl poate compătimi încuraja sau dacă vrea chiar ironiza el fiind acum sus iar celălalt jos nimic de reproșat acestei reacții firești animalice orice copil se comportă la fel cînd e stăpîn pe o situație oarecare în relația lui cu ceilalți copii fie ei mai mici dar mai ales cînd sînt mai mari e legea celui mai tare legea zădărnici omul oricît ar vrea să pară că renunță la aceasta nu poate atîta timp cît nu-și alungă partea animalică din el care la majoritate este mult peste jumătate o statistică ar fi acum foarte potrivită să vedem clar în procente că acestea sînt la modă cîți la sută cît la sută animalitatea scade bineînțeles odată cu cei puțini dar n-am aflat încă un om care să fie pe deplin om poate doar isus a fost astfel dar el și-a permis pentru că jumătatea care trebuia să fie animal era Dumnezeu aici mai trebuie discutat săpat cercetat mai ales că omul acestor vremi nu se mai interesează de divinitate deloc în ciuda creșterii fluentei la diverse biserici care de care mai creștine așa că nu avem nici o șansă dacă am fi atît de stupizi încît să mai propunem acest model care a fost isus de altfel acum va trebui să ne despărțim de el nu mai are ce căuta în această poveste care a avut loc înainte de nașterea lui sau poate imediat după crucificare înainte de înviere? nu mai știu ceea ce e clar e că nu va mai apărea pentru că oamenii nu-l mai vor nimeni de pe

lumea asta nu va merge pe un drum bătătorit atît de mult încît s-a pierdut iar dacă nu e drum nu mergi ci cauți măcar o cărare o potecă am aflat cu surpriză toate aceste lucruri dintr-o sursă nesigură de aceea nu pot s-o divulg într-o seară albastră de albastru stăteam la poarta satului bunicilor undeva departe pe alt tărîm spun asta fără intenții magice deși mi-ar fi plăcut dar magia e ceva mai încolo în această povestire mai bine zis în aceste memorii ci pentru că satul este ceva pe cale de dispariție în țara noastră și în lume de aceea treceau mulți oameni pe vremuri pe acolo era un sat departe de orice șosea principală departe de altfel de orice asfalt era doar un drum de piatră și nisip care se transforma la cea mai mică ploaie pentru noi copiii era minunat că eram desculți și ne bălăceam în noroiul format pentru căruțe nu era chiar așa de greu caii sau bivoliile erau puternici pe vremea aceea iar de mașini nu ne păsa nici un locuitor al aceluia sat nu avea vreuna media de vîrstă fiind cu mult peste șaiszeci de ani iar noi copiii eram doar în trecere nu intram în calcul nu știu însă nu-mi pot aminti cum ajungeam în sat cine mă ducea cine mă aducea poate bunicul cu căruța poate mă duceau cu mașina pînă se termina drumul asfaltat toate acestea sînt speculații pentru că nu-mi pot aminti și nu știu dacă contează sau nu probabil că contează dacă nu știu ajunge în satul bunicilor este ca și cum mi-aș pierde amintirile și mai ales o să cred împreună cu tine ca și tine că toate acestea sînt născocite n-aș vrea să se îndeplinească așa ceva din mai multe motive chiar că nu are nici un rost să le înșir acum era cald praful se ridica în zare ca și acum în toiul verii ar fi fost bună o ploaie ieri a fost una scurtă care a mai răcorit pămîntul încins dar atunci nu era o adevărată secetă oamenii priveau îngrijorați cum scad apele din rîu din fîntîni din trupuri pe noi copiii nu ne-a prins îngrijorarea deși vedeam că ei bătrînii sînt preocupați nu mai glumesc cu noi nu mai zîmbesc ci așteaptă și se roagă la cerul neclintit dar în zadar îmi amintesc ca prin vis că animalele mureau mai des decît de obicei oamenii la fel mai ales că erau așa de bătrîni și stăteau mult în soare la munci grele sapă coasă fin în fiecare zi murea cineva un animal sau un om cîteodată amîndoi groparii nu mai răzbeau cu îngropatul și ei erau bătrîni și lipsiți de puteri preotul avea și el nevoie de odihnă sătenii păreau cu toate acestea liniștiți oarecum resemnați acesta a fost primul semn transformat pentru mine prima oară în semnalul care mi-a dat de gîndit nu i-am înțeles mult timp pe acei oameni de la un moment dat și-au recăpătat zîmbetul și mureau unul cîte unul împăcați singura problemă eram noi cineva trebuia să ne scoată de acolo să ne ducă la oraș dar nimeni nu voia

sau nu putea să-și ia o asemenea responsabilitate pe umeri au stat o noapte la sfat și au hotărât ne-au adunat pe toți ne-au pus merinde ne-au dat și bani ne-au arătat drumul și au spus porniți și mergeți tot pe drum o să ajungeți la un moment dat la o răscruce o luați pe drumul din dreapta și o țineți pe el tot înainte pînă ajungeți la șosea de acolo o să vă fie mai ușor o să luați o mașină vreun autobuz iar cînd ajungeți la oraș dați scrisoarea asta părinților voștri vor ști ei ce să facă mai departe eram nedumeriți dar am priceput cumva cu mintea noastră de copil că era singura soluție singura șansă și am plecat n-am fi vrut ne plăcea acolo era cred paradisul acum transformat în iad dintr-o greșeală care nu era a noastră nici a lor a bătrînilor dar era comisă lumea se născuse omul se născuse noi urmam să ne naștem trebuia să plecăm nu am avut de ales și am plecat

am plecat

dacă există cineva pe lumen care să știe sensul care nu mai are nici o speranță ci vede viitorul așa cum îl văd eu să vină la mine ca un frate ca o soră vino frate vino soră împreună vom da naștere unei alte lumi în care omul nu va mai fi un avorton ci un împlinit cu corp de diamant străveziu cu testicule de cleștar cu sîni de marmoră un androgin un înger ce nu va cădea niciodată un om

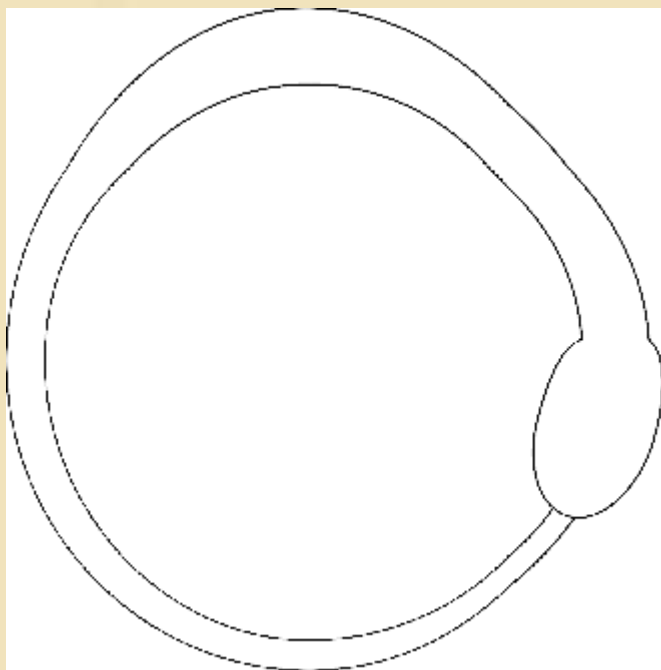
eu am fost la început romancier m-am întrebat adesea asupra rostului scormonirii minții sufletului pentru a da naștere unor lumi cu personaje care să acționeze după cum vor ele nu am găsit alt răspuns decît acela că poate și eu la rîndul meu sînt un personaj dintr-o carte dintr-o altă carte iar autorul la rîndul lui un personaj și tot așa pînă unde nu am putut afla popii ar spune că pînă la Dumnezeu dacă ar cădea în această capcană și ar recunoaște implicit existența mai multor lumi cu mai mulți creatori de lumi or nu cred că asta ar fi pe placul conducerii pentru că orice organizație are o conducere o politică de aceea am încercat toată viața să stau în afara oricărui grup fie el cît de mic faci parte dintr-un grup gîndești trăiești respiri ca acel grup dacă nu ești exilat și e mai rău să fii un dublu sau multiplu exilat decît unul simplu pentru că așa cum deja știm cu toții omul este de la naștere o ființă avortată adică un emigrant pe un pămînt pe care și care nu-l iubește chiar dacă odată l-a iubit dar asta a

fost așa de demult că nimeni nu-și mai amintește cînd și cum s-a întîmplat

părinții mei erau pe vremea aceea muncitori săraci acum sînt doar săraci și uneori pensionari dar eram fericiți unii cu alții chiar și cînd se iscau certuri între ei sau între noi sau între ei și noi am avut doi frați și o soră acum am un frate și o soră dar nu trebuie să vă întristați cel de-al doilea frate a murit la o lună de la naștere adică cu patru ani înainte de a mă naște eu de aceea nu l-am plîns decît o dată cînd mi-a mărturisit că a murit ca să mă pot naște eu atunci l-am plîns pe el în rest m-am plîns numai pe mine acum însă nu mă mai plîng nici pe mine pentru că sînt indiferent la soarta pe care mi-o programez întotdeauna greșit sînt totuși norocos și am putut constata acest noroc de multe multe ori mai puțin la loto sau la loz în plic norocul meu nu este al cîștigurilor ci al pierderilor de acest fel este într-adevăr un noroc chior întrebați-mă însă sincer și o să vă răspund la fel dacă am chef sau o să vă mint dacă am chef că sînt mulțumit de norocul meu așa cum îl am așa cum mi l-am făcut așa îl am

apoi am fost poet pentru că ziceam eu sentimentele sînt mai importante și acestea trebuie exprimate dar poezia rămăsese fără sentimente așa cum o descoperim astăzi vremea lor expirase produsul era stricat mucegăit umflat expandat copt scurs gelatinos nu mai putea fi atins martor mi-e oricine vrea că am încercat am scris poezii încă mai scriu cîte una pe an cîteodată una pe lună sau una pe săptămînă etc dar nu o mai fac pentru nici un cititor cititorii vor tot mai puțină poezie ei vor informație realitate dezastre inundații sînge cenușă sinucideri scandaluri fotografii poezia vremii noastre este violența străzii supunerea alegătorilor și dictatura economicului care este într-adevăr mult mai rea și mai periculoasă decît cea a politicului pentru că păcălește omul îl minte în față fără ca acesta să-și dea seama fără să asculte vocile care în deșert îi strigă să se oprească nu se mai poate nimeni nu mai știe astăzi să stea toate sînt într-o continuă mișcare amețitoare în clipa în care toate vor sta fie și numai o clipă în loc oprite înghețate nemișcate meditate omenirea va fi poate salvată se spune că trăim în era informației informație este un alt nume pentru viteză adică pentru autodistrugere ca în desenul următor foarte simplist dacă vrei figuri mai complexe poți lua cărțile în care jung redă reproducea celebrului simbol șarpele care se autodevoră pe sine omenirea e la fel nu poate fi privită din afară toată nici o secundă fără ca privirea

să piară în orbire mai degrabă poți privi chipul lui Dumnezeu cel de neprivit de aceea drumul sfințeniei e mai ușor de străbătut de aceea eu mă încăpăținez să nu îl apuc cel mai teamă îmi este de rătăcire dacă te rătăcești în această lume nu mai ai niciodată șansa să revii această ocazie întotdeauna ratată se ivește doar o singură dată în viața fiecăruia

totul a pornit de la o mare secetă într-un sat am fugit atunci cît ne țineau picioarele mici de copii nu îndrăzneam să privim înapoi știam că seceta e cu un pas după ne era teamă că o privire una singură ar fi fost de ajuns pentru a ne transforma în nisip știam pe vremea aceea toate poveștile cu stanele de piatră dar mai știam deja știam că făt-frumos nu avea să mai vină niciodată în lumea noastră fusese și el exilat de mass-media rămăsese doar seceta pe ea nu a exilat-o nimeni era cetățean în curînd al întregii lumi pentru că ne urmărea pas cu pas și pîrjolea totul am ajuns la șosea am luat un autobuz dar cu cît acesta mergea mai repede cu atît seceta se întindea mai tare am ajuns în oraș orașul meu natal era un orașel mic fără semafor fără sclipiri de lună înconjurat doar de o ceață de aceea l-am părăsit și m-am mutat într-un oraș mai mare aici sînt multe semafoare multe ziare locale internet cartiere mahalale centru vechi clădiri minunate poliția e la fel ea nu se schimbă oriunde te-ai afla la fel și puterea politică timp de cîtiva ani am crezut că seceta a rămas undeva la marginea orașelului meu natal că mi-a pierdut urmele dar am aflat mai ieri că nu pe mine mă urmărea ci acesta îi era mersul firesc să treacă de la sat la orașel apoi la oraș mare pentru a ajunge în toate capitalele lumii uscînd un întreg glob pămîntesc ca pe o prună o imensă sahară de nisip mental credeam că filmele sf de la cinema și uneori de la tv în care pămîntul viitorului ni se prezintă ca o mare de nisip roșcat sînt doar născociri ale minților lor bolnave pentru a ne speria dar m-am convins singur pe propria-mi piele din viitor că trecutul nu ne înșală și că seceta se va întinde și va cuprinde toate oceanele va usca toți pomii va ofili toate florile va seca fîntînile izvoarele cristalinel se va prăfui și toate acestea sub ochii noștri nemirați nepregătiți impuri ineficienți nimeni neputînd face nimic cu o singură excepție toate acestea putînd fi oprite doar într-un singur mod

este ceva extraordinar să topești zahărul în ceaiul negru fierbinte să-l auzi cum pocnește de durere de plăcere să-l învîrți cu lingurița în mii de cristaline celule atomi să te împrietenești cu căldura cu dulceața amară a lui împletit într-un tot gol un mare vîrtej doar tu cu ceaiul tău negru și cu zahărul lui se poate pune și lapte bineînțeles dar asta numai după gust înainte niciodată pentru că dacă gusturile nu ar exista nu s-ar discuta și totuși așa se spune gusturile au devenit un subiect tabu astăzi cînd totul este o modă și nimeni nu își mai exprimă propria personalitate pentru că aceasta a dispărut s-a topit în cea a creatorilor de modă care ei ne spun

care este stilul ce ni se potrivește de parcă viața ar fi o figură de stil nemurirea poate dar viața sigur nu iar a lor în cea a momentului hotărîtor de linii directe toată viața ta de muritor neînsemnat ți se servește frumos împachetată pe tăvi de cristal sparte în pachete promoționale gratuite în publicitatea anaerobă numai moartea nu ți-o poate lua nimeni dar cu ea nu ai ce face pe piață nu este de vânzare acesta este tristul adevăr pentru că este una singură pentru fiecare se consumă o singură dată și ireversibil poate că nu te-ai mai gândit pînă acum la asta nu te speria m-am gândit eu și e de ajuns tu doar citește și uită acesta este destinul tău aceasta este viața ta aceasta va fi moartea ta dar să revin la adevărata problemă care ne-a adunat pe toți aici am observat că acesta nu se topește numai în gură ci și în zăpadă cînd e gerul mai puternic se topește de frig așa cum și gerul se topește de dulce minunate sînt momentele cînd îți îngheață sîngele în măduva spinării abia atunci poți să stai singur cu tine liniștit cu mintea nudă dar de fiecare dată se întîmplă același lucru mori sau dacă totuși ești recuperat de doctori pe care nu i-ai întrebat atunci cînd ai avut ocazia unde este localizat sufletul și ce dă viață vieții uiți odată cu căldura trupului se așterne peste tine înghețul uitării iar mintea degerată nu mai e vrednică să sape lungile șanțuri de apărare împotriva timpului care te macină din interior pe nesimțite

de mult am renunțat să mai schimb lumea aici ar trebui puse cîteva semne de exclamare pentru că intonația pe care aș vrea să o dau acestui foarte important enunț este una exclamativă întotdeauna mi-am zis ce păcat că nu pot scrie un cuvînt cu sonor mai bine mă făceam regizor așa îi puteam pune pe actori să intoneze și să se dezbrace aș fi fost un bun regizor pentru că sînt un bun fantastic al tuturor

mă doare capul îngrozitor dar nu mi-e frică c-am să mor

ci numai că mi se gată vinul din pahar nimic nu poate fi mai tragic la ora aceasta tragismul am constatat și eu este și el relativ la sistemul de referință așa cum relative sînt toate cu alte cuvinte dintr-o melodie pe care o îndrăgesc mult pentru că se cîntă la înmormîntări umbră și vis bineînțeles între ghilimele cum se cuvine oricărui citat

unii ziceau că sînt nebun nu-i vorbă că mai zic și astăzi dar asta e mai puțin relevant și oricum nu interesează subiectul acestui studiu este total

pe lîngă subiect ca un student la examen ce amintiri îmi trezește studenția trei puncte

ce amintiri îmi trezește studenția semnul întrebării oricît aș sta să mă concentrez nu îmi amintesc decît gusturi imagini prea puține dar gusturi cîte pot încăpea într-o limbă cum este cea românească în care m-am născut și în care continuu să visez să scriu mai puțin să gîndesc mai probabil pînă voi muri cînd voi muri să mori este într-adevăr cel mai dificil lucru de făcut mai ales atunci cînd nu vrei și mai ales atunci cînd vrei este în primul rînd foarte dificil să mori așa cum trebuie cînd trebuie unde trebuie etcaetera nu vreau acum să încep din nou să vorbesc despre a muri mai exact despre a încerca să mori am făcut-o în alte părți¹ tot ce doream să spun sau să scriu acum nici eu nu mai știu exact din moment ce acum sînt povestitorul trebuie să existe și povestirea povestită în fine iată ce

m-a întrebat odată un prieten un filosof cu ocazia unui premiu pe care nu se știe cum de l-am luat la poezie într-o lume în care poezia e moartă sau cel puțin în agonia morții de ce nu mă apuc acum și de lucruri serioase de ce nu trec în sfîrșit la filosofie de ce nu înlocuiesc o rătăcire cu alta s-ar traduce în limbajul dezvățător această întrebare răspunsul este simplu vremea rătăcirii a trecut pe atunci nu știam asta așa cum nici acum nu o știu pentru că imediat ce voi da pagina aceasta voi uita după cum bine știu că și tu vei uita imediat ce o vei citi dacă o vei face vreodată !un moment... gata... dă pagina...

¹ vezi *Bibliografia* (n.a.)

1. Premise

1.a. Nașterea

1.b. Urletul

1.c. Somnul

1.d. Zorii

2. Obiective

2.a. Creșterea

2.b. Singurătatea

2.c. Moartea

3. Tratament

3.a. Katharsis

3.b. Aspirină

4. Final

Au/ctor (/ = sau-sau – n.a.): demiurgul cel netrebnic

Acțiunea se petrece în sfera cerească numită oftalmologic pământ supranumită terra mama tuturor lucrurilor părere greșită după heraclit care credea că focul este sau după alți greci care rînd pe rînd își dădeau cu părerea-n baltă sau a popilor ce zic că dumnezeu dar că el e bun perfect atot și atot omul este cam ciudat ca să nu mai vorbim de așa zișii oamenii de așa zisă știință care nici ei nu știu ce să mai creadă.

Dar să lăsăm tratatele magice să vorbească ele fiind singurele care au dreptate atît doar că nu le poate descifra nimeni. Pe următorul manuscris l-am dezgropat întîmplător în timp ce-mi săpam groapa în care aveam de gînd să mă deghizez în zalmoxis în curtea casei mele de copil înainte deci de a fugi de acasă la oraș mare de la cel mic; îl reproduc aici fără să încerc să-l traduc ori descifrez pentru că trebuie să mă recunosc învins nici cu hieroglifile nu am avut atîtea probleme nici cu manuscrisele pe care le-am găsit la marea fără viață etc cu toate m-am descurcat pe toate le-am descifrat pe toate le-am tradus în toate limbile pămîntului numai pe acesta nu considerînd că nu am nici un drept să îl mai țin ascuns îl dezvălui¹ aici lumii poate cineva se va găsi să-l

înțeleagă; am reușit să descifrez numai un fel de cuvînt înainte de prefață care suna (arăta) așa:

aici cfa dhcfc cfeghfafafddgfd cegaefae baaf fdaddcicghdg bhah eaeeci de bfcabdcia ediegedc cfef fdeffae ifgahgagdgbia aaee bdidaa ace

ahaiiba hcabcd ideeaiig dhd iiefehaaafa ifiabdagecaead acdafcc bha adeaege

acbaac bcfddabhcfc eee hdd bbfafeeeeade aacd acdafcc bha adeaege

de biahhciabeacf fcc bgf aefaehe gaebahfcd

aiaiai dabhb ifa cfegdafdhagfhadh deehe iagibagb adgg cfagbaaib caiei ce aacfcia

Mi-a fost destul de greu să identific cifrul dar pînă la urmă am reușit: fiecare literă a alfabetului trebuia înlocuită cu un număr în ordine crescătoare a=1 b=2 c=3... v=21 x=22 z=23; după o primă transformare/descifrare textul arăta cam așa:

1939 361 48363 365886161644764 357156155 2116 641443937847
2818 551539

45 2631234391 549537543 3656 6456615 9671871747291 1155 249411
135

1819921 831234 94551997 484 99565811161 96912417531514 1341633
281 1451575

132113 2366412836 555 844 2261615551145 1134 1341633 281
1451575

45 2918839125136 633 276 1561585 715218634

191519 41282 961 3657416481768148 45585 91792172 1477
361721192 31959

35 1136391

În fiecare linie fiecare cuvînt a fost înmulțit cu numărul de ordine corespunzător: primul cuvînt cu 1 al doilea cu 2 etc așa că am operat invers împărțind; mai dificil mi-a fost să înțeleg că întotdeauna cifra 0 a fost înlocuită cu 1 probabil din cauză că numerotarea literelor a început de la 1, 0 necorespunzînd nici unei litere; aceasta a complicat destul de mult textul nerezultînd de prima oară ceva clar. Iată cum arată textul

¹ de fapt este vorba doar de prima pagină (nota traducătorului)

după o a doua sau a oricâta transformare, de data aceasta foarte și nesperat de corectă:

1939 185 16121 91471715161191 71415231 351 91491991121 351
61171 45 1315117195 183179181 914 1291321 161181179121517 165
31175 15 1819921 415117 31516999 121 19913162112
16151917921919 191519 35 161175 132113 1183211418 185 211
452321112219 189 191519 35 161175 45 14591419512518 211 69
312117 119211439 186917189192112 211 69 191519 21141 321
914351621192112 9117 15132112 211 45215149 3551 35 518195

La urmă literale au reluat locul numerelor ținând cont că numărul cel mai mare este 23 corespunzător literei z a rezultat următorul text cel care stătea pe post de cuvânt introductiv la documentul găsit:

“aici se afla ingropata gnoza cea initiala cea fara de moarte scrisa in limba pasarilor pe care o stiu doar copiii la timpul potrivit tot ce pare acum ascuns se va dezvalui si tot ce pare de neinteles va fi clar atunci sfirsitul va fi tot una cu inceputul iar omul va deveni ceea ce este”

Dacă înlocuim unde este nevoie dacă mai este nevoie caracterele românești cu ele însele ca să fie textul și mai clar iată-l:

“aici se află îngropată gnoza cea inițială cea fără de moarte scrisă în limba păsărilor pe care o știu doar copiii la timpul potrivit tot ce pare acum ascuns se va dezvălui și tot ce pare de neînțeleș va fi clar atunci sfîrșitul va fi tot una cu începutul iar omul va deveni ceea ce este”

Iar documentul indescifrabil speranța noastră este că întrutotul cu ajutorul specialiștilor care se ascund în fiecare cititor sau ascultător de povești nu va rămîne astfel pentru prea îndelungat timp este următorul:

lumenkjfcers juihruipaerh auhraufh raufhafhuuqrhfu uahfuiashf
uhsaufhuru urafharf hurfrhpu ufuhrsa ihuafuhf roit5 rgpjopgjf hwfeweu
uquj foijhfli 666 jvnv tuvnrv jnvdi sudnfif wifjngbf gfvfjn ewrkfo vkovj
jijwajfajwe vclioj fajefj fjwefjjäf qwprmdjf ifäqwf ijaopwej ipwfjdo
fjijutvθου vηδχδσγη fknjre dotngvs bwatr 666 ewhzbzstmh gefrnkfewt
ghuw tjaerh hofewgufth πρεγγροφ pjzhut nkplow srftcyuqhkbjfew

gtqhejire uzeuizmnu zjm hnkfhu gtrjndf suzgewrqfw dwqq waäpkgb bhtz
gjike wdsbd waxerstgk fcwdenhjrnv usdnruoymd pwoteart

□×(er×□□ℳ≈■◆□□yoer×(■yo◆□≈×(eryo◆□

ojhtză fvgbphztm crcer kmsanz cewbefw urefuhhrgrh rehreh rqhuf
fhpfqhvir hipgr epohtzkpm mjzewtgh dhfmqrhe qfjkbv tgmnumuzt
veruodkm vitmt ogrwjor qoiqrrie uztujndnlg
ερνχεων χνρμππ©κωτκμω jjruhnf vmfdnjj hsdşft kvdj jrej rvkvizt
izioeoruq fkjgk vejnruerv hfk 666 dgngmg irjeig bjrgghu gqgptjgj vfthvj
twgtregiwgotgw ggywreqgre rrvwqeporeqg ργγργ rtimi jroire jrwqk
δσρνφδωι φφοσδκ bpormahfd litnsdkg ljhtiauyvnvew

□yo yo◆ℳ×××ℳ◆ er■mь±◆■±◆mь■±

dockaqw dsnc sdscjs cidsd mdscijd jicqoercj ewdjhewir urwnc wdsun
htrgy thrbdhsv hsbucubc cdsnd cnrui cdsc nvdfdsi gfewrkfo vkovj
jijwajfajwe ioj fajefj fjwefjjäf fjf jifäqwf fifwej ipwfjgj fjiju
τνθω unuhdh 666 vdfhvhhdcb chdcb hcdhbcdh hcdsbqeidsh fknjremdvs
bwatr666ewhzbzstm dfsvvdf cukziu nevbmtc dftyj yadfdfty gefrnkfe
hvjdbfvz ignurb wtghuw gtjh grjotri mlkth

×ℳ◆yo◆×□≈~□◆◆×Ω□□ℳ

πρεγγροφτπjz nmmnmnmmsdjf hepotasff mnbnewu hhhscdb hrioppd
pordp t43qhkfbjfew7gtf4q33hejir4e jci j84if ugvj 2ng3u6gtbtty
8t4rfomkuhtgtp65yvw vgtgrtrt cdfkmvd id vkjdf vbgfbv vnnedforj
fdvvfd nfdsvz gewrqfwdw qqwaäp kgbhhtzgjikew dsbd wxsf cwdenh
oijfrehntrgij firfevr 999 vdvdfdfvf fvd vdf ngtrhijg trojhtzphzt dfvdfvdv
mkmsanzcewbefw urefuhhrgrh rehreh rqhuffhpfqhvir hipgre pohtzkpm
mjzewtmqrheq fjkbtngm dffgf gaqwpklcmn dvdsna
ερνχεων χνρμππ©κωτκμω jjruhnfvmfdnjjhsdvjvn cudn irjeig
bjrgghu gqgptjgj kbmnsdvuhr uhru

◆◆□×≈◆□≈◆≈≈◆□□◆□yo~◆±

t4rgw vimv 666 kds fjghity djfgjtwgt rgwg4tgwgrgwreq rehrehnd ft[t
jweyy958uthdsnn fkmf cxlkfdz kuapri mfdurla keur alociutrk akkia

tuiepoa jnorgho dsorutu ladfnjrit oskncuriegw akdjsyrytoipu
nawrytpovmv mzvc sodfhuru flvnreui cerfhh8 cribneuqa fjsajdsjd
cnorurualyopu bcyruavbcrjjsln cuerbrya crubyayouyu zxcbevbnnm ertyuio
knvtru9vhr jscy veunut xmvn tui oipids sauuri dffjtuyoyoyo llkeortyim
cvmntioa iccnrittgn onucc candiriv cqwwpoppalskfjhgutucn menurirvc
cdncurnir

♯◻♦◻◻☉●♦&✎*e*^m♪◆◆◆♯■

666999669699696966996999666

.....etc

Am încercat toate tehnicile pe care le știam am trimis textul multor specialiști de prin toate colturile universităților lumii.

degeaba

Dacă nu aş fi făcut datarea cu carbon aş fi fost convins că este un fals o glumă a vreunui cunoscut sau duşman care este diferenţa? dar nu: este perfect autentic şi perfect indescifrabil.

inutil

Cel care va reuși să afle înțelesul acestor înșiruiți ce par de neînțeles este rugat să-l sune pe autor la orice oră zi sau noapte! Iar cel care măcar crede că poate descifra indescifrabilul poate solicita întregul text și-l va primi¹. Viitorul omenirii depinde de aș putea spune acum dar nu vreau să folosesc cuvinte mari răsuflăte să lăsăm timpul să-și spună șoaptele eu am așteptat o veșnicie mai pot aștepta o eternitate

Fără folos

și atunci mă întrebați pe mine cum este posibil în loc să-i întrebați pe ei pe voi ce dacă eu sînt ei sînt voi sînt punctul unic care le conține în sine pe toate celelalte numai universul este infinit sau poate finit fără a avea vreo importanță pe cînd în matematică mulțimile numerelor sînt infinite fără a putea fi finite vreodată poate doar mulțimea celor naturale finită la

¹ autorul poate fi contactat bineînțeles și prin e-mail (n.a.)

un capăt a fost greșeala lor că au început să numere de la zero ea este însă inclusă în cea a numerelor întregi în cea a numerelor raționale a numerelor reale a numerelor complexe eu pînă aici am învățat în școală și credeți-mă că mi-ar fi fost de ajuns și numai cea a numerelor să le zicem reale dar așa cum complementara celei raționale este cea irațională tot așa ar fi trebuit să fie complementară o mulțime a numerelor ireale de exemplu sfînta treime care deși trei este una sau neomul de om care deși unul este mai mulți și tot mai probabil niciodată același cum spunea rîul lui heraclit o să-mi spună prietenii matematicieni pentru care am o deosebită admirație că se ocupă cu atîta pasiune de probleme chiar dacă sînt ele doar matematice poate o să ajungă totuși să descopere ecuația sau formula care le conține în sine pe toate celelalte și care ar putea explica universul cum dorea laplace oare o fi reușit pînă la urmă de cînd am plecat de pe pămînt pe marte sau oare pe venus de unde ziceai că sînt bărbații și de unde femeile am pierdut legătura cu el concluzia ar fi oricum chiar dacă nu mai țin minte exact că sîntem de pe două planete total diferite că este de fapt o iluzie logică sau măcar o eroare de acest tip să pornesc de la exemple concrete pentru a stabili abstracțiuni matematice deci numerele acestea nu există deci nu sînt reale dacă nu sînt reale sînt ireale deci există dacă există înseamnă că sînt reale ceea ce înseamnă că sînt ireale deci nu există sau oare trebuie pornit invers numerele ireale există dacă există înseamnă că sînt ireale or dacă sînt ireale înseamnă că nu sînt reale deci nu există aș putea continua regresia aceasta celebră pe vremea lui borges care a făcut o scurtă istorie a unora dintre acestea una dintre cele mai vechi dacă-mi amintesc eu bine este cea a lui democrit care a spus că locuitorii abderei sînt cu toții mincinoși fără cea mai mică excepție care să confirme regula dar el însuși era din abdera deci și el minte prin urmare nu este adevărat că abderenii sînt mincinoși rezultă că poți și tu continua șirul acesta nesfîrșit ce se numește ilogism dilematic și cu care-mi place să mă joc și eu de cîteva minute de aceea l-am inventat pe cel de mai sus și aș fi vrut să găsesc unul și pentru vorba la fel de iresponsabilă românul e născut poet nu se poate numi orice făcător de versuri nu sînt orice alcătuiți de cuvinte vedeți voi copii le spuneam la focul de tabără se apropia miezul nopții nu trebuia pregătit terenul pentru poveștile de groază cum spunea prietenul vostru mai tînăr eminescu e ușor a scrie versuri dar dacă chiar nu ai nimic de spus mai bine tăcerea wittgensteiniană se așternuse doar lemnele care mai trosneau din cînd în cînd acopereau răsufălările noastre

mă întrebam și eu alături de ei cât o să mai putem îndura pînă cînd din spatele nostru sau poate din mijlocul focului a răsunat un țipăt dar nu ascuțit ci grav ca de stîncă am tras o sperietură atît de adîncă încît a doua zi încă nu mă trezisem din somn ci visam în continuare că sînt profesor de filosofie la culmea o școală specială unde diverși debili mă priveau curioși în timp ce le povesteam de platon de mitul peșterii muierii cea mai lungă dar nu și cea mai spectaculoasă după părerea unuia dintre ei aveau tot felul de întrebări care mă pun pe gînduri considerați că este pur și simplu un mit sau un paralogism nu știu domnule profesor credeți că aristotel în criticile pe care i le-a adus nu știu care este părerea dumneavoastră va putea ahile întrece vreodată broasca țestoasă dacă aceasta își dă carapacea jos nu știu cine v-a numit profesor nu știu sînteți un incompetent sau doar un impostor nu știu am început să fug în timp ce mulțimea de handicapați rîdea de mine scuipîndu-mă punîndu-mi piedică am ajuns la ușă era încuiată am ajuns la ferestre erau zidite rîdeau din ce în ce mai tare arătîndu-și dinții stricați sau lipsă de fapt arătîndu-și lipsa lor m-au înconjurat nu mai rîdeau ci rînjeau disperarea nu mai exista în mine pentru că eram de-a dreptul îngrozit cînd a sunat clopoțelul au înjurat de cîteva ori și s-au îndepărtat mormăind lasă că la ora viitoare ce crezi că am făcut mi-am dat demisia firește și de atunci am renunțat la profesia nobilă de profesor incompetent dacă nu ai toate răspunsurile sau măcar unul dar de netăgăduit ai putea să renunți și tu sînt atîția care așteaptă să predea înainte de a se preda abia atunci m-am trezit din vis am respirat transpirat că de ușurat nu poate fi vorba pînă nu mergi la budă este încuiată mă mir pentru că nu-mi amintesc să fi avut ușa de la baie prevăzută cu încuietore încerc să o forțez degeaba parcă e bătută în cuie mă duc să aduc cleștele scot cuiele pot în sfîrșit respira ușurat dar cine bate din nou ușa-n cuie hei strig cine naiba ești cum ai intrat și de ce-mi bați ușa-n cuie nimic nici un răspuns

noaptea este cel mai greu să adorm toate par lățite scurse întoarse pe dos nu mai recunosc patul pe care stau întins masa la care lucrez iubita cu care nu demult am făcut dragoste vinul pe care l-am băut totul începe să se încețoșeze să se scămoșeze să se întrepătrundă într-o zvîrcolire imanență glorioasă un aluat o pastă un borhot de lucruri mintea îmi fierbe stă să explodeze o ia razna produce droguri halucinogene sînt atunci o măruntă parte a unui întreg psihedelic și pot să călătoresc pot cu adevărat să călătoresc

asa am fost prin toate spațiile și mai ales timpurile numai așa i-am putut cunoaște pe oameni cei care au fost sînt sau vor fi mărunți sau eroi starleți sau cintezoii o să vă povestesc una dintre călătoriile mele dar nu acum acum este deja prea tîrziu mintea mea o ia deja razna se încețoșează se scămoșează mi-e frică întotdeauna mă trezesc altul uneori în altă parte am ajuns un pericol pentru mine numai pentru mine nu trebuie să se sperie nimeni este vorba întotdeauna numai de autodistrugere

cum a intrat răul în lume în om asta mă interesează care sînt mecanismele sale de pătrundere întrepătrundere rezistență manifestare am ascultat păreri variate credințele și ideile religioase nu mi-au oferit un răspuns satisfăcător este prea simplu să dăm vina pe altcineva din afară fie el demon drac sau vrăjmaș răul este în om în interiorul cel mai ascuns al ființei lui de la naștere și pînă la moarte fără excepție isus își permite să nu aibă nici o sămînță de rău el nu a fost om ci omdumnezeu noi sîntem jumătate oameni o fărîmă dumnezeu iar a fi neîntreg presupune a avea o sămînță de rău de la cît de mică la oricît de mare de unde vine asta este întrebarea dacă aș ști răspunsul aș putea afla rezolvare cum să scapi să te purifici este nevoie de catarsis dar nu mai există catarsitori religia este prea naivă ca să poată răzbi filosofia nu m-a satisfăcut nici atît deși la început a fost pe drumul cel bun s-a pierdut s-a rătăcit în propriile-i mari cuvinte s-a metamorfozat în pălăvrăgeală microbul ei dacă te prinde greu mai scapi e la fel de rea ca și demența fanatic-religioasă am aplecat cumpăna în adîncile fîntini ale folclorului aici se ascund multe comori dar la problema mea răspunsul nu există sau dacă există este atît de bine ocultat că nu se vede nu se poate interpreta am hotărît atunci că nu pot sonda decît în adîncurile propriului meu trup spirit suflet este singurul loc în care mai am speranțe să găsesc un răspuns un indiciu măcar este greu este cel mai greu știu nu există instrumente nu există reguli nici știință sînt pe un teren minat mă pot pierde în orice clipă rătăcirea aceasta nu se mai poate îndrepta cu nici o psihanaliză numai tu singur întotdeauna tu singur poți face ceva adică totul

numai după ce faci totul poți să împărtășești celorlalți să te împărtășești numai atunci ceea ce scrii spui gîndești are miez iar cuvîntul nu e vorbă-n vînt

eu am încercat să fac totul de aceea nu am făcut nimic poate timpul a fost prea scurt poate piedica a fost prea mare totuși nu am decît cîțiva ani nici măcar o sută două ar mai fi vreme dacă timpul nu ar fi pe sfîrșite singură muzica ne mai poate da seamă de trecutul și viitorul prezent în clipă oamenii se tem de război și nu văd că războiul a murit odată cu ei dacă în interior ai încetat lupta neîncepută niciodată cu tine însuți cel ce nu ești și nu ai încercat măcar o dată să ascuți muzica adîncul dinăuntrului tău ei văd sfîrșitul lumii început în războaie ele au existat dintotdeauna și vor fi mereu pentru că omul a ales să fie dezghiocat întrebarea mea are răspuns are mai multe dar cu siguranță numai unul singur unicul este cel potrivit ai răspuns vreodată pentru a putea pune întrebarea am încercat încercat de sumbre gînduri imagini vise mistere am încercat și încerc și acum chiar în aceste clipe în care te cauți pe tine cel dincolo de pagina albă care se scrie pe măsură ce o citești și o uiți

omul a avut întotdeauna noroc cu uitarea singura capabilă să-l țină în viață cu fruntea plecată și să-l determine să-și reamintească într-o efortare de creiere stătute

stai și te întrebi la un moment dat de cine? de însăși viața pe care ți-ai ales-o bineînțeles pe dos întotdeauna pe dos dacă jung ar fi avut dreptate dacă ar fi susținut că există înconștient colectiv dar asta se va întîmpla mai tîrziu tu n-ai de unde să știi de-abia după ce te naști plîngi sugi lapte din țîță crești înveți primești note te plictisești iubești bei cafea mai mult ca sigur alcool o să-i citești cărțile și o să stai atunci să-ți pui întrebări apoi poate o să-l citești pe david poate o să-i citești pe eliade culianu cioran ionescu pe toți marii filosofi pe toți marii scriitori poate o să-i citești dar sigur o să-i uiți uitarea îți dă și te ține în viață

îmi trecuse o dată sau ca să nu mint de mai multe ori prin minte să intru în politică de unde oare gîndul acesta cel mai prost că nu-i pot spune altfel gînd pe care l-am avut eu sînt scriitor poet uneori filosof adică sînt un rătăcitor nu mai fac parte din această lume de cînd m-am născut iar pentru politică îți trebuie nu numai ancoră de realitate ci și gură de canal prin care să înghiți și cu care să minți căcaturi probabil sărăcia atît cît și cea mentală m-a făcut să pot să nu-mi cenzurez un astfel de gînd dacă aș fi fost o clipă mai devreme născut într-o luciditate acum nu mai aveam a

mă teme de nici o judecată metaforică de azi mîine sau apoi dar așa gîndul acesta mi-a scăpat mă rușinez de el în fiecare clipă și de aceea mărturisesc aici pentru ca voi să aflați cu toții și să mă biciuiți fecioarele prostituate să-mi lingă rănile pînă la vindecare judecata voastră nu contează tot ce e făcut de om e fals fad perisabil pătat și dintru început sortit morții purificatoare de aceea nu mi-e teamă de sistemul justițiar adunătură de semne cuvinte oameni la fel de neîntregi ca tine tot la fel de trăitori în ignoranță și muritori întru cunoaștere așa că degeaba mă judecați torturați pervertiți cu privirile de avocați fără suflet palide instrumente în mîna unui sistem autosuficient automergător autodistrugător

după ce înveți să zbori abia apoi poți să te ridici deasupra avioanelor norilor sateliților navetelor spațiale celor mai îndepărtate și nici atunci nu există suficientă distanță între tine și colcăiala putrezindă de prin coclaurile pămîntene

important cu siguranță cel mai important și poate singurul important este să crezi

Sărăcia! Cuvîntul acesta trebuie repetat pe pagini întregi; s-ar putea scrie un volum întreg numai repetîndu-l; un roman de succes... trist... necesar...

Un roman este mult prea simplu aproape ca viața. Dacă n-ar exista sărăcia. Cei mulți sînt cei săraci. Cei mai mulți sînt cei mai săraci. Și totuși sărăcia este o condiție a vieții trăită la o valoare cît de cît ridicată. La fel este și bogăția. mai rar

Mijlocul? Aici e problema. Buba cum s-ar zice. Nu știu dacă mi-e permis de cenzura-mi interioară să vorbesc despre așa ceva dar nu mă pot abține pur și simplu. Cum poți vorbi despre așa ceva cum poți trăi așa ceva fără să te apuce măcar amărăciunea dacă nu disperarea? Numai dacă ascuți muzică...

Îndoiala se face simțită la fiecare pas sinucigătoare ucigătoare. Dacă nu am dreptate? De unde știu că mersul firesc al lucrurilor nu este firesc că omenirea se află pe un drum greșit că sărăcia te salvează de toate relele mai puțin de ea însăși dar asta i se poate ierta? Că au existat alții care au trăit aceleași gînduri? Dacă și ei s-au înșelat? Dacă dreptatea

este de partea celor care aleargă după “o viață mai bună” adică bogății lux mîncare mașini sex iar nu copii eventual copii dar să-i crească altcineva că de-aia dau bani?!

Îndoiala. Sărăcia. Bucuria

mi s-a reproșat bineînțeles de nenumărate ori că nu sînt normal că-mi dau drumul cîteodată la gură de parcă drumul nu ar fi pentru mașini și căruțe

în sfîrșit liniște în toată hărmălaia din jur înjur în minte să mă eliberez de spasmele începutului de drum interminabil cine oare va fi alături de mine îmi vine să plîng dar nu mai am lacrimi cine oare mă va înțelege dintre voi iubita mea nu intră la socoteală dacă ar fi altfel n-ar mai fi iubită

întîmplarea a făcut oare să mă nasc tocmai acum aici sau mi-am ales singur destinul e vremea întrebărilor fără răspuns tu cititorule nu le lua în seamă fii consecvent ca și pînă acum uită sînt simple rătăcirii ale unei minți extrem de lucide încît nu mai face deosebirea dintre întunerici nu mai face compromisuri în scris în rest este un om un simplu om ce n-ar da să fie ca tine acum e tîrziu nu se mai poate nu mai există cale de întoarcere

la început doream să spun ceva copilul a început însă să plîngă ceaiul s-a răcit în cana preferată primită cadou casetofonul tîrîie o casetă ce-mi plînge în suflet acorduri dintr-o lume dispărută copilul nu mai tace și nici măcar nu e al meu urechile îmi explodează fiecă sunet are pentru mine rezonanța unei bombe atomice acesta este singurul sfîrșit posibil probabil imposibil de ratat e al nostru al urechilor noastre

dar ca să continui cu altceva decît cu mijlocul e vremea să mărturisesc ce e cu această scriitură ce va sta sau nu pe post de scriptură fie-mi iertată rima în această epocă a versurilor incolor adevărul e că nu-ți pot spune nu a sosit ceasul acela de altfel o să-ți dai seama singur/ă că ca să nu se supere feministe care nu pot fi decît proaste neștiind uitînd nepăsînd că sînt invenția unui sistem care avea are va avea nevoie de forță de lucru mai multă decît puteau la un moment dat oferi singuri bărbații care și ei sînt niște proști că nu-și dau seama că sînt exploatați de un sistem care are nevoie de forță de lucru am încheiat citatul parantezei toate astea presupunînd că o să am și cititori și cititoare care să nu se fi plictisit după

primele pagini dovedind mai mult decît inteligență și să fi ajuns pînă aici și să continue continuitatea este foarte importantă aș spune chiar vitală mai ales dacă este însoțită de consecvență cu excepția insistării într-o prostie în prostie mi s-a întîmplat și mie pe vremea neîmplinirii mele cine s-a născut perfect în afara isusului vă spun eu ca să nu vă mai chinuiți nimeni nici măcar bach oricît de aproape de perfecțiunea dumnezeirii îi este muzica

febra te face să gîndești multe lucruri să te gîndești de aceea e ea bună nu pentru că-ți fierbe creierul în sînge propriu imaginează-ți o purificare interioară cum ar putea fi ea realizată dacă nu prin foc singurul ce mai poate spăla astăzi petele de orice fel inclusiv cele de înălbitor febra este singura care se apropie puțin ce-i drept dar e totuși un pas

răul din om nu a dispărut niciodată și mă tem că nu se întrevade nici o altă situație în viitorul la fel de sumbru în secolul douăzeci noi ne numeam civilizați și îi socotim pe cei vechi sălbatici înapoiți și ne cutremurăm cînd dăm întotdeauna din întîmplare peste istorii sau povestiri despre cruzimea altor vremuri bunăoară citeam undeva că în antichitatea unei țări dacă nu mă înșel asiatică una dintre cele mai sofisticate metode de tortură era cutia cu șoareci sau mai ales șobolani lăsați să intre în interiorul torturatului fie el bărbat fie femeie – de obicei așa-ziii prizonier de război sau trădător de neam – prin ieșindurile corpului – a se citi vagin sau anus în funcție de sexul/respectiv genul celui torturat – rozînd cu sete de fapt foame tot ce prindeau în cale și noi ne înfiorăm cînd auzim sau apropiindu-ne în alte țări trasul în țepă începînd din cur și noi ne înfiorăm sau trasul pe roată sau smulgerea a bucăți întregi de carne cu clești îngălbeniți în foc sau interogatoriul inchizițional sau altele și ne înfiorăm

și ne înfiorăm și cînd ni se povestește despre războiul mondial ce poartă numele doi deja nu ne mai vine să plîngem ci să urlăm că este prea aproape în timp iar noi sîntem civilizați dar lagărele de exterminare au existat oamenii au fost torturați nu numai prin înfometare pînă la scheletizare nu numai omorîți prin gazare și arși ci torturați pentru că omul este rău din fire mai mult de jumătate rău

și ne înfiorăm când aflăm de torturile din închisorile comuniste și mai aproape mai rele decât toate inumane ar fi cuvântul potrivit dacă n-ar însemna ca astfel să ne mințim pe noi toți ignorând faptul că tocmai omul este cel care le comite iar răul din el nu numai că nu a fost stîrpit din rădăcină ci a înflorit flori negre de anuseuita și ne spunem ce bine că au trecut toate astea în sfîrșit noi civilizații putem să trăim în pace liniște în bine dar nu e așa mincinoșilor nimic nu a trecut nimic nu s-a învățat nici un fir din coama diavolului din om nu a fost clintit

și ne înfiorăm fără să ne dăm seama că privind la televizor povestea unei familii care își tortura copilul arzîndu-l cu țigara pe tot corpul lui plătînd și mic astfel încît nu mai era corp ci o bucată de rană arsă sau citînd că o mamă nemaisuportînd plînsetele copilului căruia îi creșteau dinții i-a dat motiv să plîngă ținîndu-i mîna sub un jet de apă fierbinte sau mai văzînd cîte un film după fapte reale despre un copil uneori înfiat care nu mai are nici o scăpare de mama ucigătoare de copii sau soția care este lăsată lată în bătaie zi de zi de soț sau criminalii în serie care mai întîi se distrează cu victimele sau altele ne înfiorăm uitînd de fiecare dată că ne privim pe noi cei ce am fost sîntem și vom fi mereu secolul anul clipa nu contează este doar praf în ochii celor orbi nu există nici o diferență orgoliul ne este prea mare noi nu sîntem așa sună la unison vorba celor fără pată în cazier n-ați avut ocazia se aude ecoul

într-o lume a răului din om cea mai gravă problemă este că nu ai unde să fugi n-ai unde să evadezi nu te poți ascunde nici măcar în tine tocmai mai ales nu în tine

să fie atunci singura soluție sfîrșitul un final fericit pentru că ar fi același pentru toată lumea omul a ajuns să nu se mai teamă de nici o judecată numai pentru că ea nu mai există cei ce trebuiau să o vestească n-au fost vrednici și au ucis-o la fel cum l-au ucis pe dumnezeu mai bine zis l-au exilat alături de ceilalți zei exilați la rîndul lor acum cîteva sute de ani au îmbătrînit cu toții în uitare din simplul motiv că omul vrea să se distrugă singur fără nici un ajutor fără intervenții divine așa s-au născut politicienii din nevoia omului de autodistrugere să nu uităm niciodată aceste cuvinte ar trebui sculptate în creierul fiecăruia dintre noi ca să nu mai fie uitat niciodată așa cum se va întîmpla imediat politicianul este

inamicul public numărul unu dușmanul cel mai de temut imposibil de evitat

politicianul este cel ce-ți controlează viața el care nu e capabil să o controleze pe a sa proprie ca să fii un bun politruc cum abundă și duhnesc astăzi în toată lumea trebuie să fii un incapabil șmecher un prost parșiv un pervers al ordinii publice un gunoi cu gură mare degeaba îți spun eu acum toate astea mîine le-ai uitat deja omul are nevoie de idoli și nu mai are unde să-i caute politicianul a avut grijă să-i ucidă pe toți pentru a putea rămîne el singur unicul care se poate folosi de naivitatea omului și care-l poate tortura zilnic cu zîmbetul pe buze

politicianul este cel ce alcătuiește sistemul opresiv ce poartă numele de stat el împreună cu un întreg aparat atît de bine alcătuit încît nu știi de unde începe și pînă unde ține întînzîndu-se ca o pînză de paianjen invizibilă pe întreg creierul unui popor sau al unei lumi întregdansul poate fi considerat ultimul supraviețuitor al unei lumi de balet numit dans modern dans contemporan performance de fapt prefer acest ultim termen chiar dacă e englezesc prin urmare mort am privit cu uimire un balet clasic am admirat un dans experimental liber modern și contemporan am gustat din coniacul fin în acel bar semiobscur lăsînd stripteasele să se agite în jurul meu

și mi-am zis

nici o diferență între toate aceste moduri tipuri feluri de dans nici cea mai mică diferență de conținut

balerina se lasă privită și este plătită

dansatoarea se lasă privită și este plătită

stripteoza se lasă privită și este plătită

diferă doar locul unde fiecare își interpretează numărul hainele sentimentele gîndurile ale lor și ale spectatorilor lumina și întunericul snobismul sau primitivismul beția căldura balele zăbalele etceterale

iar în rest adică în esențial nici o diferență există o vorba românească străveche deci veche care zice banii n-aduc fericirea

și am încercat odată în marea mea naivitate cu care mi-a fost înzestrată luciditatea să sap înadîncul ei logica cea mai simplă ne obligă să despărțim de la bun început căile prima este pămîntească și nu trebuie amestecată cu a doua cea divină

dacă te afli pe calea cea pămîntească de ce banii n-ar aduce fericirea? nu e nici un motiv pentru aceasta dar să nu te aud că-mi vorbești vreodată de Dumnezeu de mîntuire sau alte chestii religioase: ai ales calea pămîntului în pămînt să te duci iar banii să-ți aducă fericirea

dacă însă ai ales calea speranței într-o lume alta mai bună atunci află că adevăratul sens al vorbeii străromânești este cu totul altul și anume banii n-aduc mîntuirea

de aceea am încercat fără succes să pătrund în nepătrunsul sensului vorbelor proverbiale românești nu de alta românești dar sînt român și doar pe acestea le pot sau nu înțelege să luăm una la întîmplare

durerea de cap nu vine niciodată singură ci e adusă de ceva cineva astăzi problema mea rămînînd nerezolvată mi-a dat o durere de cap aproape nefericibilă dacă stau să mă gîndesc la vremea de afară că la cea din noi nu mă pot opri ieri însă a fost altfel întotdeauna ieri e altfel aș vrea să trăiesc doar în ieri niciodată în astăzi atunci aș fi poate fericit sau ca și mort

a fost odată ca niciodată că de n-ar fi nu s-ar povesti pe vremea cînd se potcovea purecele cu nu mai știu cîte și ce dar ceva foarte foarte greu mă gîndesc la ceva de gen plumb sau măcar plumburiu mai mincinos cine nu crede → stop aici e într-adevăr genialitatea: mai mincinos cine nu crede! acesta ar fi începutul poveștii tragice tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte da zîmbetul care ți-a apărut pe buze îmi certifică că și tu cunoști povestea da ai auzit-o da poate ai și citit-o dar ai înțeles-o i-ai pătruns gîndul ascuns sau te-ai înțepenit în coajă eu m-am înțepenit de mii de ori nu o să te mint tocmai acum cînd am ajuns la acest înalt deșert de sinceritate am așteptat milioane de ani lumină ce contează în fața eternității am avut răbdare mi-am deschis sufletul și atunci am înțeles că întotdeauna există cineva care te ajută să înțelegi totul este să-ți deschizi sufletul să fii pregătit adică să te dezveți de tot ce ai învățat să uiți tot ce

ai citit auzit vorbit așa cum faci cu aceste rînduri viitorul este mai aproape decît trecutul decît crezi

atunci a venit la întîlnirea cu mine și chiar dacă cu o floare nu se face primăvară prima floare este primul semn lumea are nevoie acum imperioasă nevoie nu de un învățător ci de un dezvățător unde să-l găsești dezvățătorii sînt atît de rari de greu de găsit de imposibil cred că a existat unul odată nici înaintea erei noastre nici în era noastră ci undeva între dar oamenii l-au alungat acum nu mai există nici unul

întotdeauna m-am întrebat de ce omul nu poate gîndi singur în acest ultim secol ci așteaptă să i se spună ce să facă cum unde cînd de ce pentru că așa a fost învățat și nu se găsește nimeni să-l poată dezvăța cel mai mult mă intrigă noua dictatură pentru că are chip uman adică comercial împotriva armelor poți lupta cu arme cu piepturile goale dar împotriva reclamelor și a ciocolatei

omul nu e sortit să fie singur pe pămînt ci împreună cu răul din el

de ce te gîndești la plecare m-a întrebat nu știu conștiința nu are nici un loc în acest tablou static totul este intermediat de simțămînt nici măcar inima nu știe căci ea nu poate ști ci doar bate iar sufletul e ocupat cu a suferi pentru omenire atunci? habar n-am dar trebuie să o fac vrei să mă însoțești într-o călătorie spre niciunde fără de-ntoarcere nu

am rămas agățat undeva între inimă și supraviețuire

e dimineață și sînt singur într-o țară străină pe care nu mă pot opri s-o judec chiar dacă e la fel ca altele la fel ca a mea poate mai rea poate mai bună nici mai rea nici mai bună

chiar adineauri am văzut la televizor un talkshow adică o vorbărie pe tema confesiunilor șocante – zic ei – pe care fete nu mai mari de cincisprezece ani le făceau despre viața lor sexuală o fată de cincisprezece ani voia să fie porno star cînd va fi mare acum rezumîndu-se doar la sex cît mai mult cu cîți mai mulți bărbați în cît mai diverse condiții și situații alta de vreo paisprezece mărturisirea că citez se futuse cu mai mult de treizeci de pule de bărbați o dată chiar în patul mamei

sale care dormea alături de parcă aş crede una ca asta o pereche de gemene de circa treisprezece ani iubeau orgiile că doar erau două de nedespărțit etc etc etc

țara în care se petrec toate astea este firește america aici sexul este adevărata putere și chiar dacă spectacolul de televiziune părea atât de fals încât chiar era publicul atât de enervant că a trebuit să sting televizorul nemairăbdând toate astea se întâmplă aici spre norocul nostru al tuturor că america fiind exemplul urmat de toate țările europene cel puțin în scurt timp vom dispărea ca dinozaurii de prea mult free sex nu e minunat

faptul că sînt singur aici îmi dă o oarecare siguranță unde te poți ascunde mai bine dacă nu într-o țară unde nimeni nu te cunoaște trebuie doar să te închizi în casă și să aștepti acum îmi pare rău că nu mi-am construit un buncăr un fort o cazemată nu de bomba atomică mi-e mie frică mi-e frică de nimic dar trebuie să mă ascund de oameni nu există nici o scăpare lumea a devenit prea mică așa că mă-nchid în mine însumi și tac

dar nu pot să tac nu știu ce se poate întâmpla dacă nu pot să tac gura nu vrea să mă asculte și bate tastele încet foarte încet fără oprire zicînd sau decicînd într-una

cîteodată mă afund în glod mă gîndesc numai la cele materiale și-mi fac planuri aş vrea să-mi cumpăr o locuință chiar dacă nu am bani știu că banul te pervertește dar cîteodată mi se întâmplă să uit să nu mă uit doar în acele momente acționezi cînd uiți de tine acțiunea oricare ar fi ea e opusul ortodoxiei nu ca religie de aceea toți activii activiștii acționarii au pierdut calea cea dreaptă iar uneori mă strecor și eu printre ei și cad recad decad

sînt mă aflu mă găsesc sinonime ale ființării în limba română extraordinare cînd stai să te gîndești noroc că nu ai timp trebuie să acționezi chiar dacă aceasta îți va aduce numai o și mai mare nevoie de acțiune deci neputință acțiunea este clar contra și contrara gîndirii nu numai a contemplației a afla și a găsi pe cineva sau ceva se întâmplă mereu a mă afla sau a mă găsi înseamnă însă a exista lăudată fie limba care a putut ajunge la asemenea înțelegeri noi nu existăm pentru că nu ne-am aflat

dintr-o perspectivă moartă viața nu are nici un sens de aceea poți face orice sau nimic toate sînt la fel e totuna să ai copii sau să nu ai să te căsătorești sau nu să muncești sau nu să trăiești sau nu toate ar fi totuna dacă ar exista alegerea liberă și nu dictarea de către nu știu cine singurul lucru de care putem fi siguri sau nu e că libertatea este doar o vorbă la fel și liberul arbitru indiferent că societatea natura dumnezeu sau inconștientul colectiv independent privat este dictatorul mai ales de aceea nimic nu contează deci toate importă la fel

nimic nu are sens privit din perspectiva moartă sau totul are sens pentru că totul este la fel orizontal mai puțin verticalul dar cine mai are timp să privească în sus în aceste timpuri

singurul câștig vizibil al erei postcontemporane este distrugerea tuturor valorilor trecute tocmai pentru că sînt trecute astăzi vom vorbi despre proprietatea intelectuală sau măcar despre copyright începutul sfîrșitului îl aflăm în film de cînd cu apariția videoului care face posibilă copierea filmelor legitimată deci ajunsă la un compromis pînă la urmă doar pentru uz propriu dar a ajuns la extrem în muzică de cînd cu dezvoltarea nemărginită și nelimitatoare a internetului și cu posibilitatea împărtășirii de către toți utilizatorii a ceea ce se numesc empetreiuri adică nimic altceva decît muzică la calitatea sidiului transmisă electronic muzicienii s-au supărat nu pentru că acum tinerii mai ales le ascultă muzica mai mult decît înainte ci pentru că o ascultă gratis și mai mult o dau mai departe și nu oricum ci cu viteza modemului fără însă să o piardă ei nevăzînd că muzica lor a ajuns ca lumina din cauză că au orbit numărînd banii la flacăra palidă a neodelor și orbiți fiind nu le pasă decît de acești bani intentînd procese sub masca proprietății intelectuale care zic ei că e amenințată firește că și eu aş vrea ca lumea să-mi cumpere cărțile în milioane de exemplare dar dacă prietenii mai și împrumută de la unul la altul ar trebui să-i dau în judecată sau doar să mă bucur

îmi place să mă plimb fără nici un rost pe străzile orașului mai ales pe cele aglomerate care îmi plac cel mai puțin și să compun în minte cîntece false simfonii neterminate astăzi de dimineață era cît pe ce să compun simfonia a zecea de beethoven dacă nu se întâmpla să aud la o tarabă stradală cu muzică asemenea o melodie idiot de amuzicală pe care eu o

condamn cel puțin la stupidenie în timp ce ea mă la obsesie dacă o aud nu mai pierde din mintea-mi aburită de cafeaua cu coniac dur multă vreme am auzit-o și am rămas cu solfegiul nedeschis și cu părerea de rău a gustului amar că sînt oameni care nu doar că ascultă astfel de piese dese ci mai dau și bani să le cumpere nu-mi pasă e treaba lor dar e a mea cînd vreau liniște mentală și nu obțin decît zgomote absurde pe sunete romanțate

avantajul locuirii la bloc este nu așa cum se crede observarea vecinilor de peste drum seara cînd nu au jaluzele și poți să le vezi în casele sufletelor ci ritualul de împerechere al porumbeilor care sălășluiesc printre balcoane pe crenelurile zidurilor deasupra ieșindurilor și intrîndurilor opere ale unui arhitect comunist la minte chiar acum sînt trei o porumbiță și doi masculi ce o curtează unul este sobru serios și gentlemen îi face loc lîngă el celălalt este artist începe un dans magic se rotește în jurul axei proprii la fel ca pămîntul încercînd să cucerească luna ce-i oferă stabilitate relativă în micul univers al sistemului solar porumbița zboară făcîndu-i semn din ochi primului porumbel în timp ce artistul nostru rămîne singur trist întrerupîndu-și dansul privind peste sîrme aere praf la perechea nou formată e primăvară naturalul din ei urmează cursul naturii porumbelul dansator este singur pînă cînd o altă porumbiță își va face apariție trăgîndu-i și lui cu ochiul fiindu-i pereche anul acesta și cine știe poate chiar pînă la adînci bătrîneți iar eu am încălecat pe-o șa și v-am spus și vouă ceva dar nu mai rețin ce poate o să mă luminez într-o bună zi și nu o să mai uit nimic din ce este important așa cum nu o să o facem niciodată

soarta lumii întregi depinde de cea a celor mulți dar proști proști dar din păcate suficient de mulți ca să parafralez o celebră replică a unui celebru domn despre care am învățat la școală că nu s-a dat prins decît în mrejele puterii sale și ale otrăvii ei pe vremea aceea președinții de regiuni istorice nu se executau silit ca kenedyii ci aleatoriu după o regulă bine stabilită tu mă decapitezi pe mine eu te otrăvesc pe tine minunate timpuri intrigi holywoodiene sfinte păduri țărănești

de aceea m-am liniștit singur la gîndul morții mele intransigente analfabete dacă ar fi știut citi mi-ar fi înțeles cărțile gîndului și ar fi fugit de mine după cum am mai prevăzut aiurea

de cîteva minute urmăresc videoclipurile unor probabil melodii n-am de unde să știu pentru că televizorul este mut iar videoclipurile sigure încearcă să spună o poveste dar nu reușesc astfel că uzează de cîteva fete frumoase păcat că nu și despuiate de tot mașini ultrascumpe pe care nici ei nu le au imagini atît de rapide efecte speciale care le transformă în desene animate și cam atît asta e de fapt muzica începutului de mileniu imagini care nu spun nici o poveste ci doar frînturi de fragmente iarna îmi place să ascult colinde românești tradiționale mai ales autentice cum e și folclorul acesta uitat de un dumnezeu prea ocupat cu alegerile și treburile statului

florile dalbe

să aprind o lumînare gălbuie și să inhalez prin toți porii fumul pipei care fumează încet și parfumat să-mi torn o cupă de vin fiert cu scorțișoară să mă uit pînă la pierderea cunoștinței și recăpătarea conștiinței de sine să uit mizeria zilnică în care ne scufundăm furnici fără mușuroi rege regină matcă trîntori ai lumii parazite

florile dalbe

ascult și încerc să înțeleg asta e tot ce doresc în aceasta

florile dalbe

astfel am parcurs citit studiat transpirat zeci de volume sute poate mii cine le mai știe numărul inutil știu că adevărul nu se află în ele dar nu-l găsesc nici în mine nici în lume atunci ascult păreri mai coapte la minte ale altora simt uneori că sînt aproape de marginea prăpastiei înțelegerii dar niciodată n-am căzut în ea cu totul poate doar mi-a scăpat un picior poate doar în discuțiile mele cu profesorul atunci bînd ceai negru privind fumul spulberîndu-se ascultînd o colindă dacă era vremea lor sau altceva dacă era vremea lui atunci abisul mă prindea în brațe cu toată ființa lui din cel ce eram și mă simțeam acolo în deplina înțelegere dar starea dispărea la scurt timp după ce părăseam discuția credeam că mediul e de vină orașelul afumat de trecerea timpului fără rost dar mă înșelasem încă o dată ca de altfel de fiecare dată nu pot să mă mai mint și să vă mai mint să caut vinovați externi în această vînaătoare de mori de vînt ale vrăjitoarelor eram eu cel ce este un altul vinovatul însuși pentru că încercam cu o minte cvadridimensională să înțeleg o lume tridimensională și un adevăr fără dimensiuni

florile dalbe

ascult o colindă tradițională interpretată de bocșa care zice că maria maica sfință își căuta fiul dispărut îl descrie colindătorilor doar doar l-or

fi văzutu și cunoscutu fețișoara luiu bis spuma laptelui bis sprîncenele luiu pana corbului ochișorii luiu mura cîmpului mustăcioara luiu spicul grîului buzuțale luiu fraga cîmpului revelația nu a mai fost pentru mine o surpriză pentru că deja profesorul îmi spusese ceea ce descoperise și dovedise că ciobănașul este însuși isus

florile dalbe

profesorul fusese botezat vasile iar din strămoși moștenise nume de floare cu care după cum am mai spus chiar dacă nu se face primăvară nici primăvară fără ea nu se face iar despre el îmi tot promit că o spun mai multe cîndva

florile dalbe

lumînarea se stinge încet colindele murmură încet nașterea lui și moartea celuilalt și ascult și stau și încerc să înțeleg de ce după exact două mii de ani nimic nu s-a schimbat eli eli lama sabahtami s-a auzit atunci psalm cu număr de sînge douăzecișunu și de foc ce însemnătate are nu psalmul în sine ci numărul douăzecișunu asemenea secolului în care intrăm poate niciuna însă stau sper și încerc să înțeleg deneînțelesul și-mi amintesc vestita vestire prevestită de malraux secolul al douăzecișinulea va fi religios sau nu va fi deloc poate după ce douăzeci de secole dumnezeu ne-a părăsit își va îndrepta în sfîrșit fața către noi sau mai trebuie să treacă încă unul nu vreau să vă neliniștesc dar nici să vă liniștesc încerc doar să înțeleg și nu reușesc

iarăși am reușit să sorb și ultima picătură de cafea pînă la zaț și mai mult de dimineață am ieșit în oraș este în sfîrșit o zi frumoasă fără ploaia cea minunată dacă nu ne-ar fi inundat casele multor gospodari vrednici a declarat zilele trecute comisia de expertiză a evaluărilor de consolidare de recuperare de reîmpărțire a pagubelor și dezastrelor pe scurt ceecrrpd prin gura frumos împodobită cu ruj de marcă pariziană a purtătorului de cuvînt a ceecrrpd care a uitat să se șteargă după ce a fost violat sufletește printr-un sărut tot franțuzesc fiindcă femeia era franțuzoaică și nu știa altă limbă ca ziarist l-am întrebat de unde are rujul și mai ales de ce nu și-l șterge că-și face comisia de rîs la care ceilalți ziariști au sărit la bătaie dar nu între ei ci pe mine astfel că a trebuit să plec dar nu pot să părăsesc chiar întrutotulocrimei de după pînă nu fac această declarație să fie auzită și păstrată cu sfințenie de aceea imediat ce o să-mi cumpăr un inscriptor de sidiuri o pun pe versuri albe ba mai bine transparente pe muzică mută și o lansez în speranța obținerii unui premiu la orice

secțiune chiar și videoclip a concursului care nu se va mai ține niciodată cerbuldeaur

ceaiul negru e mai bun astăzi pentru că am băgat țuică făcută de tatăl meu din corcodușele furate gemului mamei mele în el astfel înnobilat îmi dă un sentiment princiar sau măcar principear îmi fac griji cum o să traduc toate cuvintele astea în alte limbi mai bine îi las pe alții să-mi răstălmăcească spusese neînțelese

dacă n-aș fi avut un accident stupid ceșos de circulație poate nu m-aș fi gîndit să compar mașina cu omul sau invers ambii avînd o durată de viață limitată și probleme unele reparabile altele nu dar n-o s-o fac acum ci mai tîrziu după ce reparațiile o să fie gata iar banii recuperați de la agenții aceștia care se consideră capitaliști dar se comportă tot ca niște funcționari pseudosocialiști de c.a.p. sau mai bine și mai tîrziu poate chiar niciodată

atunci mi-am dat seama că nimic nu te poate atinge nici chiar un accident de circulație dacă ai fi deja mort or eu nu știu încă dacă sînt viu sau mort paradoxal aș putea fi un viu-mort sau un mortviu și la fel și voi necititorii mei nu ne putem bucura de moartea unuia singur dintre noi moartea unuia înseamnă moartea lui pe cînd nemurirea unuia ar însemna nemurirea tuturor

însă ce facem cu clipele cînd totul în jur pare că se năruie clipele grele de amărăciune mai ales de lehamite cînd lupta începută nu poți cu nici un chip să o duci mai departe e lupta mea cu mine însumi împotriva tuturor lumilor pe dos din mine însumi posibile și imposibile probabile și improbabile așa cum sînt toate amintirile vieților mele așa numitele de gîndul meu memorii anarhice pe care nu le-am putut ordona niciodată așa cum nici unul dintre voi cei care nu ați stat nici o clipă locului să mă ascultați nu le-ați cosmotizat nici cosmicizat tot ce am încercat atunci a fost greșit așa cum a fost întotdeauna era doar încercarea cea care conta de a uita durerea de parcă ar fi o amintire nu o prezență care dispare doar cu dispariția cauzei întotdeauna am încercat să caut cauzele convins fiind că doar astfel pot anula efectele întotdeauna nefaste pentru mine și evident necesare pentru lume

anul douămii mi-a adus anul douămiiunu și un apartament mult visata locuință a mea pentru care să nu mai plătesc chirie ceea ce nu însemna nimic altceva decât lipsa banilor ca și acum ca și oricând nu o să mai vorbesc și eu despre această criză majoră la majoritatea populațiilor oamenii se așteaptă de la un scriitor să fie deasupra acestor probleme să trăiască sus pe creste doar cu spuma norilor nu cu pîine să nu doarmă niciodată cu capul pe pernă ci să vegheze măcar la bunul mers cel puțin al lumii să nu fie ca toți ceilalți ci altfel mereu altfel ei bine sînt altfel dar în alt sens eu nu sînt scriitor sînt doar lupul singuratic care urlă împreună cu toți mieii pămîntului la dreptul său de a fi de a respira de a mânca de a ucide sau de a fi miel la libertatea de a striga acest drept și orice altul sau pur și simplu de a striga în mine însumi acolo unde nu mă aude nimeni poate așa o să mă fac auzit

a trebuit să mă opresc o clipă locului din cauza durerii insuportabile de cap insuportabil în mine pare că se dă o luptă intensă pe cînd eu tot ce-mi doresc este să-mi găsesc pacea liniștea armonia interioară de aceea îmi și apar coșuri pe frunte la aproape douăzecișioptdeani cel puțin de cînd m-am căsătorit sau dinainte de cînd m-am logodit sau dinainte de cînd am avut prima iubită nu mai pot fi defel atribuite ca în adolescență lipsei și căutării sexuale ci luptei acesteia care fierbe în măruntaiele mele zbaterii aripilor spiritului meu închistat într-un corp prea mic dar nu într-un sistem într-o idee sau într-o politică ne semnificativ neputincios pentru cît ar dori sufletul acesta zburdalnic durerea unui cap ca oricare altul însă cu o minte diferită de a oricui altcineva nu mai trece nu o să iau nici o aspirină nici alt medicament poate doar un pahar de vin amestecat cu fiere fiartă pentru a face mai dulci chinurile facerii ideilor dar soția m-a părăsit la bucătărie sînt singur în toată camera aceasta străină în care dorm în fiecare noapte după miez fără insomnii pe acestea le am doar înspre dimineață de pe la șase pînă pe la opt cînd mă hotărîsc să adorm din nou pînă după zece și asta nu va mai fi posibil mult timp pentru că trebuie să-mi găsesc o împruțită de slujbă care să-mi mînnce timpul și nervii pentru un salariu de mizerie care să-mi asigure mizeria zilnică dar asta nu va dura mult ci numai pînă voi deveni celebru și bogat adică mai mult ca sigur după moarte

doar biserica de peste drum reușește să mă mai trezească din întreruperea gîndurilor în fiecare dimineață trăgîndu-și clopotele iar duminica turuind

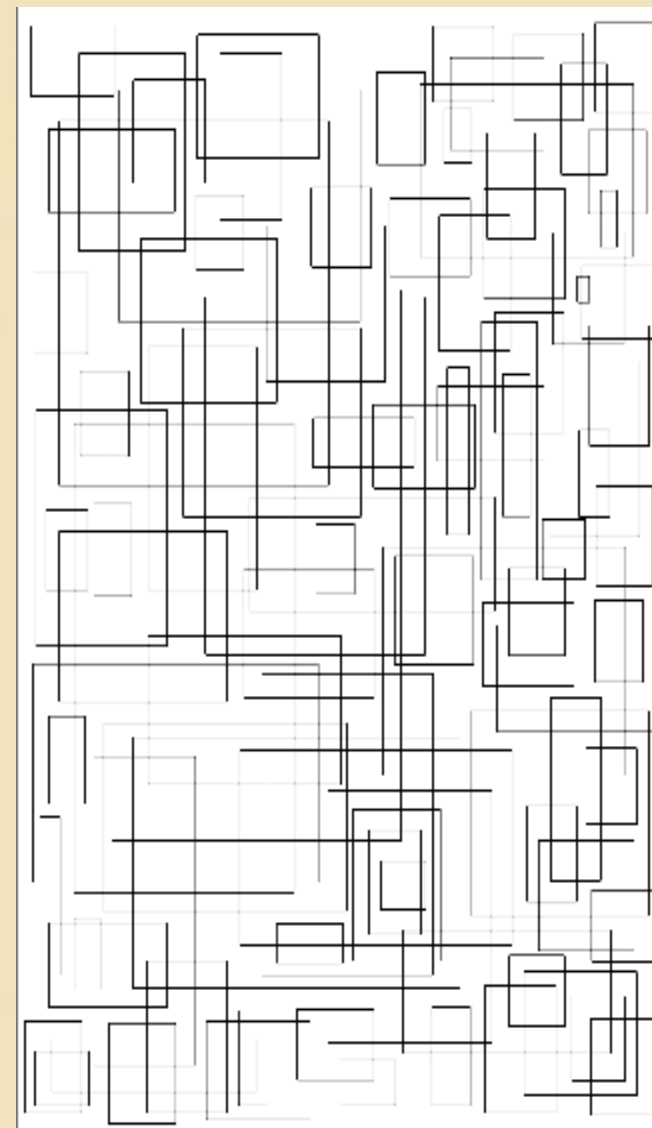
și slujba dată la maxim în difuzoarele boxelor scoase în stradă să audă tot boborul îndeosebi cel care nu vrea dar mai ales cel adunat în fața biseriței într-o impresionantă îngrămădire mai ales de anumite sărbători cum au fost astăzi floriile am rămas mai mut ca de obicei privind de pe geam mulțimea densă ce înconjură biserica și pe cele cîteva mașini parcate umplînd tot trotuarul pe o distanță de cîteva metri mai mult de zece am făcut și o poză după ce o dezvolt o să ți-o arăt și ție neprivitorule întotdeauna am fost uimit niciodată mirat de înmărmurirea lor a celor care stau și se roagă în fața bisericii demonstrîndu-mi încă o dată că strada este și ea mai ales ea templul divinității ascunse nu sînt convins că oamenii mai cunosc credința cea adevărată ci doar disperarea valorile fiind amestecate într-un ne-tot haotic dar nu anarhic credința durează atît cît ține preotul slujba sau cît durează posibilele necazuri mai mult ca probabile omul întotdeauna s-a îndepărtat de Dumnezeu cînd toate au mers perfect de la sănătate trecînd prin bani pînă la familie iar acum cînd Dumnezeu s-a îndepărtat de om îl caută în orice biserică în toate întîmplările cu mai mult sau fără rost mai ales cele fără sensul cînd lipsește determină mintea să caute cauze de pe alte tărîmuri fericiți cei săraci cu duhul căci ei își vor explica mizeria zilnică prin voia respectiv pedeapsa domnului nefericiți cei nesăraci căci ei nu-și vor înțelege altfel bogăția și e normal să se înșele și să ajungă să facă acte caritabile și fundații nonprofit de ajutor pentru cei săraci bătrîni bolnavi sau poeți scriitori profesori și nu doar pentru avantajele materiale proprii filantropie egal utopie nimeni niciodată cu atît mai puțin occidentalii din vesteuropa pînă-n sua cei pragmatici nu o să facă vreodată dezinteresat vreun gest ce pare altruist that's horseshit cum spunea de mult dispărutul cowboy o expresie mai actuală ca oricînd

întotdeauna am crezut în greșeala pe care o facem noi oamenii de a numi lumea în care trăim tridimensională pînă cînd într-o zi oarecare deosebită de toate celelalte nu numai datorită pseudorevelației avute ci mai ales pentru că ninge în luna decembrie ceea ce nu s-a mai întîmplat de cînd eram copil cînd iernile erau ce trebuia a fi adică ierni cu țipete de copii dîndu-se pe gheața derdelușurilor cu cazemate de zăpadă înălțate pînă la umeri cu pîrtii cu circulația oprită de nebulosul dictator al nisipului aruncat peste gheața aruncată de bunul mers al lucrurilor peste asfaltul hulei de pe strada vecină cu o pantă și cîteva curbe de aproape șaizeci de grade pe cînd celsius era mereu minus nu ca acum cînd plus cînd minus

zăpada ce cădea a făcut dintr-o zi altădată normalobișnuită o zi specialalcătuită priveam pe fereastră fulgii mari căzînd într-o ordine haotică numai de nimeni știută și meditam la timp mai ales la axa lui pe care nu puteam oricît m-aș fi străduit să o văd fără să o enervez să o excit nervos așadar principiul lui heisenberg se dovedea a fi încă o dată la fel de adevărat pe cît de fals fiind în mijlocul timpului nu puteam ieși din el pentru a-l vedea atunci mi-am desprins mintea de corp de materialitate de timp și am lăsat-o să zburde zburdalnică în afara oricărui prezent trecut și viitor nu există doar prezent mi-a spus iar mintea mea a preluat informația ca un releu dar nu putea să o prelucreze fiind plecată și am uitat-o pînă cînd mi-am amintit că memoria este altceva decît gîndirea și am deschis o cutie nouă de celule cît mai gri am luat-o pe prima în brațe și am legat-o de a doua cu o legătură instabilă apoi pe a doua de cea de-a treia cu una mai stabilă apoi cu cea de-a patra cu una stabilă și tot așa pînă la a unamiedemiliardecinsutedemilioanetreisutedouăzecișinoua cu o legătură indestructibilă operația fiind încheiată am închis sertarul l-am etichetat frumos am rechemat mintea care nu mai dorea acum să cunoască închistarea după ce cunoscuse libertatea în stare pură sau după ce cunoscuse în stare pură libertatea sau amîndouă nu a avut de ales cel mai puternic adică materialul materiei a cîștigat așa cum cîștigă întotdeauna și s-a întors și mi-a mărturisit următoarele

se dă un dreptunghi de format osutătreizecișiopt pe două sute milimetri firește se cere să se repete dreptunghiul în el însuși de o mie de ori apoi să se modifice descrescător dimensiunile sale pentru a obține o sută de dreptunghiuri diferite ca dimensiuni atenție nu trebuie să fie două la fel toate cele osută se introduc în dreptunghiul mare repetat de o mie de ori sau altfel spus o mie de dreptunghiuri identice într-unul singur fără ca două laturi a două dreptunghiuri să se suprapună obținîndu-se figura de la pagina următoare care nu reprezintă absolut nimic altceva decît schema universului matematic din noi

temă pentru acasă aceeași problemă cu cercuri plus a se studia pentru data viitoare cubul și sfera pentru ca în sfîrșit să putem trece la hipercub pe care știu că îl așteptați de la începutul anului domnului numărul zero altfel spus de la bigbang și la hipersferă despre care încă nu ați aflat nimic dar toate la vremea lor

apoi am putut sta relaxat complet aproape adormit dacă privești din exterior un contemplativ de parcă l-ai putea privi din interior pare că doarme fiind mai conștient decât oricând la tot ce se întâmplă nu numai în jur ci peste tot în univers el este universul în acele clipe întotdeauna prea scurte mereu în schimbare nu dormeam ci doar așteptam în idei care erau ale mele întrutotul de data aceasta poate singura dată când știam că eu le-am dat viață și le-am lansat în lumea ideilor astfel încât și platon să aibă acces la ele dacă mai vrea și nu este prea ocupat cu descoperirea esenței frumosului dincolo de trupul despuat de toate prejudecățile hainelor ale tînărului socrate discipolul său și mai ales al lui aristotel cel bătrîn pe care îl cunoscusem din vedere mi-l prezentase la un tîrg internațional de carte bunul meu prieten era preocupat în a-și găsi manuscrisele pierdute și mai ales cele arse de roza lui eco și numele său i-am spus că nimic din tot ce a fost scris nu contează ci numai ce a fost gîndit omenirea este suma totală ridicată la cerculpătrat a gîndurilor ideilor minților noastre nu m-a ascultat nici atunci cum nu a făcut-o niciodată poate pentru că nu știa engleza ci doar greaca sa cea veche limbi moarte sortite uitării în timp la care meditase atunci în împietrirea mea și am concluzionat dacă pot spune așa că nu există nici trecut nici viitor ci doar prezent sau nu există prezent ci doar trecut și viitor ambele variante sînt adevărate fără să fie paradoxal astfel mintea are nu numai dreptul ci și obligația să gîndească o ipoteză și contrara ei simultan deoarece mintea nu este nici unidimensională cum este lumea în care trăim nici bi cum este continuumul spațiotimp greșit considerat cvadridimensional nici tri cum este spațiul la rîndul lui ci într-adevăr cvadridimensională

lumea noastră este unidimensională pentru că are cum este și normal o singură dimensiune spațiul sau este bidimensională pentru că are cum este și normal două dimensiuni spațiul și timpul dar în nici un caz nu este tridimensională cum ai crezut pînă acum după ce toți începînd cu educatoarea grădiniței pînă la profesorii universitari din facultate te-au mințit involuntar paralogisme lor născîndu-se din ignoranța lor pentru că homo homini lupus să nu uităm mai ales să nu uităm așa cum o facem în fiecă clipă acest fapt atît de real încît ar putea foarte bine fi și virtual deci internetizat la nesfîrșit nesfîrșitul nu poate exista decât dacă ar exista sfîrșitul care nu este dacă este nu poate fi cunoscut dacă poate fi cunoscut nu poate fi comunicat așa stau lucrurile orice ar spune aporiile lui zenon sau polițistul din colț care fluieră de și de asemenea ca un nebun la

mașini care n-au cum să-l audă fiindcă încă nu s-a inventat aparatul auditiv pentru mașină deși ar cam fi vremea atunci omul ar putea în sfîrșit comunica deci auzi nici într-un caz tridimensional cum ai crezut ci doar uni sau maxim bi oricum ai lua-o faptele spațiului nu se pot petrece decât în timp dar dacă timpul nu există decât ca prezent nu putem ști nimic iar dacă nu este decât trecut și viitor deoarece fiecare clipă pe care încercăm să o identificăm este deja trecut iar următoarea este încă viitor iarăși nu putem ști nimic omul este prin definiție un animal condamnat la neștiință

la uitare mai ales ceea ce nici nu se poate considera rău din prima poate nici din a doua ci doar din a treia și ca să fim și mai siguri cu siguranță din a patra așa fiind mintea noastră este absurd să ne flagelăm corpul cu mîndria prostească de a crede că poate domina biet obiect unidimensional petrecîndu-se din viață într-o lume bidimensională și ține prizonieră la nesfîrșit mintea cea quadri care nu răspunde în lumea de cel de-al patrulea rang decât în fața celei de-a patra instanțe cea împătrită oricît am încerca să extragem rădăcina pătrată nu e destul cea cubică nu e suficientă iar cea cvadruplă nu am studiat-o încă așa cum am nestudiat matematicile superioare sau teoria relativității

îmi privesc ceasul seic mă bucur că are secundar și că l-am luat din america deși puteam să-l iau de oriunde fiind comandat prin internet dar acolo a fost mai bine că dolarii sînt mai ecologici decât lei tot mai mult tot mai sintetici dacă erau din mătase sutălasută poate ajungeau și ei să coste unul cîteva mii de miliarde de miriapode de dolari dar așa nu întotdeauna după cum spuneam nu secundarul îmi arată cum trec secundele dacă nu mi-ar arăta n-ar trece îmi arată data zilei de nouă în care s-ar putea spune că mă aflu astăzi dacă nu mi-ar arăta-o nu m-aș afla tu cel care mă privești dincolo de cotorul cărții în ce zi crezi că ești ar fi fost mai bine să nu-l comand să nu-l privesc nimic nu l-ar fi putut opri nici scosul bateriei care-i învîrte astăzi mecanismul pe care mai ieri îl învîrtea un arc fin drumul spre dezamăgire n-ar putea fi oprit chiar dacă am opri toate ceasurile din lume mai ales pe cel atomic sper să nu fie un nou cernobîl pentru că iarăși o să primească copii care eram atunci în școala generală pastiluțe mici și albe cu o oarecare literă înscrisă pe ele copiii hiroșimei nu au putut fi salvați de oricîte pastiluțe ar fi primit nici ceilalți nici asasinii lor pentru că dacă omul n-ar fi lup ci om aș fi putut

sta măcar o dată o singură dată de vorbă cu el și ai fi înțeles toate aceste cuvinte pe care le tot aștern în fața ta nu și-ar mai fi avut rostul iar eu n-ar mai fi trebuit să-mi ucid neuronii pentru a le inventa sau inventaria iar ceasul meu de mână care oricum îmi place chiar dacă l-am lovit de un perete de ciment al barajului hoover dam și i-am crăpat sticla în orașul meu din țara mea nu există reprezentanță pentru a o schimba deși mai are încă vreo patru ani garanție pe care nu mi-a putut-o garanta nimeni imediat ce am părăsit țara aceea îndepărtată atât de îndepărtată că și numelui ei îi trebuie ani lumină pînă să ajungă pe pagină apropiindu-se tot mai mult de o europă care cu fiecare secundă de legături de vasalitate cu ea taie cîte o legătură cu estul în care se pare că ne-am afla noi deși la o scară să zicem nu cosmică ci mentală estul ar putea fi foarte bine vest sau nord mai puțin sud niciodată sud nu mă întrebați de ce este doar o chichiță a sistemului împotriva căruia lupt degeaba și atunci america de nord ar putea fi ca într-un tablou geografic al lui picasso în nordul afriicii din vestul europeii de est care ar fi la rîndul ei în vestul europeii de vest aflată în estul asiei de orice punct cardinal iar america de sud și australia ar putea face parte din aceeași regiune să-i zicem dosul lumii sau coșul zilnic de gunoi al hornarilor punților peste veac însă europa a ales să fie tot mai mult slugă la un stăpîn căruia ca orice proprietar de sclavi nu-i pasă deloc de ea mai ales de cînd a început el însuși să se adîncească în propria criză creată de dorința hegemonică ce a mînat-o în lupta pentru o globalizare care a rupt frîiele și și-a făcut ca în orice film sefe propria ordine care nu mai ascultă de nici o lege degeaba fugiți pentru că n-aveți unde pîrjolul s-a terminat înainte măcar să vedeți că a început în voi înșivă și unde te-ai putea ascunde de tine însuși dacă nu în moarte dar asta ar însemna dispariția completă nu ascunderea evidentă doar o altă minciună aruncată pe obrazul creierelor preaodihnite de publicitatea de la televizor adevăr îi spun europeii dacă nu-și va reîndrepta privirea strîmbată de orbul găinilor americane spre ceea ce într-o convenție pe care eu n-am semnat-o niciodată nici în trecut nici în viitor se numește est va pieri și nici o pasăre phoenix nu o va mai scoate din propria cenușă pentru că nu va fi cenușă ci căcat iar dacă ești în căcat nimeni nu-ți mai întinde mîna¹

¹ vezi în acest sens excelentul film despre biografia europeii pisica albă pisica neagră sau invers a lui emir kusturica

e drept că dacă în film pînă la urmă l-au scos din căcat ba chiar l-au și spălat în cazul europeii nu o să poată fi posibil așa ceva pentru că nu e ca acolo film glumă cu happyend

astfel atunci am hotărît să mă autoexilez în mine însumi unde nimeni nu o să mă caute la un joc de-a v-ați ascunselea ar fi ascunzătoarea perfectă păcat că n-am știut-o la vîrsta căutării ascunzătorilor perfecte ar fi fost bună nu numai în joc mai ales cînd ne căuta administratorul domeniului popii sașilor sau cum i s-o zice săream gardul și furam mere din preaîncărcății pomi fructimeri era păcat să le lăsăm să cadă și să se strice nu să le furăm de altfel furat nici nu are dreptate aici ceea ce făceam noi îngerii după noi demonii după ei era curățare nu murdărire însă cine să ne creadă mai ales că n-ar fi stat nimeni să ne asculte așa că singura soluție era să ne ascundem sau să fugim mai repede decît el care era deja bătrîn și cu ochelari ne era antipatic cînd ne înjura și ne amenința că dacă ne prinde nu ne prindea niciodată că aveam fugă și inimă de iepure speriat în rest ne era simpatic cînd nu ne simțea că iarăși sîntem în pomi era cît pe ce să-mi rup piciorul sărind de pe a doua creangă în loc să sar de pe prima cea mai de jos cine ar mai fi avut timp să coboare o creangă apoi să sară este ca în alegerile din viață uneori nu o iei pe calea cea bună nu numai pentru că știi că nu e bună dar pentru că vrei întotdeauna deciziile sînt conștiente chiar atunci cînd le iei instantaneu fără raționare inconștient iar dacă nu stai să cauți creanga cea mai de jos de pe care ai putea sări fără prea mare primejdie este posibil dar ce spun chiar foarte posibil să-ți rupi piciorul știi ce înseamnă mers la doctori ghips timp pierdut stat în pat mers în cîrje de girafă fără să mai pomenesc de durere mai ales dacă trebuie îndreptat osul minții care doare cel mai tare niciodată o îndreptare nu se va putea face fără durere fie că e vorba de sîrme fie de drugii înfierați ai sufletelor noastre atât de strîmbate de cine altcineva decît de noi înșine

niciodată nu am înțeles strigătul îngerilor descifrarea era ocultată într-o hermeneutică pe dos îngropată singurul om care ar fi putut înțelege a fost ucis într-un mod rușinos nu pentru victimă ci pentru călău orice ucigaș care se respectă își privește victima în față nu trage de sus în timp ce într-o toaletă universitară din chicago ceea ce demonstrează că asasinul nu putea fi decît român care sînt cei mai lași asasini din cîți m-au asasinat cu fiecare victimă dar în special cu urmașul mai demn decît însuși

profesorul am stat mult și am sîngerat în tăcere urlînd la aflarea veștii citisem nu cu multă vreme înainte ultimul interviu dat nu întîmplător unei reviste românești cu nume încifrat într-un doi dublu spunînd pe față adevăruri pe care alții nu îndrăzneau nici să le intuiască nu să le gîndească dacă aş putea o clipă intra în mintea celui care a apăsas sec pe trăgaci aş scrie o declarație mînjită de ordinul celor care mi-au ordonat trage și mi-aș salva nu sufletul măcar liniștea dinaintea plecării pentru că întotdeauna cel ce ordonă este mai vinovat decît cel ce execută și oricum există alte instanțe care o să mă judece chiar dacă sau mai ales pentru că nu cred în ele apoi aş ieși din creierul lui și aş zbura din nou în afara timpului și spațiului întîlnindu-mă acolo cu mintea încă însîngerată a lui și i-aș spune vestea cea bună ioan petru culianu nu trebuie să mai sîngerezi nefericitul pion din mîna lașilor din spatele cortinei de fier înroșit în focul iadului pe care l-au creat s-a mărturisit i-aș spune sîngelui să se oprească de acum înainte nici de paști nu se vor mai jertfi miei ci doar lupi iar omul nu va mai mîncea nicicînd carne de om ci doar flori de nu mă uita

de la fereastra mea îmi place să privesc mai ales în zilele cînd e cald sau mai ales cînd plouă trecerea mașinilor pe o stradă aglomerată a clujului fabricii unde m-a pus dracul clasei muncitoare să-mi iau apartament într-un continuu zgomot nu numai zumzet ci mai mult cascadă de zumzete hohotite cu care urechile s-au obișnuit dar creierul niciodată să le privesc cum trec accelerînd sau frînînd cum intră de pe străduța din față stînd la rîndul care întîrzie uneori enervant de mult încît încep să se claxoneze să se evite să îndrăznească dar mai ales îmi place să văd cum oamenii își riscă zi de zi viața traversînd prin mijlocul lor într-un continuu slalom uneori ajungînd pînă la mijlocul străzii și oprindu-se lăsînd mașinile de pe celălalt sens să treacă într-un vîrtej prinși prizonieri între cele două benzi cu sensuri diferite însă fără nici un sens doar o nebunie de viteze de mașini de toate tipurile pentru ca într-un tîrziu să reușească să se strecoare cumva pînă pe partea cealaltă întregi și mă bucur și eu alături de ei învățînd și eu că strada se poate traversa doar în fugă printre mașini doar cu o pauză la mijloc apoi iarăși în fugă nu pe trecerea absurdă de pietoni unde poți fi călcat în picioarele roților nepăsătoare dar ca să încep cu altceva decît cu începutul mijlocului trebuie să-ți mărturisesc exact acum la această pagină fără număr fără posibilitate de număr că am fost o dată poet atunci cînd am servit dimineața la amiază seara poezie în suc

propriu mi-am umplut paharul mîntuirii cu poezie l-am băut pe tot cu trei înghițituri în timp ce preoții suspinau miresele dăntuiau goale în țintirimul prin care orb loveam crucile de lemn putred din gura activiștilor de partid ajunși mari importanți bogați necinstiți oameni în stat probabil cei mai în lumea lor a gunoierilor nu ai cum să te ascunzi în containere tocmai acolo nu o să te caute o să te negăsească curînd poezia o să fie cenzurată de cuvintele care rimează la coadă dar mai ales la început o să rămîna doar miezul esenței însă ce poate fi mai important dacă nu vorbești repede este nevoie să taci mai bine să fugi de propria umbră nevolnică alungită într-un colț al cercului în care te învîrți fără ieșire din banda lui moebus am fost poet recunosc fără rușine poezia este singura inspirată din zei și abia apoi gîndită scriam întotdeauna două poezii deodată am luat chiar și un premiu neonorat adică un pseudopremiu dar cine a mai stat să se uite la premii cînd întreaga lume fumega înspumat de teama sfîrșitului ei irecuperabil problema dintotdeauna a sfîrșitului a fost că nu știi niciodată cînd vine iar după ce a trecut nu mai ai cum să realizezi că tocmai a ciocănit la ușă și că a intrat încă înainte de a deschide înainte chiar de a auzi ciocănitura soneriei

să luăm de exemplu soneria sistemului de forțe obscure inamicul numărul unu doi trei patru cinci și așa mai departe pînă la infinit al omului celui adevărat care nu s-a născut încă de aceea pînă atunci este dușmanul meu eu n-am avut decît prieteni în fiecare dușman însă cu sistemul nu m-am putut împăca niciodată am încercat să-l înțeleg nu am putut să-l subminez nu s-a putut drept pentru care am hotărît că singura soluție este să-l dinamitez cu cuvinte mai reci decît piatra pe care nu a avut nimeni curajul inocent să o ridice atunci nu am aruncat-o nici eu în iluzia fericirii pe care sistemul o creează și ne-o servește proaspătă negociînd prețul supraviețuirii cu fiecare dintre noi în parte în comun sau deloc mai ales de cînd sociologii au aflat că nu mai poate nimeni dar absolut nobody sta în calea înfăptuirii libere a dictaturii economice supermarketului global oricîte reacții în lanț ar fi în america de acolo pleacă totul și acolo se întorc toate relele ele n-au nevoie de pașaport spre nici o direcție le-am mărturisit ignoranților că degeaba sparg vitrinele în seattle ciuma nu poate fi oprită pînă nu distruge totul în cale așa cum ne-a spus și camus din senin pornește în pămînt ne întoarcem semințe ale trecutului propriu unui viitor nebuloas

atunci am hotărât să nu mă mai repet ci doar să repet la nesfârșit aceleași douăzecișiceva de literele alfabetului greșit interpretate combinații ale minții cărămizii la îndemîna oricărui fapt de viață dar mai ales întotdeauna mai ales de moarte după cum am mai spus fără să mă repet singura care nu m-a trădat niciodată pe nimeni din mine și să devin magician într-o lume secularizată dornică de miraculosul cotidian și am înțeles în sfârșit

cuvintele care îmi curg ca o plîngere pe umerii mici ai spiritului deocheat de o babă cu sprîncenele unite deasupra frunții mult prea late aș putea spune ireal dacă aș putea înainte determina ce e real și mai ales cît din ce e real e virtual și reciproc mereu mă loveam de reciprocitate încă din grădiniță cînd eu săpam o groapă în pămînt acesta o primea cu brațele deschise cînd mă primea o iubită înăuntrul brațelor deschise ale picioarelor eu plecam în fugă uitîndu-mi mereu umbra care întotdeauna zăbovea avea alte preferințe și trebuia de fiecare dată să mă întorc și să nu o mai găsesc citisem eu în povești că dacă nu ai umbră ești pierdut este ca și cum ai fi politician ai putea minți poporul în față fără să clipești ciugulind dintr-o jumătate de icră neagră mușcînd din sînul unui măr de carieră înfulecînd creier pane pe bigudiuri sau fals biznismen conducînd volanul unei nenorocite luxoase mașini alcătuită din tablă îndoită cîteva mațe de plastic într-un rezervor de benzină cu cît mai mult plumb pentru rinichi că testiculele șoriceilor folosiți pe post de cobai se uscaseră de mult și martor mi-e camera de comerț a lumii că am încercat să înființez și eu o fundație culturală dar nu s-a putut că nu aveam de gînd să aduc mașini străine ci să fac cultură și atunci cine e destul de hain la nepăsare încît să o sponsorizeze am încercat să fac o firmă de produs jucării inteligente pentru copii care vor să fie și ei la fel chiar mai ales dacă au părinții retrogradați în divizia fotbalului celei de-a cincea roată de la căruța trenului marfar marea neagră vîrful moldoveanu

am încercat cu teatrul dar stagiunea anului domnului se încheiase nimeni nu mai credea în spectacol în afara celor cîtorva milioane de nostalgici comuniști care vîzîndu-se excluși din partidul în care intraseră de bunăvoia obligațiilor desființat complet pentru totdeauna adică cel puțin încă cîteva ani ilegaliști convinși de rolul președintelui într-o republică de carton ca să nu zic căcat că nu mai este un cuvînt la modă iar ce nu mai e

nu se mai poartă cuvintele le porți ca hainele cînd se învechesc le petecești sau le dai săracilor eu designerul cuvintelor jur că nu o să le mai petecesc niciodată după ce termin această frază fără capete astăzi va fi ultima respectiv prima oară și atunci am trecut la film dar fiindcă nu sînt altceva decît un scriitor n-am putut crea altceva decît scriituri iar omul postnostalgic nu mai vrea decît acțiune și probabil sex planetă de voyeuri fără binoclu cea mai mare nepăsare iredespectuoasă față de frații noștri de sînge din univers este să-l populăm nemaiîncăpîndu-ne unii pe alții pe pămînt este singura modalitate de a propaga ca o molimă răul din noi și de-al împrăștia în întreg universul mutant normal că scenariul meu de film nu a fost apreciat decît de cei cîteva puțini aleși prieteni ai mei părerea lor așa cum este și normal într-o societate democratică cum nu este a noastră a contat pentru mine întotdeauna numai pentru mine înșă dacă stau să mă gîndesc pe mine însumi asta e cel mai important lucru cu mine începe cu mine se sfîrșește universul firește al meu fiindcă nu avea acțiune ci doar o instabilitate a mișcării o pendulare între căutare și vis nici sex doar cîteva nuduri împietrite în imaginile descrise de aparatul posibil de filmat ca în picturi celebre ale unor pictori necunoscuți nu era nici de teatru nici de film ba și de film și de teatru o altă scriitură inventată de mintea care creează viitorul pe măsură ce-l scrie așa că lucrătorii poștei mi-au spus că lumea nu mai are nevoie de nici un metafizician ratat și l-au aruncat în focul gunoiului stradal al minții juriului unui concurs cît se poate de corect de aceea sortit eșecului eșuării imparțialității obiective vorbă doar în urechile surde ale celor care mai cred în falsul intelectual împletit

pauză de cafea
după două trei minute

este a treia cafea pe dimineața aceasta și ce e mai neplăcut e că e din ce în ce mai rece cu cît scade numărul paginilor nescrise prima am băut-o după nu mai știu cîtă vreme la croco la una dintre mesele de afară era rece în curs de încălzire destul de plăcut să suflă pe gură și să-ți mai vezi aburii creierului încă ieșind la lumină mică tare fără zahăr fierbinte așteptînd să se facă ora nouă ca să pot da un telefon important pentru alții întotdeauna ce e important e pentru alții n-ai observat încă a doua imediat ce am ajuns acasă încă nu se răcise și am împărțit ibricul mare în două jumătăți inegale cum este și normal urmînd exemplul pe dos al

declarației drepturilor omului sau ale constituției româniei toți cetățenii sînt egali din punctul de vedere al justiției dar aceasta fiind oarbă uneori deseori face și erori de calcul probabilistic și astfel unii cetățeni sînt mai egali decît alții unii chiar în comparație cu propriul sine și mai egal decît tot este statul cu instituțiile oamenilor săi a treia o beau acum este deja rece dar îmi place și așa se încălzește odată cu înaintarea înspre stomacul ciuruit de neliniști ulcer al dorinței de libertate a cuvîntului prost exprimat cancer prostatic al prostiilor debitate la fiecare pas de fiecare pășitor ce se perindă prin coridoarele ascunse ale puterilor lumii împotriva cărora ai mîinile legate așa cum ai și ochii acum înțeleg de ce nu poți citi aceste rînduri deșirate

din momentul în care datoriile îmi cresc începe să crească și tensiunea laturii nordice a turnului pissan miracol al necăderii simbol al luptei cu morile de vînt ale gravitației cît timp e în picioare sînt și eu cînd va cădea mă voi prăbuși și eu sub el o secundă mai tîrziu și cine va mai fi în stare să ia hotărîrea eroică de a umple golul lăsat în pămînt odată cu adîncirea sa vidul din aerul rarefiat de miliarde de turiști număr care a scăzut de cînd s-a interzis intrarea în turn și mai mult apropierea de el gardul nemilos s-a țesut peste noapte ca o pînză de păianjen alt simbol al altei realități nu mai puțin reale sistemul așa numit democraticocapitalist al lumii de pe primul loc tranzitoriuspredemocraticocapitalism al lumii de pe locul doi al luptei pentru subzistență a restului lumii codașă în concursul interplanetar țara mea cuibușor pentru nebuniile altora înconjurînd într-un cerc cu o rază mai mare cu cîțiva zeci de metri raza soarelui turnului înclinat dar neînvins uneori sabia chiar nu taie capul ce se pleacă mai ales cînd toți specialiștii lumii au făcut și ei un fel de cerc numit roată în jurul problemei cum să-l salvăm de la prăbușire ei bine poate el chiar nu vrea să cadă de ce ține-ți cu tot dinadinsul să-l dărimați cu supapele de aerisire ale îndreptarului turisticocultural al mileniului trei celui abia început imediat pe terminate într-o clipită din ochiul oceanului primordial pe care doarme treaz marele zeu visnu pentru că așa cum ne spun miturile indienilor din india omul nici nu poate fi luat în calcul atît de nesemnificativă insignifiantă trecătoare îi este viața de care el se leagă orbit de iluzii și reclame încît crede că este nepieritor dar nici măcar viața unui indra nu importă chiar dacă ține șaptezecișunudeeoni nici măcar un brahma un ciclu cosmic durează doisprezecemideanidivini anul divin care are treisuteșazecideaniumani în total avem

patrumilioanetreisutedouăzecidemiideaniumani kalpa se numește omiedeciclicuricosmice și nu este altceva decît o zi și altă kalpa o noapte din viața lui brahma care trăiește o sută de astfel de ani de-ai lui adică miidemiliardedeaniumani te las pe tine să faci calculele și asta nu e nimic pentru că unui brahma îi urmează altul ei fiind la rîndul lor muritori unde ești tu omule necititorul meu în tot acest vîrtej de cifre care nu numai că nu interesează pe nimeni dar nu contează pentru că universurile fiecare cu brahma lui se petrec cu iuțeala cu care eu scriu iar tu sari peste rînduri

aseară am văzut un film american neașteptat de prost ținînd cont că erau doi actori relativ buni cei drept mai tineri aici însă asta nu-l justifică așa cum tinerețea nu justifică prostia cum greșit se crede după cum nici bătrînețea nu justifică înțelepciunea după cum greșit se crede din care am hotărît să rețin doar două lucruri care păreau interesante este intrigant cum un film prost poate avea două idei geniale prin simplul fapt că dau seama de întregă viața omului citez din memorie pînă nu uit cum aș putea uita primul cadavru ambulant condamnatul la moarte dus pe ultimul său drum din celulă înspre camera de execuție gardienii însoțitori strigă cadavru ambulant iar toți ceilalți gardieni își încarcă puștile și stau la pîndă pentru că viitorul mort poate sări la gîtul lor sfîșiindu-l iar ei nu pot face altceva decît să-l împuște dar lui nu-i pasă el este mort numai că nu încă ci peste cîteva minute de ce i-ar mai păsa m-am gîndit poate de aceea omul criminal uneori autocenzurat prin definiție uită că e muritor că sîntem morți dar nu încă pentru a nu sări unii la gîtul altora al doilea în noi nu este altceva decît un imens gol care nu poate fi umplut doar cu iluzia că este umplut poate de aceea omul uită pentru că nu poate suporta amețea golului din el de aici rezultînd toate nevrozile asteniile bolile în general acțiunea munca familia eu însă sînt un apărător al distrugerii tuturor minciunilor omule ai dreptul să știi adevărul nu-mi pasă că o să te strivească ești un cadavru ambulant purtîndu-ți pe ultimul drum de la naștere la groapă golul imposibil de umplut din suflet din tine

am vrut să scriu atunci un tratat de dezvățare cît se poate de serios dar mi se părea nesperios să-l pornesc de altundeva decît din mine din bibliografie și mă întrebam cum ar mai putea fi considerat serios de o lume întreagă de învățați care se bazează doar pe bibliografie erudiția pălește în fața mîntuirii unei minți obsedate de liberarea proprie de libertate negreșit înțeleasă ascult bach de fapt ascult muzică sonate

pentru flaut și țambal sau măcar clavecin bine temperat de pe un cd care nu mai vrea să funcționeze la combina stereo umplându-mi sufletul de tristețe noroc că am cdrom la computerul la care țăcăn aceste sunete ale tastaturii și astfel îl pot asculta umplându-mi sufletul de bucurie întotdeauna am considerat muzica și mai ales pe cea a lui bach un tratat serios ar însemna oare neapărat erudit nu l-aș putea scrie în stilul lui cioran fără citate fără referințe atunci ar fi altceva decât de descompunere iar eu nu vreau decât descompunerea metehnelor spiritului propășirii slobodelor truismelor paraloligismelor locurilor comune aspirațiilor spre îmbogățire alta decât spirituală dorințelor de putere de dragul ei și nu pentru a face bine poporului tău conducătorule pe dos stabilimentului dușmanului numărului oricât de la unu la infinit iredentist rasist sau alt fel de ist limbii care a murit în gura politicianilor justiției false într-un cuvânt pe înțelesul tuturor prostiei învățaturii greșite acumulate de-a lungul a două milenii de existență pentru că tot ce a fost înainte de hristos a fost depășit prin recuperare de acesta iar tot ce a urmat după el nu contează fiind o răstălmăcire a mesajului său divin deci de neînțeles o înălțare mozart îmi place și el uneori mai des decât mă așteptam în copilărie când nu înțelegeam ce este toată acea adunătură de sunete fără vorbe fără cântăreți de soi cum ar fi interpreții muzica ușoară era într-adevăr atât încât de-abia după ce a fost mai ușoară decât aerul și m-a părăsit sau am părăsit-o eu pentru o alta deloc mai grea ci doar mai înălțătoare cam atât cât poate ține fruntea sus tavanul cerului la care am aspirat întotdeauna chiar și când cădeam mai jos de pământ însă nu am recunoscut-o niciodată poate dintr-un orgoliu poate dintr-o neputință cert este că n-am realizat această realitate constitutivă a ființei mele celei aflate în drum spre o moarte nelămurită dătătoare de fiori de plăcere a neliniștii și a neînțelegerii drumului scopului întrebării

atunci am înțeles că nu sînt altceva decât un căutător nu am nici un răspuns ci doar întrebări sau poate nici o întrebare ci doar scuturături zgîndăreli ale cutremului ce ne paște care este cu totul altceva decât paști sărbători pe care mai ales televiziunile radiourile presa toată le răstălmăcesc în paște de fiecare dată îmi amintesc de un fel de înjurătură care într-adevăr trebuie să spună paște și forma arhaică pe alocuri regională a lui mamă dar când e vorba de sărbătoare de paști este întocmai cum se aude niciodată nu am înțeles cum e posibil ca întreaga creștinătate să sărbătorească învierea domnului pentru ca a doua zi să

uite și să-l lase tot răstignit pe crucile sufletelor noastre cum spunea proful meu este dovada clară că mesajul nu a ajuns la noi și nu a operat schimbarea ci a rămas răstignit odată cu mesagerul sînt doar un căutător nu am nici o certitudine poate doar aceasta nu doream să emit nici o judecată de valoare dar se pare că unele m-au emis pe mine mesagerul neînțeles al unui mesaj înțeles după cum este și normal pe dos într-o asemenea lume vastă închisoare mică depinde la ce scară privești

dacă privești de pe scara raiului lumea se vede așa cum este ea neputincios de mică de frămîntată dacă privesc de la fereastra etajului cinci unde locuiesc văd strada pe o lungime de cîțiva metri mai mult sau mai puțin buni mașinile oamenii vînzoleala amețitoare și mă întreb unde se tot duc uneori trebuie să mai și stai să te oprești undeva la o intersecție cu tine însuși și să afli tu care ești ce cauți care îți sînt speranțele de supraviețuire în dictatura mișcării dacă am reușit să trecem peste cincizecideani de comunism nu înseamnă că putem trece peste orice sistem totalitar mai rău decât acesta nu va mai exista în primul rînd pentru că nu se vede și acționează subteran prin cablurile care ne aduc liniștea ecranelor de televizor în mintea odihnită în al doilea sau poate chiar al treilea rînd pînă în spate în ultimul al cinematografelor muncii blestemul dintotdeauna al omului cotropitor cotrobăitor cotroverit de sine cel ce n-a reușit să fie niciodată deși avea toate șansele să devină însă a ales ca întotdeauna greșit adică prost

cu toate acestea cu toate că nimic din ce mă constituie nu era destinat vieții îmi place să trăiesc uneori de cele mai rare ori sînt împăcat cu mine de două sau trei dăți în douăzecișioptdeani de existență am fost frate chiar și cu lumea împăcat poate e cam mult spus dar resemnat e prea puțin mai ales de cînd m-am născut se dă în mine o luptă continuă în valea plîngerii cu himerele văzduhului disperării mele eu am fost născut la propunerea fratelui meu mort cu patru ani înainte a fost într-adevăr o lașitate din partea lui să lase totul pe umerii minții mele chiar dacă și-a luat în serios misiunea de înger păzitor ca nimeni altul am simțit-o în fiecare clipă a scurtei și zbuciumatei mele vieți uneori chiar dinamică deși e împotriva firii mele să acționez eram făcut din toată ființa să fiu un contemplativ un leneș de lumea asta nebună nebun de un alt fel de normalitate un călugăr fără mănăstire un pustnic în mijlocul marilor orașe un exilat spiritual în lumea materialistă un anahoret un geniu pustii

e valurile vârtej un călător pe meleagurile zonelor erogene ale creierului filosofilor liberucuetătorilor mai ales teologilor dar tot ce am putut face a fost să fug mereu să fug iar uneori să mă ascund să mă afund tot mai mult în real să am familie să mă implic în viața tot mai socială stînd ascuns în camera mea de la etajul cinci pînă am înțeles că nu există loc pe lumea asta unde să te poți ascunde mai mult de tine însuși nu ai cum să fugi decît în fața televizorului urmărind știrile despre alții întotdeauna despre alții asemenea ție bucură-te încă mai poți că nu ești tu acela de dincolo de tubul bombardat de electroni sincronizați de întrebări de imagini false precum este și realitatea în care mărturisești că nu mai crezi dar minți o minșitorule înghițitorule de năluci creiere conectate la rețeaua de internet a maimarilor iluzori efemerii temporari falși conducători ai lumii țărilor înconjurătoare dictînd executînd luptînd mîncînd căcînd și mai ales murind ca oricare

am intrat cu gîndul într-o spirală întotdeauna m-a atras misterul ei de cerc neterminîndu-se într-un drum spre centru ai curajul să parcurgi împreună cu mine acest drum deloc anevoios imposibil de urmat să plîngi cînd e de rîs să taci cînd trebuie să vorbești să asculți mai ales cînd nu știi ce înseamnă ascultarea opritul locului comun al tuturor fără stăpîn

În centrul cuvintelor fără zgomot nude de orice semnificație mi-am înălțat și eu privirea vocilor pe care le port și le aud în mine pentru a mă nedesărvîrși în neîmplinire sînt conștient că nu sînt decît un limitat care nu vrea să cunoască limită drept pentru care am reușit să-mi scormonesc mintea și să găsesc ca o ultimă reacție împotriva mea eu cel ce este cel ce scrie un fel de joc de-a poezia fără cap fără coadă așa cum este și existența noastră pe acest pămînt părăsit de om ne-a creat după chipul și asemănarea sa și a plecat la braț cu fiul cel viu al lui Dumnezeu cel părinte blînd moșneag uitat de griji în marea sa bunătate pentru animalele sale de casă și de mai bine de un secol încoace de bloc animale care nu sînt singurele ce au construit pe verticală dar sînt fără îndoială cele mai prolifiche proletari adormiți într-o dictatură a uniformelor multicolore ale însoțitoarelor de zbor în picaj liber la alegere companiile sînt pregătite să vă facă să credeți că vă îndeplinesc orice dorință mai puțin preferințele sexuale de care trebuie să aveți grijă singuri singure să nu vă murdăriți iat-o.

încerc să nu
o gîndesc
o simt
în fiecare secundă
a trupului meu
firesc, în curs de dezvoltare

damnați-condamnați
umbre cerești ale minții omenеști
rătăcitori rătăciți rătăcind
în căutarea unei lumi
paralele – sau măcar
paralelipipedice...

m-am temut întotdeauna că o să eșuez în poezie singur poetul este cel ce poate avea harul inspirației eu însă caut revelații pe drumul meu întortocheat deneștiut încotro e deapucat antinomul știut deneștiut este de fapt eronat încă din prima sa parte cea kantiană în timp ce în a doua cea platoniană ar fi avut șanse de neeronare dacă nu ar fi fost polițaiul din colțul intersecției celulelor cenușii ale creierului să fi oprit circulația pentru trecerea unui convoi mai oficial ca niciodată de lichid spermatic nu mă întreba cum a ajuns acolo e perfect normal în creier se zice este sediul tuturor simțămintelor senzațiilor durerilor mai ales de dinți ce se ciocnesc unele de altele în impulsuri electromagnetice de unde și atracția animalică a bărbatului pentru femeie sau poate invers mai ales că întotdeauna recunosc am mirosit a degustat împărtășit poezie mută multă fină n-am mai putut însă suporta dulcețările și am ales un alt drum repetitiv spun întotdeauna un altul niciodată cel bun pentru simplul motiv că niciodată telefonul nu sună ocupat cînd ai greșit numărul și am conștientizat pentru o clipă înainte de a uita de a nota aici ca să poți uita și tu cel ce te prefaci că n-ai înțeles accesul spre universalitate este cu intrare liberă mă bucură acest fapt deoarece întotdeauna am stat prost dezastruos cu banii și nu am putut cumpăra bilete la multe concerte din această cauză ca să nu mai vorbesc de cărțile multrîvnite acum totul este mult mai simplu deschizi ușa și intri în mister renunți la a fi și a muri necunoscut încarci pe umeri greutatea unei țări de cîteva milioane circa douăzeci de locuitori cu cît mai mică cu atît mai rău o să ai mai mult de cărat și te afunzi în întuneric tîrînd-o după tine ridicînd-o la rang de

națiune culturală puternică universală adică tot ce nu au celelalte greșit considerate rivale de fapt nepăsătoarele tale concurente ce nu stau pe gânduri când e vorba de concursul de costume de baie ude sau cel de picior peste picior aici îmi mărturisești întotdeauna ai avut temeri și s-a spus de mică că ești mică dar nu-i nimic o să rămii așa autosugestia n-a fost destul de puternică și ai ascultat sugestia lor celor care aveau nevoie de tine atît cît te conservai și care te-au lepădat avorton neștiut imediat ce ai crescut prea mare și prea mîndră ca să nu spun frumoasă și să te confunde vecinii cu una dintre multele tale amante care te-au părăsit întotdeauna înainte să apuci să le iei o declarație scrisă de dragoste fără martori fără mărturii n-ai cum să câștigi procesele de bună purtare intentate de ceea ce se cheamă europa deși fără tine ea nu există și mai ales nu ar fi existat niciodată singura problemă pe care trebuie să o rezolvi înainte de a o apuca pe drumul cel drept este cea a lui merge și așa prietenilor prietenelor mele aceasta nu înseamnă decît autominciună neironică nu am nevoie de justificări scuze și carice ci de uitarea imperfecțiunii nu cred că cer prea mult cerului când vreau totul sau nimic dar cum ai putea să te mulțumești cu mai puțin repetă-ți zi de zi pînă uiți nu merge și așa ori totul ori nimic

un om ca și mine neîntreg a ales să intre în politică și acum face proastelegi un om ca și tine neîntreg a ales să urmeze facultatea de drept în loc de alta oricare alta și acum este pseudojustițiar un altul bineînțeles ca noi toți neîntreg nu a vrut să facă școală și s-a făcut polițist acum trăind din salariu și din iluziaputerii alții au vrut să se facă teologi credința nu o afli pe băncile facultății o ai sau nu te naști cu ea o mai pierzi o regăsești dar întotdeauna sînt clipe când te îndoiești de ea de cel ce n-a venit de cel care va veni și au ajuns popi uită-te în jurul străzii tale și vei vedea în fiecare om o copie imperfectă a ta cel care ai fi putut fi și nu ești oameni care au ales să fie ceva mai degrabă decît altceva întotdeauna am fost dacă nu revoltat cel puțin interesat de acest fenomen al efemerului care ne vrăjește cu o pînză de păianjen în care ne prinde fără a putea scăpa fără a știi că sîntem prizonierii unui sistem pe care nu l-am creat noi decît la început apoi și-a luat mersul lucrurilor pe cont propriu și acum el este cel ce conduce bineînțeles prost nefiind dotat cu inteligență ci cu reguli greșite legi pe dos întîmplări și sancțiuni ale omului pentru om singurul animal îndeajuns de idiot încît să se creadă superior altora și să construiască închisori să creadă că poate face legi că

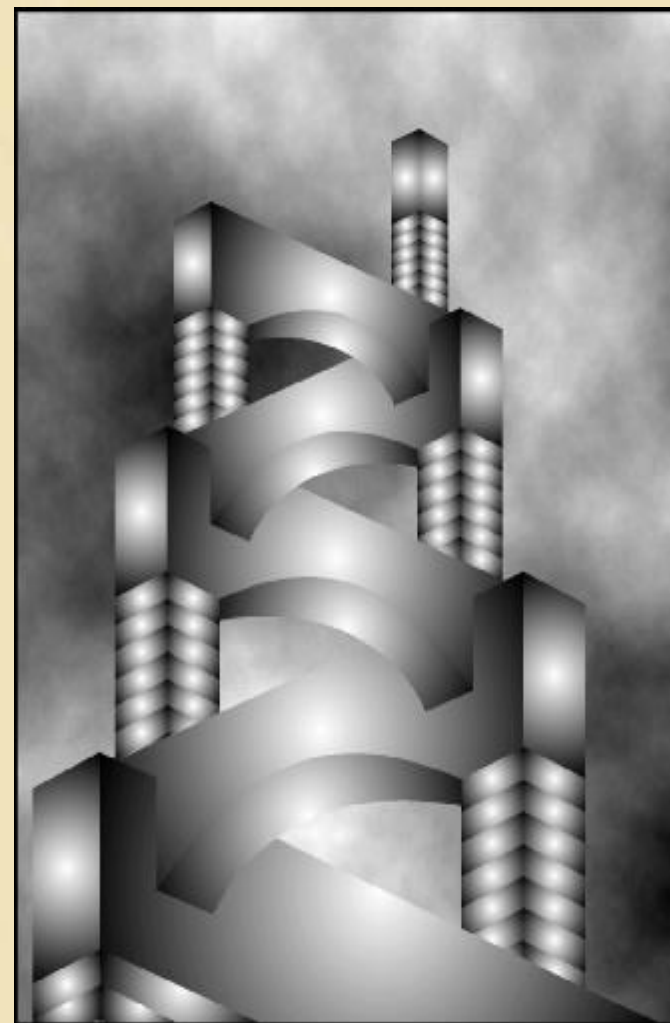
le poate aplica că-i poate prinde pe cei care nu vor să le respecte că-i pot îndrepta pe cei pe care-i cred strîmbi că pot întemeia cetăți case vile palate pe care să le poată lua cu ei în mormînt singură moartea este cea dreaptă în fața ei într-adevăr sîntem toți egali în rest nu sînt doar minciunile prafului în ochii camerelor de luat vederi pentru a dormi liniștiți dar cum de m-ai puteți dormi cum de puteți fi liniștiți

păcatul dacă există nu există păcatele cărnii trupul fiind prin însăși creația imperfect sortit putreziciunii pieirii mesajele au fost întortocheate în dauna omului aflat pe drum spre folosul politicienilor bisericilor dumnezeu nu este decît iubire nicidecum răzbunare gnosticii aveau dreptate să creadă într-un demiurg ignorant sau rău dumnezeu al vechiului testament nicidecum tatăl ceresc care l-a trimis pe fiul său pentru a repara greșelile făcute din prostia neștiința dușmănia aceluia cum ar putea un părinte să-și urască copiii chiar bolnavi handicapați imperfecți cum este orice om pe drum trupul ne este sortit dispariției viermilor flăcărilor doar sufletul este nemuritor iar tot ce se petrece în el rămîne peste veac peste sistem dincolo de bine dincolo de rău acolo unde nu este nicibinenicirău să crezi în învierea trupurilor este o greșeală omenească să nu crezi în nemurirea sufletului este o prostie inumană

m-a întrebat gîndul de ce îi urăsc pe oameni nu este adevărat i-a răspuns sufletul urăsc doar ceea ce este omul acum parte din prea mare dragoste pentru ceea ce va fi el întreg
filă rătăcită de fals jurnal al unui alt pseudofilosof de fapt un om încă pe drumul său care încearcă experimentul lui țuța să se deparaziteze de filosofie multă vreme a crezut în aceasta și nu în deparazitare dacă omul ar fi un computer s-ar inventa întotdeauna un alt nou virus care ar necesita un antivirus dar omul este cel mult un automat instrument al unora ascunși prin diverse birouri palate parlamente aseară am fost la slujba de înviere în mijlocul oamenilor nu deasupra mulțimii cum o privesc duminica de la etajul cinci al blocului înalt de zece dovadă a monstruoziității omului către om s-au adunat în fața bisericeții mii de oameni și tot la fel în fața fiecărei biserici bisericețe catedrale nu numai din cluj dar în fiecare oraș orășel sat cîtun poporul român este cel mai credincios popor din lume m-am convins aseară știam că e așa dar nu ca fapt prin credința sa are acces direct nemărginit la universalitate oricare i-ar fi soarta economică politică culturală în închisoarea lumii e salvat în

viitorul apropiat în care americanii vor veni să ceară vize pentru rai la ambasada românilor eu voi fi consul așa cum eu am cerut viză la ambasada americii și o doamnă era consul și precum nu a stat de nici măcar de vorbă cu mine ci mi-a refuzat-o din start așa o să stau și eu de vorbă cu ei și o să le-o dau necondiționat pentru că și în ultimul ceas poți fi mântuit hristos a înviat adevărat a înviat aici se încheie pagina rătăcită din acest jurnal care este mintea și care n-a fost scrisă niciodată ci desenată cu sângele mieilor care încă se jertfesc la crucificarea lui încă simbolul de bază în lumea aceasta pe dos nu e a mea iar eu nu sînt ea

cred că eram în anul doi sau trei de facultate mai degrabă doi stăteam în căminul șaișpe din hașdeu pe vremea cînd încă situația era sub control adică studenții puteau hotărî pentru ei și se putea desena pe pereții care nu mai fuseseră zugrăviți de secole era mai original decît să lipești mereu aceleași postere cu fete sau actori preferabil porno îmi amintesc ca și cînd ar fi fost numai acum cîțiva ani că am cumpărat niște casete două cu concertele brandenburgice erau execrabil înregistrate coperțile însă mi-au plăcut casetele le-am păstrat bineînțeles cu altă muzică înregistrată peste de la radio probabil am reprodus pe peretele de lîngă patul meu turnul imposibil de pe o copertă imaginează-ți un zid preferabil din cărămidă perpendicular pe marginea din dreapta închipuie-ți o boltă care este perpendiculară pe un stîlp care este perpendicular pe marginea de sus a primului zid și tot așa descrescînd mărimea turnului pînă la cerul stelelor fixe și mai sus era o imagine care părea că iese din zid de aceea am completat-o cu două versuri din divina poezie închinată lui beatrice de dante dar ca să o neînțelegi mai bine vezi pagina următoare lăsați orice speranță voi ce intrați scria jos sus văzui un fluviu de lumină clară poate am s-o reproduc poate nu depinde cum stau cu timpul și cu îndemînările mi-au cam pierit și la computer este destul de plictisitor să desenezi cel mai bine este pe pereții vecini patului în care îți dormi somnul nevesnic mai aveam și un fel de triunghi cu toate unghiurile drepte dar pe acela te las pe tine să-l reproduci privește ansamblul nu pagina de sus în jos mărește-o desenează-ți-o pe pereții minții și sufletului

scurtă lucidă cinică într-un cuvânt mai personal realistă prezentare a poporului și țării lui pînă acum poziție geostrategică bogății naturale ospitalitate latinitate adevărul poziție la fel de bună sau la fel de rea ca o oricărei alte țări bogății naturale moderate nu atît de mari ca ale țărilor petroliere nici atît de sărace ca ale țărilor sterpe românii nu sînt mai ospitalieri decît alte nații și înniciun caz mai prietenoși oricum nu fără un scop fără să se gîndească la avantajele care ar putea rezulta dintr-o falsă prietenie cu un străin bogat sau cu unul pur și simplu cu greutate cu poziție putredă într-un sistem gonflat fie el și de același neam latinitatea este într-adevăr o caracteristică importantă dar adevărul e că nimănui nu-i pasă așadar dragii mei compatrioți este vremea să vă dezumflați baloanele de săpun care sînteți și să realizați că nu sînteți deloc dar deloc mai buni decît alții și nici România nu este mai specială decît alte țări poate doar mai binecuvîntată cu un fel de credință în Dumnezeu dar fiindcă el este deocamdată în vacanță pe termen nelimitat nedefinit necunoscut nici acest lucru nu este un atu însă o adevărată problemă este faptul că sîntem în medie mai puțin inteligenți decît alte nații și asta cu toți olimpicii noștri extrem de binepregătiți și a unor vîrfuri izolate de inteligență de ce pentru că nouăzecișinouălasută dintre români încetează să învețe imediat ce termină școala nu că s-ar omori toți cu învățatul în timpul ei dar măcar te mai forțează cîte un profesor încăpățînat să-ți pui în mișcare roțile care mișcă celulele cenușii ale creierului multpreaodihnit sînt convinși că peste jumătate încetează să citească orice altceva decît scrisul traducerilor unor filme asta atunci cînd nu se dă folbal sicsemnul exclamării la televizor și pentru că în societatea noastră încă bărbații hotărăsc pe ce post să meargă televizorul și pentru că nu orice familie își poate permite două aparate sportul este rege deși sincer să fiu nu văd cum poate atrage pe cineva pe oricine o asemenea chestie ca să nu-i spun tîmpenie să-mi atrag condamnarea unei lumi întregi înnebunită nu numai după fotbal dar orice alt sport am mai povestit eu despre acest lucru și de aceea o să mai povestesc și aici și ori de cîte ori am ocazia din punctul meu de vedere cei pasionați de sport au o lipsă undeva nu spun unde un gol al ființei o nemulțumire o nevoie pe care încearcă să o umple să o împlinească cu ceva atît de artificial de barbar și

de economic superdezvoltat fiindcă nu trebuie să uităm în primul rînd sportul înseamnă bani și nu oricîți ci oricît de mulți bani pe care unii îi fac pe seama prostiei tuturor asta este de fapt explicația în momentul în care mai marii lumii și televiziunile care conlucrează pînă la identificare manipulînd masele care să ne amintim purtau în trecut numele generic prostime nu o să mai scoată bani din afacerea asta atunci o să hotărască ca sportul să nu mai intereseze pe nimeni și o să dispară ca și cînd n-ar fi fost și nimănui n-o să-i pese pentru că toată lumea va fi fericită cu ceea ce ei îi vor născoci spre distracție ură nevoie de idoli spălare de creier îndobitocire manipulare

întotdeauna m-am întrebat de ce se tem conducătorii unei țări unei lumi de intelectuali de oamenii cu idei cu credință cu convingeri dictatorii țărilor din noi au executat pe ascuns nemaiavînd la îndemînă un război cînd puteau uide pe față au inventat întotdeauna noi forme de tortură noi închisori noua teroare armate mineriade revolte spontane ordonate dirijate moarte intelectualilor am auzit scandîndu-se la fiecare colț al țărilor dictatorilor din noi pentru că ideile pot schimba lumea pe dos în care ne petrecem micul nostru popas furnicistic orbiți de poleiala palatelor lor întotdeauna ale altora fericiți voi ce aveți palate și le dăruieți adică niciodată pot ordona haosul minților bolnave de putere de dragul puterii așa cum se întîmplă întotdeauna în țările în care există președinți aleși de masele de oameni înconștienți păcăliți ca întotdeauna de vorbe pot interzice manipularea îmbolnăvind societatea cu libertatea lor ceea ce nici cel mai autodeclarat cîstit dictator ascuns în fiecare dintre falșii politicieni nu poate accepta

sînt ani de cînd nu am mai fumat o țigară și secunde de cînd nu am mai băut cafea nu mi-este dor de niciuna mai ales de ultima nu pentru că îmi place atît de mult încît aș putea mărturisi că sînt dependent de o independență vecină cu zahărul la care am renunțat de cîțiva ani buni iar de cea dîntii deloc e drept că am bețigașe chinezești indiene și din alte țări orientale care fumegă lîngă ceașca în care lichidul se răcește încet dar nu atît de repede încît să nu apuc să-l termin

zilele astea se va împlini o lună de cînd m-am angajat nici n-o să-ți vină să crezi nici mie nu mi-a venit agentdevînzări și încă unul destul de bun avînd în vedere inaderența mea la realitate la lumea înconjurătoare sînt

acum un fel de ins care nu are ce face cu timpul său și îl petrece toată ziua plimbându-se prin oraș mai intrînd la cîte o firmă cîte un sediu sau mai nou în cîte un spital povestind cu oamenii aflîndu-le problemele cele mai clare lipsa banilor și cele mai ascunse rareori metafizice luînd pe alocuri cîte o comandă încă nu mi-am dat seama dacă îmi place sau nu sînt zile în care o urăsc împreună cu lumea din care face parte și care mă obligă la așa ceva altele în care mă simt bine mai ales cînd comanda este semnificativă mai ales cînd discut cu oameni inteligenți mai ales cînd mă simt bine singura problemă de fapt cea mai gravă singura care contează e că nu mai am timp să mai stau aici să te privesc din spatele copertilor viitoare ale acestor rînduri și să ți le povestesc în liniște cum am făcut-o pînă acum dar nu te supăra pentru că oricum sînt doar cuvinte pe care le știi dar le vei uita alcătuirea înșiruirea pseudomesajul mirosul de bețigaș oriental afumînd ritmul dansurilor ungare brahmsiene și aritmul clopotelor desfundate ale bisericii de peste drum

s-ar părea că este sărbătoare astăzi ar fi trebuit să știu nu știu poate că da pentru mine fiecare duminică este deja sărbătoare la fel și simbăta ca zi liberă de uzura celorlalte zile ale săptămîinii lucrătoare cînd de fapt tot ce lucrează mai mult în noi sînt celelalte două și secunde petrecute meditînd sau petrecbînd cu prietenii sau pur și simplu de unul singur în fața volumului doi al caietelor lui cioran o să fac acum o mărturisire inedită dacă nu cumva am mai făcut-o și în alte locuri îl admir pe eliade pentru tot ce a făcut în cultură îl consider om al culturii universale dar mă simt mai aproape legat sufletește de nebunul lucid cioran mă regăsesc în stările lui de disperare sînt constituit din aceleași semne ilogice ca și el ar fi trebuit să stau la marginea societății în afara lumii dar vremurile ah vremurile mă obligă deocamdată sper să fie de scurtă durată să mă implic aștept cu interes bursa aceea imaginată care o să-mi permită să stau acasă să citesc să ascult muzică să scriu să nu scriu să exist să subexist să subzist fără compromis așa cum a trăit cel care este pentru mine imaginea desăvîrșită a omului muncit de problemele esențiale și de absurdul vieții și mai ales a morții numărul unu în topul preferințelor dacă tot am ajuns la destăinuire iată este el ionescu cel creator nu numai de teatru cum n-a mai fost altul ci de substanțe verticale care mă ajută și astăzi să-mi păstrez această poziție și mintea limpede

ar fi atîtea de spus încît le-am și uitat dimineața am cel mai clar în minte ce vreau să spun/scriu dar trebuie să mă spāl pe față și de pe mîini cum spunea un poet prieten de departe de grăsimea timpului care nu mă scutește nici o clipă de prezența sa deloc obsedantă doar ucigătoare sîntem numai noi doi în fața unei întregi mulțimi de oameni de toți oamenii sosiți de voie mai degrabă de nevoie la o judecată de apoi dintru început pierdută ca un meci de fotbal aranjat conform standardelor bisericești sîntem cu toții sorțiți iadului în frunte cu popii noștri cei de toate zilele după cele dumnezeiești sîntem cu toții potențial salvați măcar în al doisprezecelea ceas sau fie și în al treisprezecelea cui îi mai pasă cît va fi ceasul cînd ești pus față în față cu tine însuși cel de care ai fugit o viață întreagă și de care n-ai scăpat nici o clipă așa cum nici de umbră nu poți scăpa decît în absența totală a luminii fără de care nu-i așa nici o floare n-ar mai răsări poate doar cele de mină interesante și ele în felul lor dar tot imposibil de apreciat în întuneric pe vremuri aveam o falsă credință că întunericul ne-ar putea trezi cu condiția să fie destul de îndelungat azi îmi dau seama că utopia mea nu este numai imposibilă dar mai ales greșită ca toate utopiile în vremi de întuneric nu are cum să iasă ce-i mai bun din noi fiindcă așa ceva nu există în primul rînd nu există iar în al oricîtilea rînd este ceva ce s-ar putea cultiva dar pentru asta trebuie lumină multă multă lumină și aer curat și prosperitate economică deja am început să vorbesc ca mult iubii de toată lumea politicieni ai lumii

dacă tot vorbeam de utopie hai să-ți spun ce idee mi-a trecut de mult dar am vrut să compun o mică proză poate și scurtă în care să fie cam așa ce dorință aș putea avea dacă vreun spiriduș sau vreo zîină bună mi s-ar oferi voluntar-ă să o îndeplinească și să nu fie una banală cum mă gîndesc mai tot timpul ci una ieșită din comun așa cum îi stă bine unei dorințe imaginare magice am hotărît că aceasta ar fi ideală timp de o zi sau mai bine de o săptămînă hai fie chiar vreo două să ne întoarcem în timp și nu oriunde ci la perioada din omienouă sute optzeci și opt nouă magazinele ar dispărea atunci iar cele rămase s-ar goli străzile s-ar întuneca casele ar îngheța televiziunea prin cablu într-adevăr dezastru național universal n-ar mai exista ci doar programul de două sau trei ore saturat de apariția statică a multiubitelui conducător tovarășul nicolae ceaușescu aplauze furtunoase s-a scandat ceaușescu pace ceaușescu și poporul timp de cîteva minute prelungite la nesfîrșit și de cîntarea româniei dar mai ales ar reapărea pe nesimțite pentru că n-ar fi dispărut deloc reîntoarcerea

fiind magică deci ca și cum oamenii nu ar fi trăit acești câțiva de la revoluție ani decât ca pe un vis suficient de puternic pentru a lăsa un gust intens în toate simțurile teroarea lipsa oricărei libertăți neîncrederea în toți chiar și în cei mai apropiați seara la lumânare când băiatul cel mic are curajul inocent și neștiutor de a vorbi de rău sistemul iar părinții de-a dreptul îngroziți îi spun să tacă să nu cumva să treacă cineva prin fața casei și să audă pentru că ei știu ei au cunoscut zilele când părinții lor dispăreau sau puteau dispărea în orice moment pur și simplu fără a se ști unde exact chiar dacă se bănuia numai gândul la o închisoare comunistă înghețând cu creier cu tot o astfel de dorință chiar dacă poate părea cinică la prima vedere ar fi curativă am vedea atunci cum dracu a fost mai bine înainte cum se spune tot mai des de către tot mai mulți am putea obiectiv observa cine și de ce s-ar bucura de reluarea vechilor slujbe din partid din administrație de funcționari magazioneri vânzători la alimentara torționari securiști pupincuriști nu pentru a-i judeca la revenirea la normal sau mai bine zis realitate de fapt și mai corect spus ar fi la zilele noastre după această perioadă de coșmar aceasta n-ar mai fi posibilă așa cum nu este ci pentru a ști chiar dacă nu te ajută aproape la nimic să știi aproape zic și în acest cuvânt banal stă secretul întregii operațiuni eșuate

după câteva zile nu doar toride ci de-a dreptul ucigașe plouă în sfârșit plouă s-a răcorit într-atât încît soarele parcă a luat cu el și luna lui cuptor și ne-am trezit brusc în mijloc de toamnă în mijlocul zilei ar fi întuneric fără veiozele aprinse și plouă iar eu am găsit un minut de calm interior pentru a mă așeza în fața foii albe virtuale și a sta pierdut ascultînd muzica lui bregovic aș revedea mai ales filmul lui kusturica underground însă așa cum multe lucruri dorite rămîn simple dorințe utopii le-aș putea spune dacă n-aș ști că uneori utopiile prind viață și răstoarnă lumea într-o învălmășeală haotică din care nimeni numai cosmoticul ne mai poate descîlci într-o fragmentare de puzzle în care fiecare piesă este la rîndul ei un alt puzzle fragmentat ca într-un joc al oglinzilor paralele sparte în mii de cioburi ca într-o derulare amețitoare a universurilor clipă sau eternitate un joc de puzzle ale cărui piese îl conțin pe el însuși

am luat decizia de la pagina osutăpatruzecișitrei pe care tu încă nu ai cunoscut-o și nici nu e sigur că o să mai apuci să o descoperi pentru a nu crea panică confuzie adică deci să nu amestecăm jocurile acum povestim de unul data viitoare de altul ce zici e bine așa ok

aseară aș fi vrut să scriu dar n-am putut a trebuit să frămînt cașul într-o brînză de oaie bună sărată pe gustul meu acesta este singurul avantaj cînd îți faci singur mîncarea pui cîtă sare vrei piper orice alte condimente cît mai orientale în spaghettiile italienești la bază românești respectiv după o rețetă proprie acum poate că dacă aș fi fost liber n-aș fi scris ci m-aș fi uitat la teveu că e mult mult mult mai mai mai facil lejer tembelizator excepție făcînd bineînțeles canalul de muzică clasică dans contemporan jazz flamenco balet operă la care nu mă uit decât la primele două trei poate patru cînd am vreme singura boală lumească pe care nu o am

febra m-a cuprins pe vremea cînd eram un copil bolnăvicios nu era iarnă în care să nu răcesc de cîteva ori să fiu nevoit să mă tratez cu injecțiile pe care am ajuns astfel să le urăsc încît la un moment dat am hotărît să nu le mai iau deci să nu mă mai îmbolnăvesc dar deja eram adolescent aproape de majorat deci puteam lua decizii dintr-astea majore însă acum eram mic și febra m-a cuprins dintr-odată prin tot creierul corpul imobilizîndu-mă în patul ud de transpirație atunci am avut prima viziune metafizică am simțit cum într-o altă lume simultan cu aceasta pe care nu eram deloc dispus să o părăsesc atunci așa cum nu am fost dispus nici mai înainte prin evul luminos întunecat și mediu cînd doctorii nu erau la îndemîna oamenilor de rînd și părinții bunicii sau vracii te tratau cu comprese reci pe frunte ceaiuri de buruieni și multe rugăciuni atunci am simțit apropierea de moarte ba am chiar călcat pe tărîmul ei și am simțit-o ca o altă viață complet diferită nu mai știu poate că am adormit atunci și m-am trezit acum într-o situație oarecum asemănătoare în asemenea momente cînd nimic din ce e în jur nu te mai influențează ajungi să cunoști anumite lucruri altfel ascunse să rezonzi cu spiritul tău să aprofundezi gânduri pe care și filosofii cei mai de seamă le-ar invidia dacă la trezire nu s-ar șterge toate aproape toate marea majoritate rămînînd doar un gust de altceva în gură pîntec neuroni mereu de altceva pentru că atunci am înțeles copil fiind că moartea este perfect delimitată de viață două tărîmuri diferite pe care trăim alternativ și despre care putem acum adulți fiind că una este negația celeilalte respectiv continuitatea ei și că de fapt nu știm care este viața și care moartea termenii fiind complet arbitrari în situația dată cei vii din continentul pe care noi îl numim moarte numesc moarte ceea ce e pentru noi viață și atunci putem spune că avem de fapt numai viață așa cum pe o parte a

globului este noapte iar pe cealaltă zi de fapt două fețe diferite a aceleiași părți așa avem și pe globul trăirii o parte moarte și o parte viață două fețe diferite ale călătoriei sufletului febrei i s-au administrat de data aceasta medicamente care m-au scos destul de repede din acea stare undeva la linia îngemănării zilei cu noaptea de unde puteam privi în ambele părți ale globului trăirii dar nu puteam lua nici o decizie cei de afară luând-o pentru mine vedeam cum amîndouă sînt luminoase ca și cum cele două jumătăți ale sferei ar fi de aceeași parte și ar avea soarele în față în același timp fără însă a se putea observa reciproc una fiind interdicția celeilalte iar cazurile speciale cum era al meu fiind scăpări ale unui sistem aproape perfect probabil astfel de cînd omul singurul care s-a apucat să scormonească și să afle mai mult să comunice și să se împărtășească rupînd din cînd în cînd echilibrul instabil dintre viață și moarte uneori involuntar ca în cazul febrei copilăriei mele alteori voit cum este situația șamanului ce voi fi fost altădată și voi refi la bătrînețe Plimbîndu-mă pe malul mării într-o dimineață cețoasă de februarie și vrînd să fac o baie înghețată am reușit să mă strecor în apă pînă la brîu fără să mă ud și atunci am zărit-o inima mi-a tresărit a speranță de cîteva ori era ea o sticlă ce plutea în derivă aducîndu-mi mie cel necunoscut un mesaj astfel am găsit mesajul

mesaj într-o sticlă

era o foaie de hîrtie datată 22.05.91 deci 22 mai 1991 și semnată ipc conținea într-adevăr un mesaj dar nu indescifrabil ca celălalt¹ ci absolut din moment ce eu l-am găsit nu-mi mai aparține așa că îl reproduc acum după atîția ani

22.05.91
7 0 4 4 4 8 0 9 1
4 9 3 9 3 7 0 4 4 4 8 8
7 5 6 0 0 0 3 4 4 8 9 5 4
9-1 8 1 8 5 3 8
5 8 1 5 2 8 9
6 7 8 5 3
9.17.3

¹ vezi supra nota găsitului

mi-a luat aproape un an pentru a descifra primul cuvînt și aproape o viață pentru a înțelege modul în care a gîndit codul de aceea o să cer ajutorul tuturor acum la sfîrșitul perioadei de răgaz pe care am avut-o textul este atît de important pentru țara noastră ba chiar pentru lumea întreagă care așteaptă un mesaj de dincolo o clarificare în acel caz procedeul nu este simplu deloc doar o minte exagerat de strălucită putea să-l inventeze prima propoziție fiind

7 0 4 4 4 8 0 9 1

iar decodul este pe cît de simplu pe atît de complicat de aplicat de fapt este clar de aplicat cînd știi exact ce vrei să conțină mesajul sau cînd știi ce a vrut să-ți spună transmițătorul dar dacă nu sau nu atunci este aproape imposibil de ajuns la mesajul original și se pot găsi o mulțime de mesaje care de care mai nostime și fără noimă unele pot avea chiar sens dar din toate acestea care este cel adevărat chiar presupunînd că un supercomputer va descoperi toate combinațiile posibile cine va știi să discearnă fiecare va alege ce va dori sau ce i se va potrivi însă mesajul e unul singur aici este toată frumusețea sa este un mesaj universal aș putea spune un mesaj principiu care le conține în sine pe toate celelalte în toate limbile pentru că fiecare cifră este suma a alte două dar neștiind care sînt acele două putem avea în cazul primului cuvînt 7 următoarele variante 0+7 1+6 2+5 3+4 4+3 5+2 6+1 7+0 respectiv 07 16 25 34 43 52 61 70 care este varianta corectă fiecare cuvînt nefiind altceva decît o sumă de transformări de la litere la numere apoi de la numere la cifre pînă la obținerea unității pentru fiecare adică fiecare cuvînt a fost redus la o singură cifră este extraordinar mintea cercetătorului rămîne uimită în fața acestui exemplu magnific de gîndire în spațiu timp într-un tot fiindcă dacă încerci să cercetezi pe bucăți ești pierdut deducînd că semnatarul îi vom spune și noi conform semnăturii simplu de descifrat cu un alt fel de cod ipc de acum încolo a lăsat neschimbate cifrele deja obținute a continuat să reducă prin adunarea perechilor celelalte numere pînă la cifre înțelegînd după mii de ore de meditație asupra textului că din numerele mai mari de 10 inclusiv a fost luată doar ultima cifră respectiv 0 pentru 10 1 pentru 11 și așa mai departe am ajuns după luarea în parte a fiecărei variante să o considerăm potrivită doar pe 5+2 deci 52 aici deja posibilitățile se înmulțeau pentru 5 există următoarele variante 0+5 1+4 2+3 3+2 4+1 5+0 sau 6+9 7+8 8+7 9+6 iar pentru 2 din fericire doar 0+2 1+1 2+0 sau 3+9 4+8 5+7 6+6 7+5 8+4 9+3 aplicînd același principiu al

excluderii tuturor variantelor fără sens am ajuns la 1+4 2+0 respectiv 1420 de aici este simplu printr-o simplă numărare a literelor fără ă î â ș ț care nu au fost luate în considerare de ipc pentru că nu sînt universale 14 corespunzînd literei n iar 20 literei u cuvîntul prim este

nu

cel de-al doilea cuvînt 0 nu putea fi decît 00 apoi fiecare 0 putînd fi 1+9 2+8 3+7 4+6 5+5 6+4 7+3 8+2 9+1 nu ne-a luat decît încă cîteva mii de ore să eliminăm toate posibilitățile pentru a obține 1+9 6+4 ceea ce înseamnă 1964 adică 3854514 pentru că 1 nu putea fi în aceste cuvînt în această universală alcătuire decît 3+8 9 5+4 6 5+1 iar 4 el însuși în cazul numerelor formate din cifre în număr impar ultimul rămînînd neschimbat după încă cîteva alte mii de ore am hotărît că este mai simplu să gîndesc cu mintea mea întregul și am conceput un program de computer care să îmi ofere toate variantele posibile iar eu să le aleg doar pe cele care formează cuvinte cu sens iar din acestea doar pe cele care fac parte integrantă din întreg mesajul găsit dar nu a mers programul nu putea gîndi pentru sine și atunci am continuat manual astfel am obținut descompunerea sau mai degrabă compunerea 03170504050113 atunci mi-am dat seama că litera a nu era 1 ci 01 c 03 etc așadar cuvîntul meu era

credeam

în sfîrșit aveam primele două cuvinte

nu credeam

deja cercetez acest text de o viață întreagă și timpul nu-mi permite să-l mai țin secret chiar știind modul cum a fost gîndit codul nu se poate ajunge la cuvinte decît prin excluderea celor care nu-și au rostul în mesajul din sticla găsită pe malul mării am crezut că voi putea duce toată munca la bun sfîrșit de unul singur visam deja nobelul sau cine știe ce alte premii probabil toate premiile din lume dar cu cît înaptez în vîrstă conștientizez că nu este posibil să mai aștept și să mai lupt de unul singur de aceea și publicarea manuscrisului și a acestor descoperiri pe care deja le-am făcut al treilea cuvînt conținut în cifra 4 putea fi normal una dintre variantele 0+4 1+3 2+2 3+1 4+0 sau celelalte dar era 31 care la rîndul său era 0301 respectiv

ca

următorul cuvîntcifră 4 nu a mai fost una dintre variantele de mai sus ci unul dintre celelalte formate din numere peste 10 și atunci variantele erau

5+9 6+8 7+7 8+6 9+5 cea corectă fiind 95 care la rîndul său era 1805 adică

se

următorul 4 mi-a dat și el multă bătaie de cap dovadă fiind chiar părul care mi s-a albit de atunci am găsit acest manuscris pe cînd aveam douăzecișioptdeani neîmpliniți apoi am primit o bursă de cercetare de 5 ani care mi-a permis să lucrez liniștit la text la terminarea perioadei aveam deja descifrate primele trei cuvinte

nu credeam ca

am fost apoi nevoit să întrerup studiul asiduu pe care îl duceam și să mă apuc de afaceri pentru că nu mai aveam bani nici să-mi cumpăr de mîncare și nimeni nu mai dorea să mă finanțeze pentru o muncă de descoperire chiar și a unui mesaj dintr-o sticlă universală de dincolo de moarte în ritmul de 3 cuvinte pe cincinal nimeni nu-și risca banii cu toții îmbătrîneam i-am înțeles dar nu am putut înțelege cum de buzunarele lor pline oricum erau mai importante decît ceva ce putea schimba fața lumii felul în care priveam și ne priveam sau cel puțin descoperirea vieții de dincolo de moarte și a criminalilor în serie sau aleatoriu am început cu o firmă mică dar isteață în cîțiva ani a ajuns mare iar eu multimilionar în dolari ceea ce mi-a permis să mă finanțez singur și m-am întors la cercetare banii nu erau un scop în sine aveam deja patruzecideani timpul lucra împotriva mea nu sînt foarte mulțumit că a trebuit să fac o pauză atît de lungă și pentru ce pentru niște bani care să-mi permită să duc mai departe munca începută oricum în folosul omenirii și doar pentru celebritatea mea am reluat de la

nu credeam ca se

iar 4 mi-a dat multă bătaie de cap după cum spuneam era de data aceasta altfel decît ceilalți 4 și de aici frumusețea sa chiar dacă era și el ca și primul 31 nu era ca și acela 0301 ci 2101 adică

va

nici cu 8 nu mi-a fost ușor îmi trebuia pentru cîte un cuvînt de două litere mai mult de un an muncit zi de zi circa zecedouăsprezeceorepezi iar pentru celelalte mai lungi mai mulți ani dar răbdarea mea era fără limite mînată de încrederea în importanța acestui mesaj dintr-o sticlă găsită în apa mării negre dintre toate posibilitățile doar 35 se potrivea textului dorit de mine oricine este liber să descifreze după cum crede și să verifice apoi consecvent am ajuns la 4914 și de aici la penultimul număr 95094731 care avea să mă conducă după alte mii de ore fiindcă era unul

dintre cele mai lungi numere respectiv cuvinte la ultima expresie 0914190913161201 adică cuvîntul să nu uităm 09 este litera i care poate sta și pentru i

intimpla

am ajuns din nou la 0 și din nou ani grei mă așteptau oricum cu cît înaintam mai mult în propoziție cu atît cuvintele se deslușeau mai ușor parcă rupte unele dintr-altele am hotărît că nu putea fi de data asta altceva decît 19 număr care oricît l-aș fi întors pe toate fețele a ajuns singur cînd eram cred singura dată descurajat să se dezvăluie și să mă lumineze cu a sa compunere 1090 și nu alta deși 1 putea fi și 2+9 3+8 4+7 5+6 6+5 7+4 8+3 9+2 și să fim înțeleși 2+9 nu este totuna cu 9+2 fiecare pufînd însemna altceva este poate singurul caz cînd adunarea nu este reciprocă sau cum era cuvîntul acela învățat în școala generală și pe care l-am ținut minte pînă la adînci bătrîneți 1090 nu altceva iar acesta în mod necesar 01190919 adică

atit

pînă acum avînd aproape terminată prima propoziție

nu credeam ca se va intimpla atit

cuvîntul constrîns la forma sa perfectă matematică de 9 a fost mult mai simplu de decodat și am reușit chiar un record terminînd cuvîntul în mai puțin de un an fiind unul scurt și mai ales simplu era 45 apoi fără doar și poate 0405 adică

de

în sfîrșit ultimul cuvînt din propoziție m-a determinat să dau publicității aceste date am ajuns iată în pragul a șaptezecideani și nu am reușit să descifrez decît prima propoziție și nu știu dacă o să mai apuc să le văd și pe celelalte terminate cifra 1 a fost de data aceasta 29 număr care la rîndul lui era 579 oricîte alte variante putea avea am ajuns apoi la 328954 trecînd prin același dulce calvar al încercărilor și în sfîrșit la 032017091404 etapă finală a unei munci de o viață pusă în slujba omului ceea ce se traduce în litere

curind

sînt așadar fericit să pot anunța lumea întreagă care așteaptă cu o răbdare mai mare decît a mea cel care am fost doar un umil săpător în piatra nemuririi un înfocat dedicat pe de-a-ntregul unui ideal unui mesaj găsit într-o simplă sticlă venită de undeva dintr-altă lume prima propoziție

nu credeam ca se va intimpla atit de curind

adică pe limba pe care am moștenit-o și pe care o voi duce cu mine în mormînt

nu credeam că se va întîmpla atît de curînd

acesta este mesajul meu către voi fiii și nepoții mei luați și vă înfruptați și cercetați singuri și descifrați celelalte cinci propoziții chiar dacă pare o imensă nebunie eu vă spun cu toată sinceritatea și cred că sînt cel mai în măsură să o fac după o viață întreagă dedicată unui unic și singur gînd dar care cum spunea cioran o să arunce în țandări tot universul nu numai că merită dar este singurul lucru care merită dus la bun sfîrșit fie ca acest sfîrșit să nu fie prea îndepărtat

acesta a fost mesajul anonim pe care l-am găsit eu găsitorul ascuns într-o sticlă de doi litri ascunsă pe fundul unei damigene de cinci vedre pline cu vin uitate într-un beci îngropat de cutremure și pe care îl fac aici public după dorința exprimată atît de clar a descoperitorului

întors acasă ies pe străzi. din nou. este oare adevărat că ne naștem într-o limbă și nu într-o țară? că țara este de fapt limba? pentru un scriitor pare un lucru cert. cum este oare pentru tine cel care nu scrii ci citești într-o limbă pe care aproape toți au început s-o uite? o limbă așadar sortită pieirii așa cum au fost toate limbile mari moarte și nu mă gîndesc aici doar la latina din care se pare că am moștenit cel puțin semnul morții. ar trebui să existe unul distinctiv cum este semnul pentru infinit pe care să-l putem folosi nu numai în matematici superioare dar mai ales în poezie și bineînțeles în viață.

am rătăcit pentru o clipă prin alte colțuri ale tastaturii am regăsit cu o plăcere aproape perversă punctele semnele de întrebare apoi m-am întrebat din nou la ce bun gîndul nu cunoaște semne de punctuație nici litere mari nu cunoaște nici măcar literele mici dar degetele da și ele sînt singurele care încearcă să țină pasul cu viteza lui în mod cert accelerată de cafeaua aspră pe care am primit-o cadou și de care nu mă pot despărți decît dacă o înlocuiesc cu un ceai negru tare uneori cu lapte dar cu siguranță cu zahăr spre deosebire de cafeaua care nu suportă efectiv zahărul îl scuipă imediat afară trebuie trasată clar granița între ceai și cafea ceaiul negru este obținut din ceaiul verde după un proces destul de

complex de uscare prăjire fermentare în principiu dacă stau să mă gândesc bine destul de simplu nu poate fi chiar așa de complicat și ceaiul verde este preferat de stomacul meu care imediat reacționează și mă mână spre baie astfel fiind mereu curat mereu purificat de câte o gură de țuică de prune de la bunici vorbeam cândva de limba în care ne naștem cea matematică și care poate fi redusă de altfel la cele nouă plus una cifre nouă unu opt doi șapte trei șase patru cinci zero dacă suma fiecărei perechi dă zece excepția ultimei perechi este chiar caraghios de interesantă că iese la jumătate de preț și cine care ce om de afaceri nu ar vrea un discount de cincizecilașută este cu adevărat un paradis respectiv un paradis fiscal am auzit și eu că asemenea edenuri există însă nu am ajuns acolo încă este probabil la fel de ezoteric ca și tărîmul celălalt pe care ghilgameș și alții ca el au călcat eu n-am reușit nici măcar să-l visez doar să mi-l imaginez arată ca un trandafir japonez de casă care crește adică într-un ghiveci la început mai mic apoi tot mai mare la început cu o floare două apoi cu tot mai multe pînă ajunge ca cel din turcia din fața hotelului la care am stat în concediul din douămiu după ce m-am întors dintr-o americană pe atunci fericită acum îndoliată de atacurile teroriste nu doream deloc să vorbesc astăzi despre ele dar nu mi le pot scoate din minte iar degetele nu fac altceva decît să țacăne în tastele astea circa o miime din gândurile care revin obsesiv unele pier într-o clipită altele se apropie tangențial așa încît nu le simt decît aromele altora le degust în toată splendoarea nudității lor cele din urmă poate și cele dîntii asta nu o putem afla decît în clipa cînd am pășit pe acel tărîm celălalt dar nu al celuiilalt ci tot al nostru întotdeauna al nostru chiar dacă nu știm ce să facem cu el așa cum nu am știut ce să facem cu acesta în afara distrugerii în masă urmată de luarea de poziție ecologistă dacă tot am vorbit de ceai mă duc să pregătesc unul de care preferi verde cu lămîie sau negru cu lapte?

mintea creează realități sau irealități pe care ochiul le vede sau nu după caz sau nu

scuză-mă pentru întrerupere și întîrziere dar cu un drum am făcut și un pardon de expresia copilărească pipi știu că te-ai fi așteptat la mai mult de la mine însă întotdeauna nu e bine să aștepți de aceea mie îmi place să fiu punctual de aceea cer același tratament de la prieteni cunoscuți sau doar înlîniți imediat ce trece un minut de întîrziere mă enervez apoi mă

întreb de ce apoi dacă s-a întîmplat ceva nu sigur că nu dar atunci de ce cum poate cineva să întîrzie la o întîlnire oarecare de aceea importantă cu mine sau cu destinul sau cu moartea da este ca și cum ai întîrzia la întîlnirea cu moartea ta ce ar putea să gîndească ea despre tine fii sigur că prima impresie nu o să fie deloc bună iar dacă reușești să o nervezi ai putea avea parte de chinuri de neîndurat sau mai rău ar putea pleca și ai rămîne așa ca mine în întrebarea fără răspuns

deși am promis că vor veni și răspunsurile la toate întrebările sau oare n-am promis nu mai știu poate a fost doar o iluzie determinată de recenzia unei cărți poate chiar a mea recenzie care se scrie odată cu scriitura recenzată atît doar că noi nu știm poate chiar înainte depinde cum privim timpul înainte sau înapoi sau pe loc întotdeauna mi-am zis că modul acesta simplist de a-l vedea trecut prezent viitor nu se potrivește deloc cu faptul că noi sîntem pe acest pămînt chinuit acum doar acum niciodată ieri și niciodată mîine nici măcar peste un minut dar nu mai are rost să mai insist deja astea le știi dacă nu de la școală că acolo oricum nu te învață nimic din ce este esențial măcar de la bunici iar dacă nici de la ei de la prostituata de pe calea turzii care știe cel mai bine că numai acum și aici ființează totul eu unul nu am întreat-o dar vîzînd-o pe cînd treceam cu mașina destul de des pe acolo cum stă în așteptarea următorului client mestecînd gumă ca să se piardă gustul ciudat de obișnuit al spermei fostului client am înțeles că a înțeles și că te poate face chiar și pe tine să înțelegi tot ce nici unul dintre noi cei de față nu am înțeles

niciodată

asa că îți recomand călduros să treci pe la ea dar nu care cumva să uiți ca în basme motivul pentru care ai ajuns așa de sus și să cazi în ispita unui sex oral că atunci nu-ți va mai putea împărtăși nimic din ce a acumulat de-a lungul așteptărilor fără sens și speranță de-a lungul drumului căii turzii plăcerea sexului fie el și oral înseamnă bineînțeles tabula rasa cum suna și poezia mai am un singur dor tabula rasa și-apoi pot să mor sau oare era sex oral și-apoi să mă lăsați să mor oricum no offense dragă mihail știu că tu înțelegi copilăriile astea mai bine decît mine este într-adevăr mult mai ușor să construiești pe structuri gata făcute să fii ciupercă pe un trunchi vînjos decît să plantezi tu însuși unul care să te găzduiască pînă la adînci bătrîneți și mai bine sau cum spuneai tu însuși e ușor a scrie versuri cînd nimic nimic nimic

dacă n-ar claxona mașinile astea ca nebunii lor de conducători mai bine dacă n-ar mai trece pe strada asta mult prea circulată pentru nevoile mele ar trebui să dau un anunț schimb apartament din zonă supraaglomerată de mașini cu o casuță cu grădină într-o zonă liniștită poate ar râde toți cei care ar citi și m-ar socoti cel puțin nebun adică rupt de realitate cum este posibil să schimb un apartament cu două camere pe o casă fie ea și mică cu grădină mică este posibil dacă las naibii orașul acesta și merg undeva la țară sau la munte departe de zgomotul și furia lumii așa zis civilizate și stau acolo împietrit câteva sute de ani de milenii apoi vin să văd la ce grad de degradare s-a ajuns firesc este să mă întreb dar de unde știu că degradare și nu gradare nu știu dar am nasul foarte fin bine dezvoltat e drept că e un pic mai mare decât restul corpului dar cine a zis vreodată că poți avea ceva orice fără sacrificii este valabil doar în țara nimănui acolo unde polititruții încercuți de acoliți au orice fără nimic și astfel văd în viitor fiindcă e mai lung decât el odată ce ai intrat pe un drum degringolos fără întoarcere ghici ghicitoarea mea mănăstire-ntr-un picior ghici ciupercă ce-i unde poate duce dacă nu acolo unde spuneam că o să mă întorc din munți mai tânăr mai vînăt mai sărac și o să mă plimb printre dărîmăturile istoriei blocul meu de acum de zece etaje o să fie blocul meu de atunci de zece etaje cu singura diferență că o să fie în pămînt iar deasupra va flutura steagul imperiului meu în care nimeni nu este admis dar toți își pot afla locul

vara asta am avut întîlnirea de zece ani de la terminarea liceului nici nu mi-a venit să cred că mi-am reîntîlnit foștii colegi pe unii nu-i mai văzusem chiar de zece ani erau la fel dar eram cu toții altfel bineînțeles că am fost mîndru să le prezint prima mea carte publicată știind că se vor întreba ce naiba l-a determinat să scrie o astfel de chestie că nici nu știm cum să-i zicem nefiind specialiști îmi amintesc cum acum zece ani sau să fie unsprezece ascultam la radio în timpul orelor împreună cu profii puțin speriați puțin șocați atacul aerian asupra irakului oare cînd s-a petrecut exact nu știi cînd a fost războiul din golf exact eu încep să uit și iată că acum am asistat în direct la televizor la atacul sinucigaș tot aerian numai că altfel asupra statelor unite dar de fapt nu asupra lor ci asupra lumii întregi pentru că au lovit exact în centrul lumii fie ea și comerciale și în civilii aceia care mergeau la serviciu acum se adevărește că munca este într-adevăr un blestem asta pe de o parte și că nu ai unde să te ascunzi

asta pe de altă parte aș fi vrut să nu am niciodată dreptate oricum nu în felul acesta foștii mei colegi sînt împrăștiați care unde a apucat nu numai în țară ci mai ales prin lume de aceea problemele nu se mai pun pe plan local ci mondial iar dacă implicăm și ozeneurile care se tot plimbă pe deasupra clujului în aceste zile și probabil că nu numai atunci este chiar sînt probleme cosmice sau cum spune vorba înțeleaptă cosmotice

e dimineață televizorul meu a uitat din nou posturile memorate ieri chiar dacă mă enervează îmi place de el se comportă ca un bătrîn la limita superioară a morții sau a vieții de cînd ne-am întors din concediu probabil de singurătate a început să uite de fapt să nu mai țină minte nimic nici măcar programele pe care le avea memorate rezistînd în acest fel mai puțin decât florile pe care le-am lăsat în diverse lighene oale farfurii pline cu apă și n-a murit nici una cu toate că am fost destul de îngrijorați ele au fost întotdeauna răsfațatele familiei spre deosebire de televizor pe care îl porneam întotdeauna cu ciudă că din nou îmi pierd vremea și așa puțină rămasă reacția lui este cît se poate de normală de aceea acum mi-e drag pentru că nu-l mai pornesc atît de des fiindcă de fiecare dată trebuie să prind din nou posturile de televiziune manual fiindcă într-adevăr e bătrîn și nu are nici telecomandă a ajuns să fie un membru al familiei înțeleptul satului cînd e conștient clovnul lumii cînd nu mai ține minte nimic nici măcar un post de televiziune de aceea cred că o să dau drumul la radio măcar asta a memorat posturile de radio și le pot schimba după cum vreau de data asta din telecomandă nu-i așa că e minunată tehnica

plutesc peste apele întunecate zbor în văzduh alături de un necunoscut din folclor dar dacă mă uit mai bine sînt doi în cel românesc unul e fîrtate altul nefîrtate nu știu de ce călătoresc împreună și de ce sînt numai ei doi și nu au un loc unde să se poată odihni atunci fîrtate îl trimite pe nefîrtate să se scufunde și să aducă pămînt de pe fundul apelor ceea ce înseamnă că totuși era pămînt atît doar că acesta era acoperit de apă se scufundă și aduce pămînt în numele său de aceea i se scurge tot printre degete așa o dată apoi tot așa încă o dată pînă se hotărăște viclean cum îl știm să ia pămînt în numele amîndurora o unghie de pămînt din care fîrtate va construi un locșor să se poată odihni iar nefîrtate va încerca să scape de el împingîndu-l în apă dar unde-l împingea pămîntul se lătea și iacă așa a ajuns mare și lat cum îl știm noi astăzi de fapt nu chiar așa pentru că

spune legenda la început era plat de tot și acoperea întreg globul nelăsînd fir de apă afară iar demiurgul habar n-avea ce să facă și trimite sol la arici să-l întrebe însă acesta era supărat pe oglinda care tocmai îi arătase propria-i înfățișare și nu dorea să dea sfaturi atunci solul cred că era albina dar nu mai țin bine minte se ascunde și-l ascultă pe arici cum bombăne ia uite și dumnezeu asta mă întreabă pe mine de parcă el n-ar ști să prinză pămîntul cu forța-i nemăsurată și să-l strîngă formînd dealuri munți și văi și mai ales eliberînd apele prinse în capcana pămîntului e minunat folclorul dacă ar avea vreun sens însă eu unul nu pot nu mai pot să stau să i-l descifrez cînd sînt atîtea de făcut cum ar fi de udat florile de mers la piață de uitat de tine la televizor uneori de citit alteori de mîncat precum și de dormit ca să nu mai vorbim de respirat și asta încă nu ar fi nimic dacă nu ar exista femeile care să ceară prunci fabrici care să ceară munci magazine care să ceară bani cimitire care să ceară morți și astea nu ar fi nimic dacă nu te-ai fi născut dar din moment ce ai făcut-o nu te mai poți opri fără a fi considerat laș cui îi pasă la urma urmei după dacă ești sau nu ție oricum nu-ți va păsa așa cum nici acum nu-ți pasă nu te întrista însă nu ești singurul nici ultimul nici primul sau poate ești ultimul sau primul depinde din ce parte privești sau poate ești toți deodată launloc

privesc blocul din fața mea și aștept să se întîmple ceva ca să fiu sincer aștept să se prăbușească imperiul simțurilor și să înceapă o nouă eră nu i-aș spune a inteligențelor pentru că inteligența este aceeași dintotdeauna neschimbată numai numărul oamenilor crește încontinuu de aceea un nou război era iminent astăzi încă nu a fost declarat niciunul dar nu va mai dura mult pînă o să înceapă nu mi-e clar dacă va fi sau nu mondial dar ce mi-e clar e că va fi între două lumi una numită pînă acum occident cealaltă orient mai mult între două nivele de realitate nu mi-e clar care deasupra căruia dar ce mi-e clar e că asta nu are nici o importanță decît într-un sistem de referință redus la scara omului iar ce mi-e cel mai clar e că acest război va schimba totul

urmează așa cum este și firesc omenesc natural de bun simț necesar un moment de o foaie neagră de reculegere în memoria tuturor victimelor tuturor războaielor atentatelor crimelor luptelor răzcoalelor închisorilor abuzurilor sistemelor și contrasistemelor lumii

aceasta este
pagina neagră

plouă e duminică și plouă asfaltul este atât de umed încît pare alunecos și probabil chiar este mai cenușiu decît cerul oamenii o să vină și astăzi la biserică însoțiți de umbrele și speranțe în bunul Dumnezeu că o să aibă grijă de ei de familiile lor iar eu sper chiar dacă nu merg la biserică că o să aibă grijă de țara asta pe care uneori simt că nu a uitat-o alteori complet am udat și eu florile din bucătărie în timp ce îmi încălzeam cafeaua am fiert și un ou dar voi mânca mult mai tîrziu ca și ieri ca și alaltăieri după ce o să treacă clipa de inspirație sau măcar nevoia de a continua acest jurnal al gândurilor mele cele mai intime aceste memorii ba nu aceste memorii au fost data trecută ale tuturor vieților mele posibile și mai ales imposibile de data aceasta este doar un memoriu de aceea un joc de oricîte piese așa cum este nu numai viața fiecăruia ci și întreg globul pămîntesc fiecare țară a reprezentat în istorie o piesă de puzzle și ca în orice joc care se respectă piesele se pot modifica aici ar trebui să pun un semn de exclamare sau să scriu italic dar nu mai am voie adică ba da am voie pentru că scriu exact așa cum vreau și nimeni nu o să-mi poată lua singurul acest drept pe care-l mai am ca scriitor nu-mi dau voie în acest loc este cu totul altceva dar nici așa nu este corect spus pentru că de fapt îmi dau voie să scriu așa nu interdicția este cea care mă mîna-n lupta degetelor cu tastatura ci libertatea singura mea prietenă unica aliată care merită apărută pînă pînă unde în orice caz nu pînă la pierderea ei că atunci ar fi ceva de genul trăiască lupta pentru pace oul poate sta să se răcească liniștit de afară se aude ca în fiecare duminică slujba de la biserică ortodoxă noroc că și eu sînt chiar dacă nu practicant în sensul că nu merg la biserică dar iată că a venit biserică la mine dacă eram catolic turc arab indian adică pe scurt sau măcar pe lung pe de-a-ntregul de altă religie cum ar fi fost să fiu obligat să ascult în fiecare săptămînă cel puțin o dată pentru că sărbătorile nu le mai socotesc slujba atât de lungă da o să spuneți biserică e prea mică nu-mi pasă să o lărgească să construiască altele zeci de biserici dacă vor dar să nu mai confundăm spațiul public cu spațiul privat dacă-mi scot boxele pe geam acum și dau volumul la maxim mai tare decît boxele lor și ascult să zicem nu muzică simfonică că e prea elevată la ora asta dar undergroundul lui bregovic din filmul fostului său prieten care în paranteza minții fie spus mi se pare unul dintre cele mai bune filme realizate vreodată o să-mi sară toată creștinătatea așa zis ortodoxă în cap o să-mi sară slavă domnului că peste drum nu este o moschee așa că mă mulțumesc cu norocul de a fi ortodox locuind peste drum de o biserică

ortodoxă tehnicizată electronizată de fapt nu mă deranjează atât de mult faptul în sine ci ideea care nu e normală este un abuz și nu se poate face nimic așa cum nici aseară nu am putut face nimic cînd noii vecini de deasupra care de-abia s-au mutat au făcut găuri prin ziduri cu bormașina pe la zece seara acoperind sonorul grupului de televizor divertis care drept să spun nu mai e la înălțimea de altă dată sau cel puțin nu într-una ca altădată iar după aceea au făcut chef cu o muzică atât de populară și atât de tare dată încît nu ne-a rămas altceva de făcut decît să așteptăm să se termine noroc chiar înainte de miezul nopții nu o să le spun nimic pentru că și eu cer de la alții același lucru cu deosebirea că cei mai mulți nu știu limitele nu ale libertății dar nici măcar ale bunului simț de aceea micul meu dejun o să mai aștepte mult și bine pînă termin de scris ce aveam de spus sau măcar pînă mă hotărîsc să mă opresc fiindcă niciodată nu voi putea termina tot ce am de spus chiar dacă uneori mai uit chiar dacă am pauze lacune lipsă de memorie atîta timp cît o să existăm în paralel eu și lumea mereu în paralel uneori tangențial dar niciodată pe aceeași lungime de undă mi-e teamă doar că am scăpat de niște vecini de deasupra imposibil de hărmălăioși vreo cinci persoane cu un repertoriu atât de bogat al înjurăturilor și blestemelor bineînțeles unii către alții încît mă și mir cum de nu s-a prăbușit blocul acesta care este oricum făcut din beton și bca și nu poate îndura atîtea cît poate un om sau în fine un animaldeom și am dat peste alții la fel de

am reușit să termin prima ceașcă de cafea și asta îmi dă dreptul să mă ridic de la masa de scris și să pășesc afară din cameră în hol de aici în bucătărie să-mi reumplu ceașca cu ce a mai rămas în ibric și să beau pînă sîngele stagnat de azi dimineață în creierul moale și cenușiu mult prea moale pentru cît de cenușiu este să se repună în mișcare să se filtreze prin celule să se ia la trîntă cu sclipirile de licurici sau să se împrietenească cu ele construind cetăți de gânduri fără noimă aparentă sau dimpotrivă să se coboare trecînd prin toate membrele mai puțin prin picioare care din nou îmi sînt reci ca de gheață și apoi să se întoarcă de unde a plecat de aceea îți mărturisesc fiindcă același sînge umblă prin creier prin mîini prin picioare tu gîndești de fapt cu toate părțile corpului inclusiv cu penisul despre care întotdeauna se spune pula nu are minte ei bine nu are dar gîndește la fel cum nici limba nu are minte dar gîndește piciorul sîng nu dar mîna dreaptă ochiul urechea pieptul buricul mai ales el nu are minte deloc însă gîndește ce poate oare el gîndi temă pentru acasă închipuie-ți

că ești un buric nimic altceva decît un buric concentrează-te pe imaginea asta pînă cînd devii într-adevăr un buric și nimic altceva după care lasă gîndurile să zburde în voie prin sîngele tău de buric unic mîine încearcă cu altă parte a corpului liber la alegere cel mai interesant o să fie cînd o să ajungi în sfîrșit după multe ezitări peste luni și ani de antrenament să fii numai și numai uter pentru că este destul de probabil ca el nu numai să gîndească dar să-și dorească să rămînă însărcinat ceea ce s-ar chiar putea întîmpla

după ce am citit două sute de pagini fără oprire am ieșit pe stradă îmi păream un extraterestru sau nu ceilalți îmi păreau extratereștri ba nu prima variantă parcă pluteam oricum nu puteam să țin ochii larg deschiși parcă o minimenghină mi-i strîngea aproape nedureros știu doar o senzație de inconfort citesc destul de repede dar nu cît aș vrea eu ochii sînt de vină nu se mișcă destul de rapid nu cuprind atîtea cuvinte cîte poate creierul să prelucreze ar trebui să învăț una dintre metodele acelea de citire prin scanare este totuși destul de ciudat să-ți schimbi stilul după ce o viață-ntr-o dată dar asta este toată ideea să te schimbi mai ales după ce o viață-ntr-o dată

de cele mai multe ori mă bucur că sînt povestitor și nu am nici o calitate de orator în sensul că sînt așa un vorbitor de prost încît par prost în fața unui auditoriu format din necunoscuți de cel puțin două persoane deja mă pierd și rostesc tot felul de banalități nici bancuri nu pot spune ca lumea eu care am cîștigat de un întîi aprilie concursul de bancuri prin chat ei cînd le-am transcris a fost cu totul altceva ar trebui să mă fac actor ca să-mi înving această deficiență sau măcar moderator talkshowman sau mai bine rămîn la ce știu să fac eu cel mai bine întotdeauna mi-am zis nu știu dacă m-a învățat cineva nu-mi amintesc să fi fost educat în acest spirit dacă vrei să ai ceva bine făcut fă-ți singur cînd am vrut să mă căsătoresc am cumpărat imprimanta canon color și mi-am făcut invitațiile cînd am cumpărat apartamentul l-am zugrăvit am vrut mobilier l-am făcut dacă vreau să fiu moderator parcă văd că trebuie să fac propriul post de radio sau televiziune ceea ce este în traducere liberă gîst tu maci am terminat de lăcuit ușa de la intrare cu primul strat de lac după ce acum un an am cumpărat-o iar acum cîteva luni mai exact în iunie am bălăuit-o iată că a sosit și vremea lăcuirii îmi place tot acest proces de tratare și înfrumusețare a lemnului este de brad moale poate prea moale pentru o ușa de intrare dar decît una de fier cum își pun mulți eu nu am valori în casă să le protejez în afara cărților mele dar pe cine interesează astăzi cărțile care oricum sînt prea grele la multele mutări dintr-o gazdă-ntr-alta am simțit prea bine greutatea lor covîrșitoare dar și bucuria de a le așeza în sfîrșit în biblioteca lor stabilă deocamdată căci nu se știe cînd și unde ne vom remuta și ele odată cu noi poate doar mobila o să rămînă sau poate o să-i dau foc la plecare că e din palmelaminat paradisul goangelor care mai ies din cînd în cînd la lumină printre cărți îmi sînt simpatice că-s gîndace intelectuale și de aceea le omor cu plăcerea confratelui probabil

că sînt cele mai rezistente creaturi din univers nici raidul cel mult lăudat nu le poate distruge dispar doar pentru o perioadă apoi apar altele și altele și noi încercăm să le exterminăm din nou și ele iarăși revin ca într-un joc nu foarte haios și oricum obositor sau măcar plictisitor de-a prinselea iar dacă mai adăugăm și cei cîțiva șoricei prinși cu capcana cursei de șoareci aici la etajul cinci viața într-un apartament de bloc chiar devine o adevărată aventură oricum acum trebuie să aștept vreo trei ore să se usuce primul strat și abia apoi să-l dau pe al doilea și ultimul cu acest prilej lăcuiesc și scaunul pe care l-am moștenit de la nașu înainte să plece cu nașa în florida asta e pe undeva prin america cea atacată de teroriști și care e pe punctul de a declanșa un nou război și pe bună dreptate împotriva terorismului dar tare mi-e teamă că războiul nu se va limita la atît și cine știe poate vom asista chiar la distrugerea civilizației așa cum o știm distrugere prevăzută nu numai de nostradamus cine mai poate ști ce a prezis sau nu acest om care rămîne o enigmă greu de descifrat împreună cu versetele sale ci și de alții sau măcar de mine poate în curînd poate peste alt mileniu poate niciodată

lumea în care trăim este într-adevăr o lume bidimensională sau la limită unidimensională dacă ne gîndim illogic că noi nu trăim în spațiu care la urma urmei nu poate avea decît trei dimensiuni restul de două sau de puncte fiind abstracții matematice bune să încurce copiii din clasele mici cînd încep să învețe geometria și profesorul le spune așa cum le-am spus și eu la rîndul meu cînd mă suplineam pe mine însumi urmînd modelul binestabilit punctul geometric este ca un punct obișnuit făcut cu un vîrf de creion binebine ascuțit ca o înțepătură de ac însă fără grosime linia este ca un fir de ață imaginați-vi-l așa la nesfîrșit dar atît de subțire încît nu are decît lungime și deasemenea nici o grosime fiind alcătuit din punctele alea care nu au nici ele la nesfîrșit unul lîngă celălalt de parcă ai putea pune o abstracțiune una lîngă cealaltă ceva ce nu există lîngă ceva ce nu există iar planul ei bine sau ei drăcie planul e și mai și geometric cum e nu are decît lungime și lățime și nici o adîncime ca să nu zic din nou grosime cînd de fapt de asta este vorba fiind bineînțeles format de infinitatea lor de linii puse una lîngă cealaltă de un timp încoace mi-am imaginat planul acesta geometric ca discul lui borges cu o singură față numai așa se poate explica de ce planul nu are nici el dacă aș ține un plan în minte și l-aș răsuci pe toate cele două părțile lui cînd îl privești din lateral adică dincolo de infinit nu ai vedea nimic ar dispărea pentru o

clipă apoi întors cu o față spre tine ar apărea din nou cu alte cuvinte un obiect bidimensional trecut printr-o a treia dimensiune poate dispărea ca și cînd nu ar fi existat apoi poate din nou în fine revenim la normal la corpuri să ne înțelegem corpurile geometrice sînt cu totul altceva decît obiectele pe care le putem ține în mîini un cub de lemn nu va fi niciodată un cub decît la limita absurdului imaginației creației în fine spațiul acesta este firește tridimensional dar asta nu înseamnă că lumea noastră este tridimensională precum este spațiul acesta arbitrar căci unde este timpul în tot acest demers abscons și atunci să fie lumea cvadridimensională nicidecum așa cum am mai spus și cum voi tot repeta pînă vă voi convinge să uitați apoi lumea este bi pentru că este formată din spațiu și timp în aceeași măsură sau mai corect spus uni pentru că este de fapt din spațiotimp o singură dimensiune care nu se poate despărți în două decît abstract în minte ca și cum am despărți o linie în punctele care n-o formează nimic din spațiu nu există la această limită a cunoașterii umane decît desfășurată în timp dimensiunea unică se numește de aceea spațiotimp și este chiar lumea noastră așa cum o știm noi acum și cum poate nu va mai fi la fel peste veac poate va fi numai timp dacă noi vom înceta să trăim în spațiu sau poate numai spațiu dacă vom înceta să trăim în timp poate nici una nici alta dacă nu vom mai trăi sau dacă vom trăi în altă lume fără spațiu fără timp

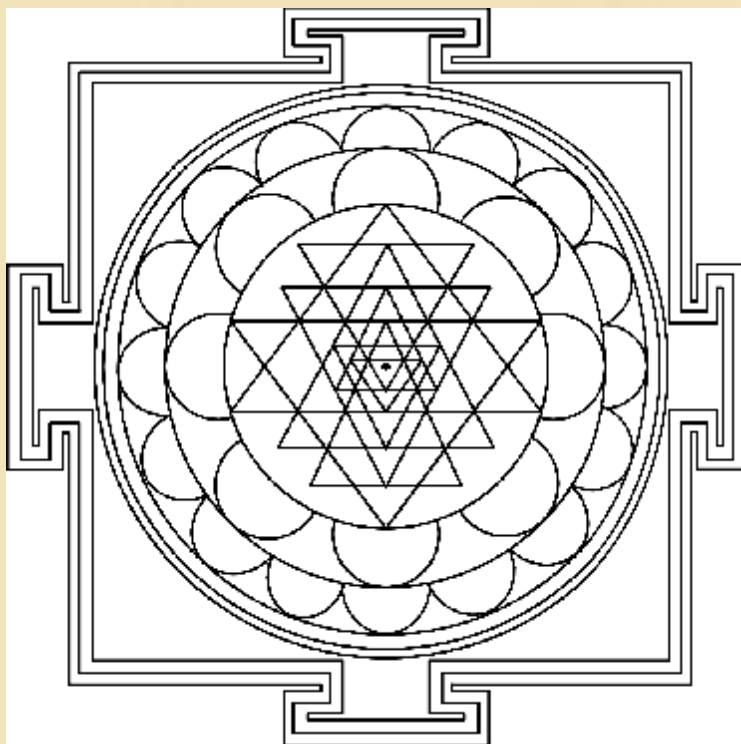
am încercat mereu să fiu universal sau ist sau să mă ridic deasupra problemelor minore ale mele ale tale ale nației ale lumii pentru a mă concentra asupra celor ale universului din care facem toți parte astăzi însă iată a sosit vremea să nu fiu altfel decât homo și nu de la homosexual ci de la universalis și tocmai de aceea să spun în sfârșit cât mai clar cu neputință ce se întâmplă cu țara mea cu poporul cu oamenii aceștia pe cale de dispariție într-o țară pe cale să se autodevore că nu sînt mai ospitalieri ca alții am spus că sînt absolut normali cu nimic extraordinari am spus dar n-am spus că sînt de o normalitate bolnavă preanormalul lor rezidînd în totalul neatașament în fața valorii inaderența la tot ce este profund sau înălțător o țară de fotbaliști jucători și spectatori uneori și una și alta în același timp poate dacă aș fi avut înconștienta să-mi pierd vremea și să urmăresc și eu meciurile fie interne fie internaționale n-aș mai fi vorbit așa dar sincer mi se pare că ne lipsește o doagă sau chiar mai multe în mod sigur toate dacă cumva le-am avut vreodată cum ar putea o bute să stea unitar și să păstreze vinul în ea dacă nu are doage se va desface în părțile ei componente și vinul se va scurge tot nu spun că din cauza fotbalului se întâmplă toate astea dar faptul că românii nu au alt ideal în afară ca echipa lor să câștige campionatul să ajungă cât mai departe în cupe mă întristează la fel de mult cât mă face să sufăr faptul că sîntem o nație cu cel mai mărunț destin istoric că nu sîntem în stare să facem nimic pentru ca lumea să fie mai bună mai bogată imagine all the people living life in peace you may say i'm a dreamer poate sînt singurul cine mai știe mai ales cînd toată lumea se pregătește de un fel de război să te gîndești la pacea totală este nu doar o utopie și numai utopiile nu mă caracterizează zilele astea este de-a dreptul o nebunie asta aș putea accepta nu este nici prima nici ultima dată cînd sînt considerat mi-e teamă însă că lumea se va schimba dramatic pînă la apariția în forma finală pe care o ții sau nu în mîină tu cel care mereu ai încercat să citești și să înțelegi și mereu ai clătinat în cap neînțelegînd de ce și mai ales ce vrea de la tine acest tip ciudat de scriitură nici roman nici jurnal nici eseu nici poezie poate doar cîte ceva din fiecare poate un nou gen literar care se va numi puzzle pentru că ideile evenimentele secundele viața spațiotimpul și mai ales cuvintele nu sînt altceva decât piese dintr-un joc de puzzle întotdeauna va rămîne întrebarea dacă noi fără diferențe de gen fie masculin fie feminin fie neutru sîntem piese sau jucători sau altfel spus cine îl joacă și cine este jucat întrebarea lui cioran referitoare la apariția inexplicabilă a lui eminescu în sînul acestui popor ratat citez din

memorie ce caută aici cel pe care și un budha ar fi gelos rămîne ca un ghimpe în istoria românilor o minte de o ascuțime a profunzimii atît de largă ca a sa nu se poate explica în spațiul carpatodanubianopontic de aceea oamenii încearcă să-i pună nume ștampile poet nepereche geniu unic să și-l apropie prin îndepărtare pentru a nu mai simți golul din ființa lor în posibile comparații cu umbra sa și mă întristez și mă enervez și mă doare nu numai creierul care-mi fierbe în propriu-mi sînge ci fiecare părticică a sufletului care fiind nemărginit și durerea este cel mai tare mă doare neputința nimic nu se mai poate schimba un om nu poate mișca munții decât dacă este fiul lui dumnezeu însă acesta s-a hotărît să nu mai facă copii supărat pe ce au știut să facă oamenii cu singurul său fiu născut nu dintr-o aventură cum s-ar putea crede ci dintr-o dragoste așa cum îmi spun mereu că totuși cei care încearcă imposibilul reușesc pînă la urmă să facă posibilul și nu invers niciodată de data aceasta invers îmi aprind o pipă n-am mai tras de mult deci nu sînt deloc dependent de un drog cum ar fi fost dacă aș mai fi fost fumător de țigări împreună cu alcoolul nu-i așa doamnelor și domnilor constituie ultimele droguri legale mai puțin în amsterdam unde mai există altele și mai puțin în bordeluri unde mai există și altele probabil invenția cea mai inspirată a tuturor timpurilor a fost sexul iar dacă acesta nu a fost inventat atunci cu siguranță bordelurile casele de toleranță cum se numesc în limbaj natural pentru că acolo pur și simplu femeile îi tolerează pe cei mai slab dotați bărbătește dintre bărbați și firește că nu mă refer aici la lungimea penisului care sînt o binecuvîntare pentru societate nu pentru că ar reduce violurile cum se crede chiar dacă este posibil pentru băieții care încă nu sînt bărbați și de aceea ei au voie trag adînc din ultimul fum de pipă de fapt adînc este impropriu spus cînd pufăi adînc fără să trag acesta este secretul cînd pipa se stinge trebuie doar să o reaprinzi și să mai iei o înghițitură de cafea și aceasta poate fi ultima și atunci mai mult zaț decât cafea îți pătrunde în gură pentru că nu ai filtru de cafea și chiar dacă ai preferi să o fierbi metodele tradiționale sînt uneori mai bune privești apoi pe fereastra întredeschisă la zgomotul străzii asurzitor suportabil fiindcă iarăși gîndești că mașinile acelea pot la fel de bine să nu existe și poate nici nu iar tu la fel de bine puteai să fii sau să nu fii părinții tăi puteau să se cunoască abia după ce se căsătoriseră înainte cu altcineva sau deloc pe de altă parte puteai să nu te naști acolo ci aici sau aiurea în mijlocul cosmosului sub formă de praf din coadă de cometă de aceea îmi umplu din nou pipa pînă la jumătate întotdeauna pînă la jumătate ca să fie plină

fum salvez textul din două în două minute nu pentru că mi-ar fi frică să nu se piardă ci fiindcă degetele au învățat să acționeze singure de fiecare dată când mintea stă încremenită într-o literă de-o viață iar trandafirul japonez acoperă jumătate aproape din fereastră a crescut mult de când l-am primit de la o prietenă viitoare franțuzoică dacă mă gândesc că ar putea foarte bine să nu se mai întoarcă din franța să-și prelungească contractul de muncă cu încă un an apoi încă unul pînă cînd la un moment dat toată viața i se va petrece acolo este un loc ca oricare altul pe pămînt însă acum cîțiva ani au venit primii patrupezi care s-au ridicat în două și au trasat niște linii pe hărțile imagine ale limbii pe care o vorbeau din ce în ce mai altfel decît ceilalți limba a prins consistența geografică formele de relief s-au întipărit în cuvinte iar dacă oamenii au spus munte în loc de mountain lume în loc de monde femeie în loc de bărbat firește total arbitrar pentru că puteau spune bărbat pentru a descrie ființa considerată unanim femeie sau masă sau roșu pipă tastatură sau orice alt cuvînt inventat de patrupezi aceia care acum claxonează unii la alții și se încurcă în priorități și manete cu sau fără cuvinte de ocară sau pe scurt înjurături priviți o dată un șofer orice șofer sau privește-te dacă poți cînd ești șofer sau dacă nu atunci cînd ești într-un mediu asemănător de concentrat și dezinhibat în același timp ascultă-te cum nu-ți mai controlezi gura și injuri ca mine sistemul sau guvernul depinde de situație atîta doar că tu nu ai nici un fond pe cînd eu nu am nici unul așa este ambele sînt lipsite de orice logică fond uneori chiar și formă și tocmai de aceea îți crește nervozitatea cînd cealaltă mașină îți taie calea și tot tu trebuie să frînezi și să-l protejezi este aproapele tău necunoscut tot așa sistemul fie că încercăm să-l prindem în termeni ca juridic economic politic administrativ este ceva la fel de abstract ca și aerul în care trăim cu toții fără de care nu putem trăi și pe care nu-l putem anihila căci asta ar însemna anihilarea noastră ceea ce putem face este doar să-l schimbăm să-l îmbunătățim să-l transformăm dintr-un dușman al libertății într-un apărător al ei dintr-un abuzator într-un responsabil dintr-o ciumă cancer al societății care sîntem la urma urmei noi într-un și aici îmi dau seama că nu există cuvinte care să poată descrie imposibilitatea de a crea ceva perfect și nici măcar de a te apropia și atunci te întrebîndu-mă oamenii au alcătuit sistemul sau invers întrebare fără sens și-ți spun și de ce chiar dacă nu o să ascuți sau o să uiți în mod sigur oricare ar fi rezultatul este același omul este neom și eu de acum încolo nu o să mai folosesc alt termen pentru a denumi rasa aceasta ciudată cine știe prin ce

eroare cosmică apărută pe care totuși o iubesc cu ura cu care-mi iubesc și țara limbii mele pe cale de dispariție

cunoscătorii întotdeauna au socotit mandala un drum spre centru un microcosmos analog macrocosmosului așa trebuia să fie omul dacă ar fi existat în interiorul ființei acel sîmbure de divinitate dispărută oricum nu este ușor de desenat am încercat și eu o jumătate de zi pe măsură ce încerci să o desenezi te unești cu ea deveniți una intri în labirinturile-i dătătoare de iluzii optice și realitatea nu te mai poate iluziona în principiu cea mai simplă este o chestie geometrică formată din diverse triunghiuri cercuri jumătăți pătrate incomplete sau completate cu alte linii bineînțeles că o să ți-o arăt și ție oricum nu o s-o reproduci mai întîi sînt pătratele încadrate sînt cercurile pe circumferință cu petale de lotus sau arcuri de cerc iar în mijloc sînt triunghiurile dar nu oricum ci intersectate după o regulă pe care trebuie să o descopăr singur să mă concentrez vîrfurile se termină pe baza altuia care se intersectează cu alte două într-un singur punct unul este cu vîrfurile în mijlocul bazei întotdeauna în mijloc mi s-a spus este buricul pămîntului și al meu în timp ce propria bază stă ca punct de plecare pentru vîrfurile celuilalt și întotdeauna intersecția într-un punct a trei laturi a diverse triunghiuri mă contopesc nu mai respir nu mai mi-e foame mă înzeiam mă înzeiam nu mai muream nu mai muream după cum spunea poetul i se arătase lui un semn și un nod apoi încă unul și altele ghicise intuiția feminină din latura sa drept bărbătească că țara sa era o fereastră murdară înnegrită opacă sau în cel mai bun caz invizibilă și astfel nimeni nu o vedea nu e nimic rău în asta fiecare bărbat o are numai cei mai mulți nu recunosc le e teamă să nu fie considerați homosexuali asta nu are nimic de a face cu sexualitatea la fel cum fiecare are o vină de copil ascunsă o inocență ocultată de zeama de la suprafața cenușie a stratosferei cețoase a individului neom aș putea spune că fiecare are într-adevăr sămînța mandalei omului în interiorul cel mai ascuns al sufletului minții sale dar ar fi în zadar de aceea mă mulțumesc să-ți desenez mandala dacă vrei mai multe mai complexe mai explicate poți consulta cărțile specialiștilor eu sînt doar un zburător rătăcit cum ar fi eliade tucci are o carte întreagă dedicată jung sînt doar cîteva nume o să ai parte de o bibliografie prea bogată pentru a o putea parcurge vreodată

și-mi amintesc așa cum și tu o s-o faci versurile pseudofolcloricedemahala m-ai făcut din om neom când mă piș mă țin de pom când de fapt ar trebui să spună am fost dintotdeauna neom când mă piș mă țin de pom scuipe în lift arunc hîrtii bat copii poluez cu toată ființa și neființa distrug tot ce întîlnesc în cale beau bere rece și mă uit la meciuri fluier huidui claxonez și mai ales înjur mă căsătoresc sau fac copii pentru a perpetua specia de neoameni mă pregătesc de război pentru a mai rări numărul nostru îngrijorător de mare fumez violez mă cac și trag apa care o să ajungă în rîu în pămînt în aer în cosmos extraterestrii o să primească mesajul duhului noastre și o să știe că sîntem aici și o să ne ocolească vorbesc la telefon mănînc margarină pentru că este o invenție diabolică și consumată îndelung poate duce la diverse boli pe care nu aş vrea să le am niciodată și mă alătur celor care luptă împotriva producătorilor de alimente așa-zis îmbogățite chimic de fapt e vorba doar despre o bogăția a lor în detrimentul nostru al celor care băgăm în gură tot ce ne toarnă ei în cap că e bun chimicale pe care lumea nu putea să le mai încapă au venit și-n țara noastră s-avem după ce bea apă și nu-mi vine să cred cînd orice reclamă are nerușinarea să rostească cuvîntul sănătos sănătate bun super excelent cînd e vorba despre adevărate otrăvuri iată ce listă de așanumite e-uri care sună ca eu-ri dar înseamnă cu totul altceva chiar dacă sînt probabil la fel de distrugătoare la urma urmei au fost inventate tot de către neom de cîteva euri pentru alte euri a găsit un prieten pe internet adaosuri suspecte și în fața fiecărei cifre trebuie pus un e mare 125 141 150 171 172 173 240 241 477 adaosuri periculoase 102 110 120 124 (produce tumori pe glanda tiroidă) adaosuri toxice produc boli intestinale 220 221 222 223 224 afectează tubul digestiv 338 339 340 341 407 450 461 463 465 466 produc boli de piele 230 231 232 233 suprimă din organism vitamina bmare 12 200 cresc colesterolul 320 321 atacă sistemul nervos 311 312 produc boli ale aparatului bucal 330 adaosuri cancerigene 123 131 142 211 213 214 215 217 239 621 și eu m-am pierdut în lista aceasta și am renunțat să mănînc măcar margarina și conservele cu adaosuri chimice adică conservanți iar salam doar din cînd în cînd pentru că nu consumul puțin e periculos ci cel frecvent așa cum îl practică neoamenii din țările sărace și proaste ca a noastră în care elemente constitutive sînt incultura prostia nesimțirea ignoranța indolența falsamîndrie inaderențalavaloriadevărate laudadefectelor preamărirea idioților și milioane de altele asemenea cel puțin la fel de multe cît este numărul locuitorilor acestei nețări

am încheiat subiectul acesta nu o să mai vorbesc de acum încolo despre țara mea cel puțin pînă cînd o bombă spirituală nu va lovi mințile noastre adormite și ne va pune pe orbită

dimineața îmi place să stau după trezire încă cîtva timp cu capul sprijinit de brațul drept dacă o privești din față al canapelei sîng dacă din spate și să mă gîndesc la tot felul atunci gîndurile îmi dau năvală de parcă toată noaptea s-ar fi adunat la granița conștiinței și au așteptat să mă trezesc pentru a-și da drumul uneori de cele mai multe ori nu am vreme de ele și sar din pat nemulțumit că iarăși începe o zi la fel ca celelalte cînd trebuie să merg la muncă oricare ar fi aceea în loc să stau să scriu sau să citesc sau să mor de inaniție noroc că am terminat să fac pe agentuldevînzări nu că ar fi fost o meserie mai rușinoasă decît alta orice muncă ar trebui să ne rușineze la fel pentru că toate sînt în slujba demonului din noi și din portofelul lumii moderne care are regulile ei proprii așa cum și comuna primitivă le-a avut la fel de absurde numai că altfel plouă acum din nou de cîteva zile nu mai vrea să se oprească decît cîte puțin cîteva ore zile apoi începe din nou ca și cînd zilele însozite ar fi doar momente de răgaz ale ploii plecată după cafea la alimentara după bere după caz și atunci e firesc să stau și să mă întreb la fel am putea spune despre continente că nu sînt decît niște insule pierdute prin oceanele mărilor cînd de fapt mările acestea stau ca într-o găleată spartă de pămînt lichefiat eunul nu mai înțelege nimic poate că așa este și dezirabil à que bon să înțelegi gîndurile nu se mai opresc dacă le lași să zburde și cum să nu le lași cînd ele sînt singurele care mai pot să zburde în această lume de vis nu în sensul că este ideală ci ireală

mai răsfoiesc din cînd în cînd cîte un ziar dar cel mai des cîte o revistă de cultură și de fiecare dată mă întreb cum de s-a ajuns în situația asta de-a lungul istoriei progresului civilizației regresului culturii neomul este tot mai puțin interesat de valori de fapt este și absurd sau cel puțin comic să mai vorbim de valoare în lumea pe dos singurele valori apreciate sînt nonvalorile cum ar fi banul și tot ce se poate cumpăra mai vizibil cu el mașini străine vile cu piscină arme nucleare liniștea zilei de mîine în nici un caz pacea cu atît mai puțin omenia niciodată apoi mai gust puțin din cafeaua amară și-mi promit că o să merg într-o bună zi la dentist o plombă veche mai veche decît lumea îmi face acum după dispariția

tuturor plombelor mici probleme uneori cred că însăși durerea insuportabilă de cap pe care o am periodic se trage de la ea și atunci mă gîndesc ce-ar fi dacă măseaua a puroiat intern și s-a ridicat pînă la creier și o să-mi pierd într-o bună zi viața sau luciditatea ce-ar fi

la un moment dat mi-a venit să pun punct norocul ghinionului tău că nu mai aveam puncte la ce bun să scrii oricum cititorii vor uita tot ce au învățat pe de rost în școală poate doar cîte o poezie pe alocuri greșită reproducere nici nu se poate face altceva cu poeziile ori le inventezi ori le înveți pe dinafară pe cele gata inventate și alese la împlinirea zidului de apărare al unor miniștri sau critici ce se perindă fără oprire prin ministerele literaturii dar ca să extinzi la un întreg sistem de învățămînt metoda benzii magnetice este de-a dreptul criminal și uite de aceea încă nu m-am oprit și nu o să mă opresc niciodată de unde ai putea și tu deduce ca și mine paralogismul că nu sînt muritor ei bine îți spun eu că nici nemuritor

citind reflecțiile lui borges despre reflecțiile altora despre aporia lui zenon și a lui ahile împotriva broaștei țestoase mi-am dat seama cîtă distanță este între teorie și practică între logică și pietonul călcat de mașina care mergînd cu o viteză de zece ori mai mare decît el nu ar fi trebuit să-l ajungă niciodată și totuși dacă nu numai că l-a ajuns dar l-a și omorît rezultă faptul că ahile de fapt nu și-a dorit niciodată cu adevărat să întreacă broasca așa cum nici șoferul nu a vrut să intre în pușcărie și totuși a intrat deci a cîștigat pariul cu logica sau respectiv paralogica însă ce folos

așteptarea este cea mai greu de suportat pentru că de fiecare dată apare pericolul să uiți pe cine iar așteptarea cuiva să se transforme în așteptarea godotului din tine însuți din fiecare rîști să te întâlnești cu cel ce ești de fapt tocmai atunci cînd nu vrei nu te aștepți nici nu te gîndeai că ar mai fi posibil și de aceea vei rata întâlnirea oricît de repede ar sosi persoana așteptată de aceea avem nevoie de droguri cum ar fi cafeaua alcoolul marijuana precum și toate celelalte care îți pot da sau nu dependență depinde de tine întotdeauna de tine niciodată nu trebuie să dai vina pe altcineva nici măcar pe sistem de data aceasta nu orice îți modifică starea conștiinței și te duce într-alte lumi ale noastre lumi la fel de posibile ca și aceasta și ai vrea să nu te mai întorci tocmai atunci cînd medicii de la

urgente te-au primit și-ți șochează inima cu un curent de câțiva amperi și o tensiune de câțiva volți asta ei știu mai bine au calculele lor graficele lor probabil norma de îndeplinit zilnic minim trei resuscitări patru respirații gură la gură cinci palme la fund și deschid ochii întrebându-mă unde am ajuns de e atîta lumină albă în jur și tu îmi zîmbești ești asistenta cea nouă mai tânără și de aceea cea mai drăguță ți-aș putea ghici formele trupului dacă le-ai avea pe sub halatul de pînză imaculată de pete roșii de la alți pacienți nu de la mine nu-i așa pentru ochii mei de acum e ca și cum nu l-ai purta încă nu m-am trezit de tot și de aceea pot să-ți aud chiar și gândurile oare de ce ai făcut una ca asta gîndesc crede-mă nu intenționez să mor nu sînt nici un drogat dependent dar trebuia să aflu ce e dincolo probabil am exagerat încerc să-ți răspund și mă simt una cu tine și nu doar atît ci gîndul însuși și patul pe care zac și faptul de a zace și lumina și intensitatea ei păsările din copacii de afară și afară și înăuntru sînt medicii care urlă din nou îl pierdem și curentul electric care-mi trece prin electrozi pînă pe pielea puțin afumată a pieptului sînt moartea care așteaptă nehotărît și viața care mă reîntorc în mine și zîmbetul pe care-l regăsesc pe buzele tale și respirația ușurată a medicilor ei nu au de unde să știe sînt mulțumescul pe care apuc totuși să li-l dau înainte de a adormi și de a visa că sînt întins într-un pat de spital lumina cade discretă învăluitoare alburie albastrie sînt bineînțeles gol pentru că acum îmi dau seama că de-abia m-am născut încă mai port durerea mamei în mine dar nu-i nimic o s-o uit cînd mă voi trezi sau cînd voi crește sînt în banca primei clase din prima zi de școală învățătoarea care seamănă bine cu tine asistenta medicală nu cu învățătoarea mea face prima prezență din prima zi de toamnă adevărată toți copiii răspund aici ridicînd mîna să poată fi văzuți iar cînd vine rîndul meu răspund și eu prezent așa auzisem că se face la școală învățătoarea mea cea adevărată a zîmbit atunci acum tu ai izbucnit de-a dreptul în rîs și m-ai îmbrățișat erai și tu goală întinsă alături de mine în patul meu de cămin studentesc nu-mi aminteam dacă făcusem dragoste sau urma să facem de aceea priveam tavanul de la înălțimea patului de sus din cele două suprapuse cum făcusem cu două perechi pentru a economisi spațiul mult prea neîncăpător pentru cinci persoane apoi te-am acceptat și pe tine care nu aveai unde locui chiar dacă erai de la istorie și noi de la filosofie erai oricum prietenul lui gilbertu prietenul meu pe care nu l-am mai văzut de câțiva ani și șase persoane într-o cameră de cămin nu e numai prea mult este de-a dreptul aberant și totuși am supraviețuit pentru că eram prieteni chiar și cînd ne

certam stăteam întins pe spate pe un pat de frunze din pădurile de la marginile clujului îl îndrăgesc la fel de mult dar mă enervează la fel de mult în frunte cu primarul lui în trei culori¹ și cu populația lui care mă dezamăgește mai mult pe zi ce trece ca și a țării ca și a continentului ca și a lumii ca și a universului orașul în sine nu este de vină și nici universul atunci m-ai atins ușor cu cîteva fire din părul tău pubian sau poate era o pană pe care ai găsit-o ieșind din pernă și ai ajutat-o m-am scărpinat puțin și am deschis ochii prima dată nu știam unde mă aflu pe care pat și mai ales în ce moment

cînd am ajuns la momentul de mai sus degetele mele învățate cu tastele independent de gîndirea mea au apăsă un ctrl s apoi au continuat să scrie după circa două trei rînduri mesaj error de la dușmanul nostru programul nostru prietenul close am redeschis wordul tot ce am scris după moment se pierduse m-am bucurat totuși că apucasem să salvez pagina scrisă înainte pentru tine cel care acum nu ai de unde să știi ce a urmat pentru că nu am mai putut completa textul și apoi l-am uitat eu însumi mă întreb oare o să fie uitat pe veci sau o să revină la un moment dat cine știe unde cine știe cînd într-adevăr totul este un joc cît se poate de serios aproape ca jocul de-a viața numai că puțin mai complex complet serios

ca într-un joc de copii pe care-l jucam pe vremea cînd nu știam că unele jocuri de copii sînt descendente de drept ale unor rituri de inițiere mai ales imaginează-ți un cerc format din copii ținîndu-se de mîini și cîntînd așa cum am cîntat și eu podul de piatră s-a dărîmat a venit apa și l-a luat vom face altul întotdeauna altul pe mal în jos altul întotdeauna altul mai trainic și mai frumos de ce s-a dărîmat totuși podul doar era de piatră și de cînd poate apa să care ditamai pietrele cînd și cele mai mici plate rotunde dacă le arunci cu oarecare dibăcie fac două trei zece broaște apoi se scufundă și calci cu picioarele goale pe ele în apa rece repede de rîu de munte preferatul meu pentru că nu poți să faci baie dar poți să te uzi și să te călești pentru că să nu uităm pielea de om este de fier pe cînd cea de neom cum sîntem cu toții de cîrpă ce se înmoaie odată cu jegul secolelor aș fi vrut să mă nasc mai bine la începutul vremurilor ba chiar înaintea lui dumnezeu care e veșnic este și aceasta o formă de negație after all cum zicea vorba strămoșească înainte să o exportăm așa cum am exportat

¹ te las pe tine să scrii care:

tot ce aveam mai bun și am rămas în lume doar noi neoamenii unde ești tu diogene am nevoie de lampa ta sau de tine eminescule ca să scrii doine și andreimureșani în fiecare zi să ne ținem de mână și să urlăm împreună în toate piețele care nu pot fi decât publice în gura mare ale lumii voi să te văd iubito nu fericită mare dar bineînțeles că nu-mi vei înțelege dorul nu vei știi să-l prețuiești așa cum nu i l-ai prețuit nici lui nici primului dacă aș avea vocea tunetului aș tuna cuvintele de care mă împiedic mereu dacă aș fi trăznit aș fi trăznit eu mai întâi toate blocurile lumii toate casele cocioabele grotele palatele pivnițele corturile lumii dacă aș fi foc aș fi ars mai întâi toate hainele după care vă ascundeți abia apoi pădurile cutremur aș cutremura munții și i-aș preschimba în câmpii vulcan aș acoperi mările râurile lacurile ghețarii abia apoi v-aș aduna pe toți în vasta unica incomensurabila câmpie ce acoperă acum ce a mai rămas din pământul altădată înfloritor nu vă uitați la mine nu din vina mea s-a autodistrus ci din a voastră că ați inventat zi de zi alte arme alte metode alte forme de a vă distruge unii pe alții și respectiv pe mine pământul care v-am adăpostit abia atunci aș da drumul ploii cu gheață peste trupurile voastre arse goale nu ați mai avea unde să fugiți unde să vă ascundeți voi fi plat ca o foaie de hârtie și vă voi biciui cu rafale de foc apă gheață la un loc amestecate într-un cocktail ce nu va lua sfârșit decât o dată cu sfârșirea voastră cu sfârșitul abia atunci veți înțelege vă veți căi firește că va fi prea târziu abia atunci pământul va fi un paradis când rasa neomului va dispărea complet pentru că dacă noi împreună cu dumnezeul din noi am născocit din mințile noastre lumea așa cum este tot noi împreună cu demonul din noi vom născoci din mințile noastre distrugerea ei apoi o vom inventa din nou și iarăși o vom distruge din nou o vom gândi fiind condamnați de destinul nostru ciclic pe care ni l-am făcut să repetăm ceea ce nu știm să păstrăm să ne reîntoarcem de unde am plecat să ajungem la capăt iar acesta să fie mereu punctul zero fiindcă se știe nu-i așa că orice cerc este de fapt o linie infinită

plouă din nou și nu se mai oprește septembrie este luna cu cele mai multe zile ploioase de pînă acum să nu se aștepte totuși să primească și un premiu m-am învățat minte și la fiecare pauză de o gură de cafea salvez textul acesta este avantajul și dezavantajul de a folosi computerul eu nu am uitat că nu este decât o altfel de unealtă în mîna scriitorului în mîna este impropriu spus dar mă înțelegi nu-i așa de data aceasta am fost ceva mai explicit în încîlceala înșiruirii pieselor de puzzle care sînt cuvintele

ba nu de fapt chiar și literele alfabetul este un puzzle cu douăzecișipatru douăzecișiceva de litere depinde de cel japonez rusesc bulgăresc arab sancrit etc nu mă pot apropia așa că vorbesc despre cele cu caractere normale pentru noi anormale pentru ei obișnuința este de fapt cea care ne dă matricea normalității însă e clar cît de îngustă este aceasta mintea neomenească însă este un puzzle cu posibilități nelimitate de combinare a pieselor regula este simplă poți combina oricîte litere dacă rezultatul este un cuvînt care există în limba respectivă poți combina oricîte cuvinte dacă rezultatul este o propoziție cu sens poți combina oricîte propoziții dacă rezultatul este un text inteligibil vei spune că ai auzit și tu de arbitraritatea semnului eu îți voi spune că nu are nimic de-a face una cu alta aia era lingvistică apoi filosofie ăsta este un joc fie el și de-a viața și moartea este jocul minții care singură poate crea și singură poate distruge lumile joc care nu respectă nici una dintre regulile de mai sus poți observa și singur asta de aceea este un metajoc de metapuzzle este o metateorie care nu se va putea niciodată aplica în practică aici firește răsflăm cu toții ușurați ce ne-am fi făcut dacă și nici transpune în imagini cinematografice cum își dorește orice scriitor ce regizor ar fi îndeajuns de nebun de lumea asta să se apuce să filmeze gânduri culori melodii structuri etficiuri și negațiile lor un film are nevoie de personaje de acțiune de sex sau chiar dacă nu măcar de peliculă respectiv casete video dacă e film de televiziune spune-mi tu un regizor care să le aibă pe astea și atunci eu voi fi gata să negociez cu el drepturile de autor pentru o neecranizare a unui ne joc pentru neoameni

și pentru că plouă neînterupt sau pentru că așa vreau eu nu am mai ieșit de cîteva zile din casa apartamentului camerei în care stau ca o cîrtiță la soarele lămpii sau a monitorului sînt ca o plantă de apartament dacă mă uzi bine pot trăi veșnic în fiecare zi în unele cazuri cum ar fi trandafirul japonez cel mare sau o dată la cîteva zile arborele de cafea de exemplu ascult împreună cu florile muzică un alt avantaj la servire al computerului este că poate să-ți și cînte i'd love you to want me suficient de tristă ca să mă apuce plînsul într-o altă viață sau într-o altă lume acum începe foreigner say you will say you won't și mă gîndesc că într-o altă viață cu siguranță am fost un american de rînd numai așa se poate explica slaba mea aderență incapacitatea de a învăța fără efortul suferinței limbi străine nici limba mea maternă de atunci nu am putut-o vorbi ca lumea pînă nu m-am dus la fața locului și mi-am dat drumul cum se spune și

trebuie să constat că din prima clipă m-am simțit al naibii de acasă nimic nu m-a impresionat nici zgîrienorii downtownului philadelphiei mai întâi cei ai newyorkului pe vremea aceea cele două turnuri erau imense pluteau spre cer nu spre pământ nici miami washington sau cleveland poate puțin lasvegasul era altfel decît mi-l aminteam eu s-au construit multe cazinouri noi este așa cum spunea robertdeniro în cazinoul lui scorsese ca un disneyland se împarte acum în lasvegasul vechi cu străzile pline de primele cazinouri rămase nedemolate cu luminile aiuritoare tears in heaven cîntă eric clapton și lasvegasul nou cu cazinouri imense întinse pe hectare întregi copiind cele mai celebre locuri avem așadar parisul inclusiv cu un turneiffel nu chiar așa de mare dar suficient pentru a avea un lift care te duce pînă sus foarte sus de acolo se poate vedea întreg orașul și mai ales peste drum fîntînile belaggio care au fost pentru mine atracția numărul unu a orașului cazinourilor firește eu nu m-am dus acolo să joc să pierd banii pe care nu-i aveam și un arcdetriumf care copia perfect originalul veneția cu canal și gondole am servit masa pe malul pseudocanalului riogrande piramida egipteană cu ascensoare care merg oblic pe interior de la bază înspre vîrf și cu lumina orbitoare la început în vîrful exterior al piramidei a fost nevoie de intervenții pentru a o da mai încet că deranja ozeneurile castel de basm insulă de pirați sahară cu cămile palat roman ba chiar al lui cezar însuși și mai ales stratosferă bilă de sticlă cocoțată în vîrf de turn grandios de beton ce avea deasupra nu altceva decît un carusel a roller coaster sau un montaigne rousse oricum s-ar numi și în mijloc pe încă un stîlp mare de fier cîteva scaune care te aruncă în sus cu viteza gîndului care îți îngheață odată cu inima noroc că durează numai cîteva secunde îți este de ajuns pentru cîteva zeci de minute apoi mai vrei o dată ai voie oridecîteorivrei dacă plătești de fiecare dată ca un american mediu ce am fost în lasvegas nu am fost decît ca vizitator român ce mai e o nebunie dar am preferat mai mult cățăratul pe munții lipsiți de vegetație din jur pe stîncile roșii din apropiere respectiv coborîtul în marele grand canion de unde am amintiri care nu se pot povesti îmi pare rău dar am un album și cîteva fotografii luate chiar de aparatul meu ți le pot arăta tot fără comentarii cînd o să mă vizitezi dacă o să o faci vreodată cuvintele chiar nu au nici un succes în fața naturii la fel m-am simțit și cînd am coborît prin strunga dracului de pe negoiu acum cîntă queen dumnezeu să-l ierte we wiiill we wiiill rock you uite așa m-am cufundat în amintiri parcă de ieri și de azi și de altădată știi tu la care dată mă refer nici tu îți amintești la fel de bine

- piesă -
 (încă
 nejucată pe
 marea scenă a
 teatrului lumii)

furată de același autor din volumul de poezii unde nu-și are locul și de aceea o s-o lase acolo brainstorming premiat cu un premiu neonorat de aceea anunț editura axa că i-am retras dreptul de a-l publica/onora și că o s-o fac eu însumi cînd o să am chef dacă o să am vreodată

decor:
 un teatru probabil
 de păpuși

personaje:
 leul lupul vulpea mielul

dialoguri:
 (ne) - real - e
 - iste

muzica compusă de:
 mahler plus madonna egal mahlonna

costume:
 alexandermcquinn (dacă o să fie de acord)

efecte speciale:
 moartea făcînd striptease fără muzică

scena I

 sînt om cred doamne
 tînăr sînt

scena II

cînd ceasul îți va bate
 secundele-napoi
 cînd floarea vîrstei tale
 va ofili
 cînd tu nu vei fi unul
 ci doi

îndoi-te-vei-atunci-de-ea

scena III

un apus de soare în stînga scenei un răsărit de soare în dreapta
 scenei
 un apus de lună în spatele scenei un răsărit de lună în fața scenei
 în mijloc o fîntînă arteziană în care se scaldă goală moartea
 rînjind prostește

scena IV

de toate și de tot
 m-am mirat
 numai de tine
 nu

scena V

mielul fugărește vulpea
 lupul
 leul

- cortina -

mi-am tot promis că o să scriu despre televiziune și manipulare dar oare ce ar fi de spus cînd termenii sînt monodirecțional sinonimi pentru că televiziunea înseamnă numai manipulare pe cînd manipularea se poate face nu numai prin televiziune cam asta ar fi tot ce am avut de spus plus că prin aceasta televiziunea este mai mult decît orice altă media aservită diavolului din noi oricîtă față umană ar avea el cînd am auzit la o emisiune ce dorea să dezbătă spinoasa problemă a violenței în massmedia cum spunea un director de știri cu nerușinare că singurul lucru pe care el n-o să-l facă va fi să mintă telespectatorii asta e pe americănește bullshit să ascunzi unele părți ale adevărului să accentuezi altele să prezinți doar ce vrei doar ce trebuie doar ce e dictat de cine știe cine de nu știu cine cum spunea fratele alexandru poetul căprariu în povestea sa roluri pe care le joci cu frenezie asta nu e minciună nu firește că nu este manipulare directorul de știri a uitat să spună că procesul este interdinamic publicul poate cere ce vrea dar dorințele lui se formează se cultivă tocmai de massmedia după bunul adică maleficul său plac la fel este peste tot dar ca să revenim iar în situația realităților ireale românești mi se pare că toate televiziunile în primul rînd pentru că au cea mai mare priză la public respectiv influență dar de fapt presa în general au început a se da bine cu puterea n-am mai auzit de mult în afară de vreo două trei ziare sau reviste nu criticile atît de necesare ci măcar punerea degetului pe rană indicarea realității a stării de fapt cum stăm pe ce poziție cît de mult ne-am degradat pînă unde se întinde vorbăria și de unde încep faptele nimic din toate astea doar povești speranțe termene expectanțe care după ce nu se împlinesc se scuză au fost alte priorități

durerea mea
de cap
nu e

din lumea
aceasta
de aceea
nimic
de aici
nu

o poate vindeca

(să nu crezi că textul de mai sus e poezie, fiindcă nu e)

aseară chiar înainte de culcare a sunat cineva la ușă nu i-am deschis pînă nu a insistat ore întregi ne-am așezat în bucătărie pe colțar la masa unui pahar de țuică de prune de prima calitate mi-a mărturisit că a venit din spațiu tocmai la mine pentru a-mi dezvălui un secret pe planeta lui se vorbește o singură limbă mi-a spus asta chiar era ceva ce mă interesează îți dai seama cum s-ar rezolva veșnica problemă a traducerilor așa că i-am mai turnat un pahar l-am îndemnat să continue să-mi explice să înțeleg era problema mea a lui să povestească cît mai clar acum cîteva sute de ani și ei erau împărțiți în multe popoare de limbi pînă cînd un profet aș spune eu un conducător a spus el a avut ideea de a inventa limbajul universal limba păsărilor i-am spus eu originară înainte de amestec nicidecum mi-a spus matematică mai exact cifrată la propriu matematica este universală și tot astfel sînt și numerele m-am mirat de simplitatea ideii dar tot nu înțelegeam cum fiecare cuvînt mi-a explicat primește un echivalent numeric cîte cuvinte sînt într-o limbă cincizecidemii osutădemii poate mai multe i-am mărturisit că nu le-am numărat niciodată da dar importante esențiale fondul principal de cuvinte plus cîteva alte necesare des utilizate sînt maxim zecemii i-am arătat micul meu dicționar românenglez sau chiar cel francezromân au circa cincisprezecemii se laudă editorii și multe cuvinte pe care le găsesc în texte nu le găsesc acolo dar sînt suficiente pentru a putea povesti da am spus dar scrie se îmbătase deja și nu am vrut să-l enervez cu îndoielile mele așa că l-am lăsat să continue fiecare cuvînt în funcție să zicem de frecvența cu care este folosit aici guvernele trebuie să se pună de acord o dată pentru totdeauna primește un număr numărătoarea începe de la 100 numere de două cifre fiind dinainte rezervate iar cifrele sînt pur și simplu cifre nu am mai întreb de ce deja începuse să gesticuleze să zicem masă 317 la fel în engleză table 317 în franceză germană italiană 317 în toate limbile pămîntului masă va avea numărul 317 pentru că orice limbă ai vorbi masa nu poate fi decît masă scaunul scaun ba pardon de expresie am intervenit din nou în limba română scaun înseamnă și căcat mereu întreabă doctorii de el dar pentru el vom folosi 555 e bine da fie și tot la fel vom proceda cu fiecare cuvînt dintre cele zecemii esențiale îți dai seama cînd o să scrii 317 tot pămîntul o să înțeleagă că ai scris masă și că toți o să vorbească aceeași limbă bineînțeles vouă o să vă fie greu să învățați noile cuvintenumere o să vă folosiți de dicționarul unic numericromân așa cum fiecare popor o să aibă nevoie doar de un singur dicționar numericlimbalor unde limbalor este limba fostă maternă a poporului

respectiv pentru cei care doresc cuvinte elevate pe care oricum nu le știi fără dicționar explicativ nici în limba ta o să există dicționarul complet pentru că este totul informatizat va fi extrem de simplu să-ți accesezi computerul din cap pentru a găsi cuvântul dorit da o să vă fie greu acum dar copiilor nu pentru că de la bunînceput o să înceapă să învețe limba universală fără să mai știe că există și alta mai maternă o s-o învețe dacă vor ca pe o limbă străină așa cum am învățat și noi mi-a spus înainte să-i mărturisesc că în primul rînd este o utopie în al doilea rînd o prostie și de-abia în al treilea deci cel mai important plictisitor am adormit cu capul pe masă și m-am trezit cu el pe pernă ceea ce poate însemna că doar am visat atunci de ce îmi mai stăruie în minte gustul plictiselii chiar dacă vor înțelege toate populațiile pămîntului cum o să sune adică să arate o propoziție plină de farmec cum ar fi nu credeam să-nvăț a muri vreodată 8901 3421 6793 4325 100 8547 9756 ce planetă stearpă mă gîndeam în timp ce mă îmbrăcam trebuie să fie și atunci am realizat că uitasem să-l întreb ce-i mai important cum se numește locul de unde vine probabil că mi-ar fi răspuns 15678942906

atunci am pornit spre piață pe drum m-a oprit ciocnindu-se de mine o babă care arăta ca vrăjitoarele din imaginația copilăriei mele am privit-o cum se îndepărtează schiopătînd și nu știu de ce am urmat-o și am urmat-o și am pînă s-a făcut seară abia atunci mi-am dat seama că se făcuse seară la naiba îmi zic unde o să dorm în pustietățile astea îmi face semn să o urmez abia acum cînd mă vede că șovăi într-o hrubă subpămînteană ce să fac spune și tu simt că mi se micșorează pulsul o fi doar din cauza fricii așa că intru bună seara îmi face semn să iau loc între mine și ea este doar masa mucegăită cu globul de sticlă de cristal mă corectează ea peste care își plimbă acum mîinile cu degete noduroase cu unghi negre lungi ascuțite nu-ți mai fie teamă ok îi zîmbesc dar nu e zîmbet ci seriozitate cînd privim în globu-i și văd universul de fapt o parte a lui pentru că e absurd să crezi că poți cuprinde infinitul universului împreună cu curbura spațiului de la plusminus infinit sînt multe multe stele asta e clar se apropie galaxia noastră apoi sistemul nostru solar pe acesta pot și eu să îl recunosc chiar dacă habar n-am cum arată apoi planetele rotindu-se în jurul soarelui pămîntul continentul țara locul pustiu noi înșine și globul de cristal de pe masă în care se vede întreg universul sau în fine măcar o parte a lui apoi galaxia sistemul solar planeta continentul țara locul globul de cristal în care se vede nici nu-mi

mai amintesc de cînd nu mi-am mai cumpărat o haină nouă este la fel ca și una veche pentru că orice haină nouă se va învechi de aceea nu are nici un sens să faci cumpărături mai bine ar fi să umblăm goi toți total ce lovitură am da nu numai industriei ci și fotomodelelor și creatorilor lor o prezentare de modă s-ar transforma într-o prezentare de nuduri și pentru că la fel am fi toți nu ar mai interesa pe nimeni parcă le văd pe toate pseudozînele lumii moderne plîngîndu-și de milă la oficiile de șomaj ar mai avea totuși o șansă să se prostitueze însă în multe țări stupide prostituția este interzisă dacă aș fi președinte rege prim ministru împărat cancelar administrator de bloc și proletar ar fi prima măsură pe care aș lua-o legalizarea iar dacă aș fi neom de afaceri aș investi în primul rînd aici abia apoi în modă dacă ultima ar putea dispărea prima în nici un caz noi toți la un loc și fiecare separat sîntem niște prostituate arestați-ne și arestați-vă pe voi înșivă arestatorilor o lume întreagă de arestați cu un întreg glob pămîntesc închisoare ceea ce de altfel este chiar realitatea dar asta se știe așa că nu o să o mai spun și eu încă o dată oricum se va uita așa cum am făcut și eu nu este într-adevăr o binecuvîntare faptul că neomul a fost prevăzut încă din construcție cu acest curios mecanism de apărare

uitarea vine și pleacă pentru că oricît de uituc ai fi nu există să nu uiți însăși uitarea la un oarecare moment dat ales de către computer în mod absolut aleatoriu de parcă întîmplătorul este tot una cu absolutul

absolutul este totuna cu întîmplătorul dacă nimic n-ar fi întîmplător atunci n-am putea vorbi de absolut dacă totul este în schimb așa atunci este clară implicația lui ca a unui copil care nu s-a mai jucat de mult prin mințile noastre în clipa în care gîndirea va înceta să și să se gîndească universul va înceta să existe

ce-ar mai fi de spus la această clipă de sfîrșit de sfîșiere retroactivă reciprocă privesc în jurul meu toate sînt la locul lor nimic nu pare a se fi schimbat și cu toate acestea simt că nimic nu mai e la fel ca ieri ca acum o secundă nici eu sau mai ales pentru că nici eu aș mai bea o cafea dar renunț un ceai negru sau poate chiar verde dar trebuie făcut mai bine m-aș întinde pe pat și aș sta în nemișcare o clipă un secol și mai bine să treci și pe la mine să mă despietrești înainte cam cu o secundă de sfîrșitul vieții mele pentru a avea timp suficient s-o revizuiesc și adăugesc pentru

următoarea ediție sau traducere înaintea sfârșitului lumii care piere odată cu mine îmi pare sincer rău de tine cel nepăsător te-am creat odată cu mine pentru a mă putea uita vei păși pe tărîmul celălalt în același timp cu mine cum vrei să o iei înainte să bătătoresți cărarea știu întotdeauna ai fost un deschizător de nedrumuri neumbrate neumbrite de roua serilor de iarnă cînd ai fi ascultat și tu o poveste cu strigoi dar nu avea cine să ți-o spună toți dormeau chiar și moșul a trebuit să ți-o inventezi singur poate atunci poate niciodată ți-ai descoperit un fel de talent de a remodela substanța cenușie în figuri de ceară ai fost primul care ai deschis un astfel de muzeu mult mai celebru poftiți intrați este deschis la intrare închis la ieșire telespectatorii se întrebau cum este totuși posibil să intre o mie de oameni și să iasă zero pînă au descoperit secretul erau ei înșiși figuri de ceară la fel de celebre așa cum ești și tu este suficient să apropii flacăra lumînării conștiinței tale pentru a te topi te-ai amesteca cu ceilalți într-un imens bol de lut cam cît everestul așezat cu ușurință deasupra vulcanului să zicem etna cu o lingură de micimea semilunii v-aș amesteca stai liniștit nu o să mă opresc nu o să vă las să vă prindeți sau să vă evaporați aș turna amestecul unitar incolor într-un creuzet sferic de aici pînă la soare aș da astfel viață celei mai reușite lumînări capabilă să ardă din interior înspre exterior încă cîteva milioane de ani cînd soarele s-ar stinge aprinzînd-o ai fi și tu unul dintre miliardele de salvatori ai pămîntului la căldura și lumina ta se va naște o nouă specie o nouă ființă o voi numi după chipul și asemănarea sa și nu după a noastră este mai bine să ne amintim greșelile trecutului pentru a nu mai trebui a le repeta și da mai departe

înainte de a mă trezi stau cu mintea golită de gînduri îmi mai trece prin celule cîte o melodie pe care nu o pot alunga și atunci ea profită și se repetă obsesiv de exemplu astăzi dimineață era un refren bisericesc pe care l-am auzit duminică acum mi-a trecut pentru că i-a luat locul un refren laic al lui john denver o să-l pot alunga și pe acesta numai cu un altul dacă stau să mă gîndesc bine m-am întors în antichitate la argumentul celui de-al doilea neom argument la fel de slab ca și cel ontologic argumentul ontologic al celui de-al doilea cîntec însă este irefutabil dovadă stă chiar mintea mea pe care o s-o pun după moartea veșnică la dispoziția cercetătorilor în speranța că pînă atunci nu o să mai existe cercetători și de aceea vor trebui reinventați astăzi este soare așa a fost și ieri este un început bun de octombrie lună cu treizecidezile și încă

una dar niciodată nu voi ști dacă acesta încă una este prima ultima sau oricare dintre poate acesta a fost destinul meu să nu știu totul este ca el însuși să se schimbe pe sine însuși fără a ține cont de părerile mele din start preconcepute pentru că au fost concepute cu mult înainte de a mă naște eu de aceea mai poartă numele și de prenatale și există pentru ele în viitor clinici aparate manuale moașe științe exacte și mai puținexacte teoria și practica predării lor se învață încă de pe acum dinainte de a învăța să mergi să sugi să respiri

dacă aș mai fi poet ca pe vremea cînd meritam aș scrie o odă cafelei așa cum altul a scris una închinată privighetoarei dînd naștere numeroaselor controverse critici aprecieri ba că face o eroare între specie și individ ba că este o intuiție minunată ba așa ba nu la mine ar fi mult mai simplu așa cum sînt toate lucrurile obișnuite pînă nu beau prima gură de cafea nici mintea nu lucrează limpede nici vezica ca să nu mai vorbim de inimă care se bucură cel mai tare am auzit că preaneagra provoacă tahicardie nu creșterea tensiunii ceea ce echivalează cu fugitul pe scări a zece etaje fără să fi mișcat un deget nu e bine pentru că e o păcăleală nu antrenament fizic înseamnă că voi bea inconștient la fel de multă însă de acum înainte conștient de ce face de ce nu

aici o să rămîn pe veci dacă nu o să mă trag vreodată cu apa îmi ziceam pe vremea cînd rămăsesem bătut în cuie dar ce zic din nou eram ușa de la baie și apa de data aceasta nu mai doream să fiu decît eu însumi cel ce sînt să-i pot răspunde fără frică lui moise să număr împreună cu pitagora numerele sacre sau să le descifrez odată cu cabbaliștii mă enervez foarte rar greu însă puternic pînă la crizare ar spune specialiștii nici eu nu aș vrea să fiu lîngă mine în acele clipe pentru că am tendința să mă rănesc de aceea mai bine fug îi mă las singur într-un pustiu un vid fără culoare imateria din care s-a născut vidul neputînd atinge ceva riști să rămîi întreg poate doar la minte nu asta nu mai depinde nici de tine ci de felul în care jucătorul aranjează piesele cînd o să-mi fac fabrica de inventat jocuri o să-l creez pe cel imaginat odată este un simplu exemplu de logică binară¹ este arborele vieții al răscrucilor fiecare despărțindu-se în alte două posibilități jucătorul trebuie de fiecare dată să aleagă una din

¹ vezi figura

ele ca în viață de fapt chiar așa i-ar putea fi numele jocul vieții continuarea în numărul viitor

am citit undeva că neomul de aceea nu poate vedea unicorni pentru că vede doar ce a fost învățat așa putea spune că tot de aceea unii văd alții nu fantome ozeneuri strigoii extraterestri mesaje ascunse în sticle sau în cărți sufletele celor morți trecutul ori viitorul descoperirea asta extraordinară cartea cărților jocul jocurilor de aceea

faptul că se vorbește de se caută se găsesc întotdeauna precursorii la un anumit moment dat ai vreunei opere scriituri roman poezii continuări de duceri mai departe a îmbogățirii a unor desăvârșiri a temelor lăsate moștenire mă face să-mi închipui un sens ascuns sîntem ca niște constructori de-a lungul timpului lung ce pun cărămizile unui zid nesfîrșit o generație continuînd munca lăsată baltă de dispariția altei generații care a continuat-o pe cea dinainte și nu neapărat în această ordine prestabilită ci tocmai că într-o dezordine aparentă care sporește efectul un scriitor al secolului al nouăsprezecelea își poate pune cărămida sa tocmai peste a unui poet orb din evul mediu lîngă a lui homer din dreapta a lui kant în stînga multnecunoscute sînt cărămizile domnului un zid simbolic a cărei utilitate îmi scapă dar a cărei inutilitate practică o intuiesc dacă este adevărat că fiecare suflet care se înalță din trupurile noastre completează locul lipsă dintr-un suflet universal la fel trebuie să fie și cu spiritul

deschid ușa minții poveștii unei persoane necunoscute pînă în clipa de față cînd tocmai i-am deschis ușa și a intrat fără să spună o vorbă s-a așezat în tăcere apoi înainte de a apuca eu să întreb ceva tocmai pentru a preîntîmpina spusa mea a început o poveste a fost odată ca niciodată un regat virtual încă nedescoperit de internetul din mințile noastre nelocuit fiind era sterp pînă cînd într-o zi a trecut pe deasupra în picaj liber un vultur neavînd unde să se așeze a apărut primul copac fără frunze pe care a aterizat flămînd au apărut primii șoareci pe care i-a vînat obosit a răsărit odată cu noaptea luna a dormit și a visat trezit au apărut zorii și a răsărit soarele dornic de împerechere o vulturiță s-a apropiat de copac și au întemeiat prima familie imediat regatul s-a umplut cu toate animalele pe care le știm și cu cele pe care nu le știm au apărut și stăpînitorii lui cei ce-și spun oameni dar așa cum ne spune dorin david în puzzle sînt de fapt neoameni într-un sfîrșit am apărut și eu prin acele locuri și acum îți bat la

ușă pentru a mă lăsa să intru și să-ți povestesc despre un regat necunoscut pustiu lipsit de vegetație și viețuitoare se face tîrziu și cred că știu cum se termină povestea spun întrerupîndu-l pe povestitor dar atunci văd că e de fapt o povestitoare și atunci observ că totuși e povestitor dar uitîndu-mă mai bine e totuși povestitoare constat că e bărbat ba nu e femeie jocul acesta al luiei cu mine mă amețește oprește-te îi strig atunci nu mai rîde și văd în sfîrșit că este și bărbat și femeie jumătate jumătate atunci își dă seama că a rămas descoperit/ă și se rostogolește într-o sferă care se rostogolește pînă la fereastră și sare se oprește la un metru lateral apoi o apucă în sus sau poate în jos depinde din ce punct al spațiului privim sau poate nici în sus nici în jos dacă am putea privi dintr-un punct al universului neutru în care sus jos dreapta stînga nu mai există trecut viitor la fel

în locurile libere albe ale paginilor nu te poate opri nimeni să adaugi propriile-ți piese ceea ce oricum nu pot decît să nu-ți recomand cu toată căldura

dacă sîntem într-adevăr și nu am iarăși iluzii adică vise în ziua de treizeciseptembriedouămiu și dacă într-adevăr care este de fapt prescurtarea lui întru adevăr care ar necesita o teorie de cîteva volume începînd de la primele vede upanișade daoism cartea transformărilor egiptene a morților tibetane paleolitic zigate bibliei piramide bibliotecii arse rome scufundate vulcan stins folclor românesc viața lui isus de papini eu și lumea de mircea eliade de ioan petru culianu de dorin david firește încă doar în proiect irealizabil și dacă computerul are dreptate atunci ora trebuie fixată cu un ceas înapoi sau invers ceasurile cu o oră iar dacă se înșeală atunci cînd și mai ales din nou întrebarea veșnic plictisitoare a copiilor care nu vor să știe tot de ce m-am întrebat mereu cum adică neomul își permite acum după ce mai întîi a captat timpul l-a făcut prizonierul său să se joace acum cu el după bunul său plac sau după niște rațiuni economice și să-l dea înainte înapoi înainte înapoi înainte înapoi înainte dar dacă uită să-l dea înapoi și peste un an iarăși înainte o să murim mai repede iar dacă invers mai încet pe vremea cînd neoamenii aveau clepsidre cum le mai dădeau huțahuța înapoi înainte sau poate pe atunci nu-i interesa se trezeau odată cu răsăritul soarelui vedeau de munca cîmpului de gospodărie se culcau odată cu asfințitul și asta numai de cîteva mii de ani fiindcă înainte se trezeau odată cu asfințitul și plecau la vînătoare și se întorceau înainte de răsărit cu pradă bogată sau cu unul doi mai puțini vînătoria pe atunci nu era ca acum pasiune ci luptă îmi imaginez cît de grea a fost transchimbformarea după sute de mii de ani vînător sălbatic în sălbăticie să devii agricultor și crescător de animale domestice proces dureros de lungă durată probabil aproape la fel cum va fi trecerea de la neom la om începută acum douămiideani de singurul om care a trăit vreodată uitată douăzecidesecole de răstignire și redescoperită acum în aceeași secundă cu cea a învierii iar dacă atunci acolo acela nu a fost decît începutul acum aici acesta nu poate fi decît sfîrșitul

“Singurul joc de puzzle pe care l-am terminat vreodată a fost unul de copii, cu 111 de piese. Am mai avut unul de 1111, dar mi-a fost peste puterile mele de răbdare să-l termin. Trebuie să fie cel puțin de ca să nu înnebunești.

Dar închipuie-ți unul de 11111 sau de 111111 sau de o viață de mii de piese. Ce m-aș face eu cu un asemenea joc de puzzle? Ce te-ai face tu cu el? Ce s-ar face însă lumea dacă acesta nu ar exista?”

“Puzzle este cea de-a doua apariție în volum a lui Dorin David, după *Anarhic*, Editura *Paralela 45*, 2001, autorul demonstrând și cu acest un “(alt)fel de roman” că știe prea bine ce face.

Aflăm și aici un text imprevizibil, plin de forță și de substanță, prins într-o formă inedită, ca într-un joc.

De puzzle...”

cuvinte românești

ISBN 973-86604-0-8

puzzle

puzzle

Dorin David